

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 65130-02-18
20 יוני 2019

לפני כבוד השופט יובל ליבדרו

המאשימה: **מדינת ישראל-פמ"ד**
ע"י ב"כ עו"ד אנה שנייד

נגד

הנאשמת: **סיון סוניה חזן - בעצמה**
ע"י ב"כ עו"ד אבנר שמש

הכרעת דין

מבוא

1
2 אמא עומדת עם שני ילדיה הקטינים במרפסת דירתה שבקומה השנייה האפופה עשן וזועקת לעזרה.
3 עם הגעת השכנים משליכה האמא את ילדיה אל עבר השכנים ומרחיקה אותם מן האש. בהמשך, עם
4 הגעת כוחות החילוץ, מפונה גם האמא.
5 השאלה שבמוקד הכרעת דין זו, היא האם אכן אך ביקשה הנאשמת – היא ה"אמא" – לחלץ את
6 ילדיה מהאש שבדירה כפי שטוענת הנאשמת, או שמא הנאשמת היא זו ששילחה את האש בדירה
7 מתוך כוונה לפגוע בעצמה ובילדיה, כפי שטוענת המאשימה?
8 כנגזר משאלה זו עולות מספר שאלות משנה, אשר תפורטנה להלן.
9

א. כתב האישום

- 10
11 1. כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום המייחס לה ביצוע עבירה של הצתה בנסיבות מחמירות,
12 עבירה לפי סעיף 448(א) סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").
13
14 2. **מעובדות כתב האישום המתוקן עולה** כי הנאשמת מתגוררת יחד עם שני ילדיה הקטינים י'
15 ח' יליד 20.12.2012 ו-ד' ח' יליד 31.1.2014 (להלן: "הקטינים") בדירה שכורה באשדוד.
16 עובר לתאריך 16.02.2018 במועד שאינו ידוע למאשימה גמלה בלב הנאשמת החלטה
17 להתאבד ולגרום למותם של הקטינים. במסגרת החלטה זו רכשה הנאשמת ביום 16.2.2018
18 בסמוך לשעה 12:00 שלושה כדורי רעל עכברים מחנות "טמבור" באשדוד, עבורה ועבור
19 הקטינים והכל במטרה להשתמש בהם ולשים קץ לחייה ולגרום למותם של הקטינים.
20 בשלב כלשהו ועד למחרת ביום 17.02.2018 התחרטה הנאשמת על החלטתה והשליכה את
21 כדורי רעל העכברים לפח האשפה.
22 בתאריך 17.2.2018 (יום שבת) בסמוך לשעה 16:00 בזמן ששהתה הנאשמת יחד עם
23 הקטינים בדירה פתחה הנאשמת את ברז הגז ואת כפתורי כירת הגז בדרך שאינה ידועה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד השופט יובל ליבדרו

ת"פ 65130-02-18
20 יוני 2019

- 1 למאשימה. כמו כן שילחה הנאשמת במזיד אש במזרן המיטה בחדר השינה של הנאשמת,
2 בו ישנו באותה עת הקטינים, במטרה להתאבד ולגרום למוותם של הקטינים.
3 האש אחזה בחלק מהמזרן והמיטה. אחד הקטינים (י' ח') שהתעורר משנתו אמר לנאשמת
4 כי יש עשן ואש בדירה.
5 בשלב זה, התחרטה הנאשמת על החלטתה לגרום למוות שני הקטינים.
6 על מנת לחלץ את הקטינים נעמדה הנאשמת בחלון חדר השינה, יחד עם הקטינים, והזעיקה
7 עוברים ושבים ברחוב.
8 שכנים ועוברי אורח שנחלצו לעזרת הנאשמת תפסו את הקטינים אותם הוציאה הנאשמת
9 מחלון החדר והזעיקו את כוחות ההצלה.
10 צוות כיבוי אש שהגיע למקום חילץ את הנאשמת באמצעות סולם מחלון חדר השינה.
11 כתוצאה ממעשיה של הנאשמת נשרף המזרן ונגרמו סימני פיח על דלת וקירות חדר השינה.
12 הנאשמת והקטינים פונו לטיפול רפואי.
13 לקטין י' ח' נגרמו שפשופים קלים בחזה ובבטן, פניו היו מפויחות ושערות נחיריו נשרפו.
14 לקטין ד' ח' נגרמו שפשופים קלים על הגוף בשכמה הימנית, בברך שמאל ובשוק שמאל, פניו
15 ומעט מנחיריו היו מפויחות.
- 16
17 **בתשובתה של הנאשמת לכתב האישום** אשר ניתנה בפני ס' הנשיאה כב' השופט א' ביתן .3
18 בימים 14.11.2018 ו-28.11.2018 הודתה הנאשמת בעובדות 1-5 לכתב האישום המתוקן
19 המתייחסות להחלטתה להתאבד ולהמית את הקטינים, לקניית שלושה כדורי רעל עכברים
20 מחנות "טמבור" על מנת לבצע את החלטתה ולכך שבשלב מסוים התחרטה והשליכה את
21 רעל העכברים לפח האשפה.
22 הנאשמת כפרה ביתר העובדות שבכתב האישום המתוקן וטענה כי היא עצמה לא הציתה
23 את המזרן, כי ישנה בעת שפרצה האש, כי בנה העיר אותה והפנה את תשומת ליבה לאש
24 ולעשן שבחדר. הנאשמת הוסיפה כי עשתה ככל יכולתה להציל את עצמה ואת הקטינים.
25
- 26 **ב. התשתית הראייתית**
- 27 מטעם התביעה העידו חוקר השריפות מר אזולאי גבריאלי (ע.ת/1) שפיקד על פעולות הכיבוי .4
28 באירוע ואשר באמצעותו הוגשה חוות דעת מומחה אותה ערך (ת/10); החוקרים משה עדרי
29 (ע.ת/2) ודוד תאגורי (ע.ת/4) שחקרו את הנאשמת; החוקרת קרן מירה (ע.ת/3) שהגיעה
30 לזירת האירוע ואשר באמצעותה הוגשו מכתבי התאבדות של הנאשמת שנתפסו בדירה;
31 השוטר דוד לוי (ע.ת/5) שערך דו"ח מסכם של מז"פ (ת/6) והשוטר צחי ברמי (ע.ת/6) ששימש
32 כראש משמרת והגיע לזירת האירוע.
33 בהסכמה הגישה המאשימה את אמרות הנאשמת, אמרות עדים לאירוע, תמונות ממקום
34 האירוע, דו"ח מז"פ, דוחות פעולה, הקלטה של שיחה למוקד 100 ותמלולה ומזכרים.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד השופט יובל ליבדרו

ת"פ 65130-02-18-18
20 יוני 2019

1

2 כן הגישה המאשימה צילום שיחות "WhatsApp" ממסך מכשיר הטלפון הנייד של
3 הנאשמת שנתפס על ידי השוטר ברמי, ראייה שהוגשה תחילה בהסכמה כאשר בהמשך טען
4 ב"כ הנאשמת כי מדובר בראייה לא קבילה שנתפסה במסגרת חיפוש לא חוקי של השוטר
5 ברמי ממכשיר הטלפון הנייד של הנאשמת. בהחלטתי מיום 31.01.2019 קיבלתי את הראייה
6 מבחינה טכנית אל תיק הראיות ואולם קבעתי כי החלטה מהותית לעניין קבילותה תינתן
7 במסגרת הכרעת הדין.

8

9 ההגנה העידה מטעמה את הנאשמת ואת מר סורסקי יהודה, מומחה לזיהוי פלילי ולחקירות
10 אש. ההגנה הגישה מספר מסמכים נוספים כראיות הגנה.

11

12 לאחר סיום פרשת התביעה ולקראת סיום פרשת ההגנה עתרה המאשימה לזמן לעדות עד
13 מטעם בית המשפט שאותר בעקבות השלמת חקירה שנעשתה על ידי המאשימה נוכח מידע
14 חדש שהתגלה. בהחלטה מיום 03.03.2019 קיבלתי את עתירת המאשימה לאחר שנוכחתי
15 כי העדות בשלב זה של ההליך לא תפגע בהגנת הנאשמת ולא תגרום לעיוות דין. המדובר
16 בעדות של כבאי שביצע פעולות כיבוי בדירת הנאשמת ואשר על פי עדותו, שתפורט להלן,
17 סגר כפתורים בכירת הגז ואת ברז הגז בדירה.

18 יחד עם זאת, אפשרתי להגנה לזמן עדי הגנה נוספים, לאפשר למומחה מטעמה להשלים את
19 חוות דעתו ולזמן כל אחד מעדי התביעה שהעידו להשלמת חקירה נגדית.

20

21

ג. בקעת המחלוקת

22 5. אין מחלוקת בין הצדדים באשר לעיקרי עובדות כתב האישום המתוקן. בין היתר אין
23 מחלוקת ביחס לרצון הנאשמת לשים קץ לחייה ולגרום למותם של הקטינים באמצעות
24 כדורי רעל; לעובדה כי הנאשמת אכן רכשה בפועל את כדורי הרעל; לעובדה כי בשלב כלשהו
25 התחרטה הנאשמת ונסוגה מהחלטתה וזרקה את כדורי הרעל לפח האשפה; לעובדה כי
26 המזרן בחדרה של הנאשמת הוצת על ידי אדם ולא על ידי גורם חיצוני (כעולה מחוות דעת
27 המומחים ועדויותיהם כפי שיפורט להלן); לעובדה כי בעת האירוע שהו בדירת הנאשמת
28 הנאשמת והקטינים בלבד; לעובדה כי דלת דירת הנאשמת הייתה נעולה בעת קרות האירוע;
29 ולעובדה כי בעת השריפה בחדר נקטה הנאשמת בפעולות שהיה בהן כדי להציל את עצמה
30 ואת הקטינים.

31

32 בבקעת המחלוקת אם כן, שלוש סוגיות מרכזיות, שתיים מהן עובדתיות ואחת משפטית.
33 המחלוקת העובדתית נסובה סביב שתי שאלות שקיים ביניהן קשר הדוק:

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד השופט יובל ליבדרו

ת"פ 65130-02-18
20 יוני 2019

1 האחת, האם המזרן הוצת בכוונת מכוון או שמא כתוצאה מרשלנות של מאן דהוא?
2 השנייה, האם הנאשמת היא זו שהציתה את המזרן?
3 אגב ליבון שאלות אלו יהיה צורך להתייחס גם לשאלות עובדתיות נוספות דוגמת השאלה
4 הקשורה במערכת הגז בדירת הנאשמת (ברז הגז וכירת הגז), האם אלו היו פתוחים אם לאו,
5 ובמידה והם היו פתוחים, האם הנאשמת היא זו שפתחה אותם. כן יש להכריע בשאלות של
6 קבילות ראיות מסוימות דוגמת הודעות ה- "WhatsApp" ומכתבי ההתאבדות שנתפסו.
7 השאלה השלישית, היא השאלה המשפטית, נגזרת מההכרעה בשאלות העובדתיות הנ"ל.
8 היה ויוכרע שהנאשמת היא זו שהציתה את המזרן, ועשתה כן בכוונת מכוון, עולה השאלה
9 איזו עבירה התגבשה, אם בכלל, וזאת נוכח העובדה שבהמשך הנאשמת הצילה את
10 הקטינים ואת עצמה.

11

12

טיעוני הצדדים

13 6. המאשימה טענה בסיכומיה כי יש להרשיע את הנאשמת במיוחס לה בכתב האישום
14 המתוקן. המאשימה טענה כי הוכיחה מעבר לכל ספק סביר את אשמתה של הנאשמת.
15 המאשימה הפנתה למארג הראייתי הנסיבתי המוביל למסקנה כי הנאשמת היא זו שהציתה
16 את המזרן במטרה לפגוע בקטינים. המאשימה הפנתה בעניין זה בין היתר למשבר הנפשי
17 אליו נקלעה הנאשמת עובר לאירוע, למכתבי ההתאבדות שהשאירה ולכך שרכשה כדורי
18 רעל עת ביקשה להתאבד ולהמית את הקטינים. כן הפנתה המאשימה למשבר האמוני שפקד
19 את הנאשמת, שהיא אישה שומרת מצוות, לרבות פעולות של חילול שבת ולתוכן התכתבויות
20 בתוכנת ה- "WhatsApp" עם חברותיה ואחותה המלמדים על מצבה הנפשי של הנאשמת
21 טרם האירוע ועל החלטתה לשים קץ לחייה ולגרום למותם של הקטינים. המאשימה
22 הוסיפה טיעון בעניין קבילות ראיה זו, אליו אתייחס בהמשך.
23 המאשימה טענה כי המסקנה שהנאשמת היא זו שהציתה את המזרן נלמדת גם מהעובדות,
24 שאינן במחלוקת, לפיהן בעת האירוע שהו בדירה הנאשמת והקטינים בלבד וכן שדלת
25 הדירה הייתה נעולה כמו גם לעובדה כי לקטינים לא הייתה גישה למקור אש.
26 המאשימה הפנתה לעדותם של הכבאי לב נזר והשוטרים קרן מירה וצחי ברמי שמעידים על
27 ריח של גז שהיה בדירה ועל כך שכפתורי הגז וברז הגז בביתה היו במצב פתוח, עדויות
28 שעומדות בניגוד לגרסת הנאשמת כי סגרה את ברז הגז לפני כניסת השבת.

29

30 7. עובר לסיכומי הצדדים ובמהלכם ביקשתי את התייחסות הצדדים לשאלת הוראת החיקוק
31 העולה מעובדות כתב האישום המתוקן בעניינה של הנאשמת, ובפרט מעובדה 6 לכתב
32 האישום, בה צוין כי הנאשמת פעלה במטרה להתאבד ולגרום למותם של ילדיה הקטינים.
33 במסגרת זו ביקשתי התייחסות לאפשרות הרשעתה של הנאשמת בעבירה אחרת מזו

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד השופט יובל ליבדרו

ת"פ 65130-02-18-18
20 יוני 2019

- 1 שיוחסה בכתב האישום המתוקן, לרבות בעבירה של ניסיון רצח, והכל בהתאם לסעיפים
2 184 ו-186 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ").
3
4 .8. בהשלמת סיכומיה בכתב טענה המאשימה כי עת רכשה הנאשמת רעל עכברים במטרה
5 להמית את הקטינים חצתה הנאשמת את שלב ההכנה ואולם נוכח כך שהנאשמת לא
6 השלימה את העבירה ותרמה תרומה ממשית למניעת התוצאה באמצעות אי נתינת הרעל
7 לקטינים עלה ספק בדבר קיומו של פטור עקב חרטה, ספק שהנאשמת זכאית ליהנות ממנו.
8
9 יחד עם זאת, המאשימה טענה כי בחלקו השני של האירוע, זה הקשור לאירוע ההצתה, לא
10 הוכח על-ידי הנאשמת קיומו של פטור עקב חרטה, שכן הנאשמת כלל לא טענה כי ביצעה
11 את מעשיה מתוך חרטה כנה ואמיתית, הגם שחילצה את הקטינים בסופו של דבר.
12
13 המאשימה טענה כי על פניו ניתן היה להעמיד את הנאשמת לדין גם בגין עבירה של ניסיון
14 לרצח ואולם מצאה בסופו של יום להאשים את הנאשמת, בהתאם לפררוגטיבה הנתונה לה
15 לבחור את הוראת החיקוק, בעבירה של הצתה בנסיבות מחמירות. המאשימה ציינה בהקשר
16 זה, כי העונש שלצד שתי העבירות הוא זהה. המאשימה הוסיפה כי קיים ספק בדבר סמכותו
17 של מותב זה להרשיע את הנאשמת בעבירה של ניסיון רצח, כאשר ייתכן שהדרך הנכונה היא
18 להעביר את הדיון למוותב תלתא.
19
20 המאשימה הוסיפה כי אף אם יסבור בית המשפט כי גם ביחס לאירוע ההצתה חל פטור עקב
21 חרטה, אין בכך כדי לגרוע מאחריותה הפלילית של הנאשמת ביחס לעבירות אותן היא
22 השלימה. בענייננו טענה המאשימה שהושלמה העבירה של הצתה בנסיבות מחמירות.
23 בהקשר של עבירה זו, המאשימה טענה כי אין מניעה להכניס את עניינה של הנאשמת תחת
24 הכותרת של "כוונה לפגוע בבני אדם", כלשון סעיף 448 סיפא לחוק העונשין, אף אם זו
25 התכוונה להמיתם.
26
27 .9. **ב"כ הנאשמת טען** כי יש לזכות את הנאשמת מהמיוחס לה בכתב האישום. ב"כ הנאשמת
28 טען כי המאשימה לא הצליחה להוכיח מעבר לכל ספק סביר כי המזרן הוצת בכוונת מכוון
29 או שהנאשמת היא זו שהציתה את המזרן. בעניין זה הוסיף כי התיק לא בנוי על ראיות
30 ישירות כי אם על ראיות נסיבתיות שאינן מלמדות על מסקנה אחת אפשרית. בהקשר זה
31 העלה ב"כ הנאשמת תרחיש נוסף ולפיו ההצתה נגרמה מפעולה רשלנית של אחד הקטינים,
32 תרחיש שלטענתו יש אחיזה בראיות הפורנזיות.
33 ב"כ הנאשמת טען כי יסודות עבירת ההצתה לא התקיימו שכן לא הוכחה הנסיבה של "**דבר**
34 **לא לו**", הנדרשת בסעיף 448 לחוק העונשין, באשר המזרן שהוצת שייך לנאשמת.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד השופט יובל ליבדרו

ת"פ 65130-02-18
20 יוני 2019

1 לחילופין, טען ב"כ הנאשמת כי יש לפטור את הנאשמת מאחריות פלילית עקב חרטתה.

2

3 ב"כ הנאשמת טען כי יש לתת אמון בגרסת הנאשמת כפי שנמסרה בעדותה, אשר הייתה

4 סדורה ואמינה לרבות לעניין פתיחת ברז וכפתורי הגז. ביחס לסוגיית הגז העלה ב"כ

5 הנאשמת שורה של טענות, לרבות ביחס למהימנותם של עדי התביעה והעד מטעם בית

6 המשפט, הסתירות ביניהם לבין עדים אחרים שלא הריחו ריח גז, אופן השתלשלות מסירת

7 גרסתו של העד מטעם בית המשפט ועוד.

8 לתמיכה בטיעוניו (הן לעניין סיבת פריצת האש ואופן התפתחותה בדירה והן לעניין הגז)

9 הפנה ב"כ הנאשמת לחוות דעת מומחה מטעמו, לדגם כירת הגז ולתקן במכשירים אלו,

10 מהם ניתן ללמוד כי גז יכול לדלוף מהכירה רק בלחיצה ישירה על כפתורי הגז.

11

12 ב"כ הנאשמת טען למחדלי חקירה ובעיקר לעניין כך שלא נגבו עדויות מהקטינים, עדויות

13 מהותיות שהיו יכולות לשפוך אור על השאלה השנויה במחלוקת.

14

15 באשר לשאלה המשפטית טען ב"כ הנאשמת, כי לנאשמת עומדת ההגנה של פטור עקב

16 חרטה. ב"כ הנאשמת הפנה לעובדה 7 בכתב האישום המתוקן, ממנה עולה כי הנאשמת פעלה

17 להציל את עצמה ואת הקטינים לאחר שהתחרטה. ב"כ הנאשמת טען כי בענייננו לא הוכח

18 באיזה שלב נפגעו הקטינים, האם טרם חרטת הנאשמת או לאחריה, מה שמשליך על היכולת

19 להטיל אחריות על הנאשמת.

20

21

דין

22 10. כאמור לעיל, ביחס לשתי סוגיות עובדתיות עיקריות נדרשת הכרעה. ראשית, האם מדובר

23 בהצתה מכוונת של המזרן או בהצתה שמקורה בהתרשלות. שנית, האם הנאשמת היא זו

24 שהציתה את המזרן.

25 בשל נסיבות האירוע, העובדות המוסכמות והראיות המשותפות לצורך הכרעה בשתי

26 הסוגיות הנ"ל, אתייחס לשתי הסוגיות העובדתיות במשותף.

27

28

א. הפרק העובדתי

29 11. בתשתית הראייתית בתיק אין כל ראיה ישירה ביחס לאופן בו הוצת המזרן ולזהות המצית.

30 אין תיעוד של ההצתה ואין הודאה של אדם שביצע את ההצתה. אף ראיה פורנזית שיכולה

31 להצביע על אדם שביצע הצתה, דוגמת טביעת אצבע או ראיית DNA על חומר בערה או

32 מכשיר הצתה אחר, לא קיימת.

33

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד השופט יובל ליבדרו

ת"פ 65130-02-18-18
20 יוני 2019

- 1 יחד עם זאת, בהינתן הקביעה שהמזרן הוצת בידי אדם (אין מחלוקת בין הצדדים אודות
2 כך, ראו למשל עדותו של מומחה ההגנה: "חד משמעו. כתבתי שהמזרן הוצת. בוודאי אין
3 מחלוקת...נכון כן אני אומר שזה נעשה בידי אדם...ואני לא חולק על המסקנה של חוקר
4 השריפות..." (פרוטי מיום 21.02.2019 עמ' 81 ש' 4-8 ואשר עליה סמך ידו ב"כ הנאשמת
5 בסיכומיו כאמור בפרוטי מיום 21.05.2019, עמ' 118 ש' 26-27), ובהינתן הקביעה שבדירה
6 שהו בעת השריפה ועובר לה אך הנאשמת וילדיה, ודלת הדירה הייתה נעולה (ראו ת/21 עמ'
7 4 ש' 114-115), הרי שאפשרויות של זהות המצית, בין אם בכוונה ובין אם בהתרשלות,
8 מצטמצמות עד מאוד ולמעשה קיימים שני תרחישים אפשריים למקור ההצתה – הנאשמת
9 או הקטינים (או אחד מהם).
- 10
- 11 עדוּתו של העד המומחה רב רשף אזולאי גבי (ע.ת/1) וחוות דעת המומחה (ת/10) .13
- 12 מממצאי חוות הדעת שערך רב רשף גבי אזולאי, שפיקד על צוותי הכיבוי שהגיע אל הדירה,
13 עולה כי מוקד השריפה היה בחלקו התחתון השמאלי של המזרן. כן עולה כי השריפה
14 התפשטה לחלקו העליון השמאלי של המזרן; כי ישנם סימני הצתה על המזרן בחלקו הימני
15 של המזרן ובדופן של המזרן בצד ימין (תמונה 7175). בסיום חוות הדעת ציין כי: "על פי כל
16 העובדות והממצאים הסבירות הגבוהה ביותר שהמזרן הוצת" (סעיף י' עמ' 2 לחוות הדעת).
17 כן ציין במסקנותיו כי: "פסלתי אפשרות של כשל חשמלי" (עמ' 3 לחוות הדעת).
18 בעדותו בבית המשפט הבהיר העד את ממצאי חוות הדעת שערך.
19 כשנשאל ביחס לרמת הוודאות של מסקנתו כי קיימת סבירות גבוהה שהמזרן הוצת השיב:
20 "לדעתי, 90% שהמזרן הוצת. 10% נשארים כי הערכים מאוד נמוכים ואין לי סרטון
21 המראה לי בוודאות או משהו כזה" (פרוטי מיום 17.01.2019, עמ' 19 ש' 4-5).
22 העד פסל אפשרות שהשריפה נגרמה מכשל חשמלי וכשהופנה לתמונה של שקע חשמלי
23 שנמצא ליד המזרן שנשרף (תמונה 14 מ-ת/6) ונשאל האם בדק אותו השיב: "אני לא פתחתי
24 ובדקתי מאחר שאני רואה שהוא נפגע מתאונת החום, רואים שהוא נפגע מבחוץ" (עמ' 16
25 ש' 24. כן ראו תשובתו בעמ' 21 ש' 15-16).
- 26
- 27 ראוי לציין כי לאחר שהתייעצה המאשימה עם מומחה נוסף מטעמה, הצהירה המאשימה
28 שאין היא חולקת על כך שקיימת אפשרות שהיה מוקד בערה אחד במזרן (פרוטי מיום
29 21.02.2019 עמ' 83 ש' 6-8).
- 30
- 31 העד הבהיר, בתשובה לשאלת ב"כ הנאשמת כי: "אני לא יודע מי הדליק את המזרון
32 הזה..." (עמ' 22 ש' 21).
- 33

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד השופט יובל ליבדרו

ת"פ 65130-02-18-18
20 יוני 2019

- 1 לסיכום, אליבא דמומחה המאשימה, קיימת סבירות גבוהה מאוד שההצתה נגרמה בידי
2 אדם ולא על ידי גורם חיצוני, כאשר המומחה לא יכול לתרום לבירור שאלת זהות המצית.
3
- 4 **חוות דעת מומחה ההגנה מר יהודה סורסקי (נ/4) ועדותו** .14
- 5 מ-4/4, חוות דעתו של מומחה ההגנה, עולים הממצאים הבאים: מוקד השריפה הוא המזרן
6 בחדר השינה, כיוון התפתחות האש הוא מדופן המיטה למרכז, בחלק העליון של המזרן
7 סימני שריפה קלים שיכול ונגרמו מהזזת חלק שמיכה בוער בזמן גילוי האש (עמ' 4 סעיף 2).
8 המסקנות אליהן הגיע מומחה ההגנה הן כי: **"אין כל ממצא היכול להצביע על הצתה בזדון**
9 **כסיבת השריפה, לא ניתן ליחס לנאשמת כוונה כזאת לאור הממצאים העולים מניתוח**
10 **דפוס התנהגות האש"** (עמ' 3 סעיף 1.6א').
- 11 בהמשך חוות דעתו ציין כי אין ראיות פוזיטיביות להמצאות מנגנון כלשהו לאופן התרחשות
12 השריפה והוסיף כי יתכן שמכשיר חימום כלשהו היה מעורב בהתפתחות האש (עמ' 3 סעיף
13 1.6ה'), כי אין מספר מוקדי שריפה וכי נקודות הבעירה בחלק העליון של המזרן מקורן ככל
14 הנראה מהזזת כיסוי מיטה בוער שהוזז למקום זה (עמ' 4 סעיף 2.2ג'), כי אפשרי שסיבת
15 השריפה היא הצתת השמיכה על ידי גפרורים על ידי אחד הקטינים (עמ' 5 סעיף 3.1ג'). כן
16 קבע מומחה ההגנה כי אין בעובדת הימצאותו של מכתב אובדני כדי לקבוע שהנאשמת
17 הציתה את האש וכן שהעובדה כי הנאשמת פעלה להרחיק את הקטינים ממוקד השריפה
18 וכתוצאה מכך מי מהקטינים לא נפגע, סותרת את הכוונה לגרום להם נזק (עמ' 3 סעיף 1.6ו').
19 בסיכום חוות הדעת, חיווה מומחה ההגנה כי: **"אני קובע כי השרפה הוצתה ככל הנראה**
20 **עקב משחק בגפרורים/מצת ולא ע"י הנאשמת ולא בעזרת חומר מאיץ (דלק)... לא מצאתי**
21 **כל ממצא היכול להצביע על הנאשמת כמי שהציתה את האש בזדון"** (עמ' 5 סעיף 4).
22
- 23 .15 בחקירתו הנגדית הבהיר מומחה ההגנה כי הוא שולל את האפשרות שהשריפה נגרמה
24 כתוצאה מכשל חשמלי (פרוט' מיום 21.02.2019 עמ' 75 ש' 21-23). בנוסף הבהיר כי למרות
25 שבחוות הדעת מופיעה האפשרות שהאש נגרמה ממקור חום בהינתן העובדה כי לא נמצא
26 תנור או מקור חום אחר בדירה אזי הוא שולל גם את האפשרות הזו (עמ' 78 ש' 21-18; עמ'
27 79 ש' 18). בהמשך הוסיף כי ההצתה של המזרן נעשתה בידי אדם וכי הוא אינו חולק בנקודה
28 זו על מומחה המאשימה. המומחה ציין במפורש כי: **"כן. אני אומר שזה נעשה בידי אדם"**
29 (עמ' 81 ש' 7). מומחה ההגנה הוסיף והבהיר כי ההצתה במקרה זה נעשתה באמצעות **"מצת**
30 **או בעזרת גפרורים, לא היה שום שימוש בחומר אחר"** (עמ' 82 ש' 10-9).
31
- 32 ביחס לקיומו של מוקד שריפה אחד (מה שלא הוכחש כאמור על ידי המאשימה), הבהיר
33 מומחה ההגנה כי עובדה זו מלמדת על כך שלא מדובר בהצתה מכוונת שכן אם אדם מבוגר
34 היה מצית באופן מכוון הוא היה מצית מספר מוקדים (עמ' 84 ש' 14-18).

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד השופט יובל ליבדרו

ת"פ 65130-02-18-18
20 יוני 2019

1
2 כשנשאל המומחה על מה הסתמך ביחס לקביעתו כי המזרן הוצת כתוצאה ממשחק
3 בגפרורים או באמצעות משהו אחר בידי אחד מהקטינים השיב כי:
4 "כל שנה יש לי בערך שלושה-ארבע מקרים כאלה...האמא הלכה לישון והילדים שיחקו
5 בגפרורים וזה נראה לי הדפוס הכי מתאים למה שקרה שם...מכיוון שהגברת טענה שהיא
6 ישנה..." (עמ' 82 ש' 14-16).
7 כך גם בהמשך: "...אבל אם בנאדם מבוגר היה מצית את זה, אני מניח כמו שאמרתי קודם,
8 הוא היה שורף במספר מוקדים וסביר מאוד להניח שהוא לא היה יושב ומחכה, או כמו
9 שהיא עשתה שהיא פשוט זרקה את הילדים החוצה... פשוט מאוד דפוס ההתפשטות הזה
10 האיטי, עם הפינה שהתחילה להישרף, זאת אומרת עם שולי המיטה, אלה מצביעים לי על
11 כך שזה לא בנאדם מבוגר. להגיד לך בוודאות, יכול להיות שהיא הדליקה, אני לא יכול
12 לומר לך בוודאות שלא. אבל מאופן התפשטות האש, מהפעולות שלה אחרי שהיא גילתה
13 את האש, מזה אני מסיק שהסבירות היא מאוד נמוכה שהיא הדליקה את האש". (עמ' 84
14 ש' 14-21).
15 בהמשך הבהיר כי: "... מניתוח התפשטות האש האיטית שהיתה אני מניח שלא נעשה
16 פה... שזה לא הוצת בזדון על ידי הנאשמת... מכיוון שאם זה היה נעשה בזדון במטרה
17 לגרום לנזק כמו שעלה פה, אז סביר מאוד להניח שהיתה מציתה במספר מקומות ולא
18 במוקד אחד כמו שזה נראה... מצאתי נקודה אחת שבה כן הודלקה אש, אני חוזר ואומר
19 שאני חושב שזה נעשה כתוצאה ממשחק ילדים כמו שאמרתי... (עמ' 91 ש' 4 – עמ' 92 ש'
20 7).
21 כשהוטח בפניו כי הנאשמת מסרה בהודעותיה שילדיה הקטינים לא יודעים להדליק אש וגם
22 אין להם גישה לאש, השיב מומחה ההגנה: "זה שהיא אמרה אז היא טועה לחלוטין. ילדים
23 בגיל הזה יודעים בוודאות ומתוך סקרנות, ו-80% מהשרפות שנגרמות בבתים כתוצאה
24 ממשחקים של זה, זה ילדים בני 3 ו-4, ילדים שמדליקים גפרור, הם משחקים, זה ניסוי
25 ותהייה". (עמ' 97 ש' 3-7).
26 בהמשך הוסיף כי: "...כשיש לי ילדים במקום, בני 3,4 או 5, וכשאני שומע את
27 הגרסאות...אני צריך למצוא הסבר איך פרצה האש...מכיוון שיש לי שלושה-ארבעה
28 מקרים כאלה בשנה, בסבירות גבוהה...כנראה אחד הילדים שיחק עם גפרורים והדליק.
29 אין לי הסבר אחר לאיך פרצה האש. כי שללנו את נושא הכשל החשמלי, שללנו מכשיר
30 חשמלי, שללנו אפשרות של חומר מאיץ שהיה מעורב...".
31 כשנשאל האם הוא מומחה לעניין התנהגות ילדים השיב כי יש מאמרים מקצועיים בנושא
32 מהם עולה כי ילדים בני 3-7 אינם מודעים לסכנה ולכן אינם מזעיקים עזרה. כשעומת עם
33 העובדה כי בנה הקטין של הנאשמת הוא בן 5 ולטענת הנאשמת הוא כן פנה אליה בבקשת
34 עזרה, השיב: "זה לא תורה מסיני, זה לא מתמטיקה..." (עמ' 97 ש' 20-22).

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד השופט יובל ליבדרו

ת"פ 65130-02-18-18
20 יוני 2019

1

2 ביחס לשאלה האם הנאשמת היא שהציתה את המזרן הבהיר: "אני גם לא יכול לדעת
3 אם היא הציתה או לא, או שמישהו אחר הצית, אבל זה הוצת בגפרורים...אני לא יודע
4 גפרורים או במצת" (עמ' 82 ש' 20-17). כך גם בהמשך: "...להגיד לך בוודאות, יכול להיות
5 שהיא הדליקה, אני לא יכול לומר בוודאות שלא. אבל מאופן התפשטות האש, מהפעולות
6 שלה אחרי שהיא גילתה את האש, מזה אני מסיק שהסבירות היא מאוד נמוכה שהיא
7 הדליקה את האש" (עמ' 84 ש' 22-20). בסוף, כשנשאל למה הוא שלל שזה נעשה על ידי
8 הנאשמת, השיב: "אני לא שולל את זה, את זה אני משאיר לבית המשפט שיקבע אם האמת
9 עשתה או לא, אבל, אמרתי, וגם הסברתי את זה כמה פעמים, בסבירות גבוהה מאוד זה
10 נעשה על ידי ילדים..." (עמ' 99 ש' 12-10).

11

12

סיכום ביניים

13 .16 בין שני המומחים ישנה הסכמה שהמזרן הוצת בידי אדם באמצעות גפרורים או מצת וכי
14 לא נעשה שימוש בחומר מאיץ בערה. המאשימה אף לא חולקת על האפשרות שהיה מוקד
15 בערה אחד.
16 יחד עם זאת, שני המומחים לא יכולים להצביע באופן חד משמעי על זהות המצית ועל האופן
17 בו הוצת המזרן, הגם שמומחה ההגנה העריך שהשריפה נגרמה ברשלנות על ידי הקטינים,
18 אך אין הוא שולל את האפשרות שהנאשמת היא זו שהציתה.

19

20

גרסת הנאשמת

21 .17 גרסת הנאשמת נחלקת לשני חלקים. ביחס לחלק הראשון, זה המתניח לעובדות 3 עד 5
22 בכתב האישום המתוקן, תיארה הנאשמת בחקירותיה ובעדותה כיצד התכוונה לשים קץ
23 לחייה ולחיי הקטינים. כך מסרה, בין היתר, אודות כך שקנתה שלושה כדורי רעל, לה ולשני
24 ילדיה הקטינים. בעניין זה ראו למשל חקירתה הראשונה, ת/21, עמ' 1 ש' 11-8; חקירתה
25 השנייה, ת/20, עמ' 1 ש' 20-2 עמ' 2 ש' 28 וכן עמ' 121 לפרוט' מיום 31.1.2019.

26

27 .18 ביחס לחלק השני בגרסתה, זה המתניח לאירוע ההצתה שבעובדה 6 לכתב האישום
28 המתוקן, הכחישה הנאשמת כל קשר לגרימת השריפה, והדגישה את העובדה כי לאחר
29 שהתחרטה וחזרה בה מכוונתה להתאבד ולגרור למותם של הקטינים באמצעות כדורי
30 הרעל, לא ביקשה היא לפעול עוד בדרך שכזו.

31 כך למשל בחקירתה הראשונה במשטרה (ת/21) מצאה להוסיף בסיום החקירה כי: "באמת
32 חזרתי לא רציתי להרוג את עצמי ואת הילדים ואם הייתי רוצה לעשות את זה לא הייתי
33 פותחת חלון וזורקת את הילדים שלי וזועקת לעזרה..." (עמ' 4 ש' 120), או בחקירתה
34 השנייה במשטרה (ת/20) כשהטיח בה החוקר כי ניסתה להצית את החדר והתחרטה שוב

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 65130-02-18
20 יוני 2019

לפני כבוד השופט יובל ליבדרו

- 1 השיבה: "ממש לא...הגעתי שבחתי בחיים, ואחרי שאכלנו את האוכל זרקתי את הרעל
2 שאיתו רציתי להרוג אותנו.. הלכתי לישון בידיעה שאני קמה והלכת איתם
3 להתפלל...ובמוצ"ש להתקשר לכולם ושחזרתי בי..." (עמ' 7 ש' 169-171).
4 אף בעדותה מסרה כי התחרטה בשלב מסוים (עמ' 172, 176 לפרוט' מיום 31.1.2019).
5
6 19. אקדים מסקנה לדיון ואומר כבר עתה, כי מצאתי לדחות את גרסת הנאשמת בכל הקשור
7 לאירוע ההצתה. סבורני כי מהעדויות ומהתשתית הראייתית הנסיבתית שנפרשה בפניי, כפי
8 שאפרט להלן, עולה המסקנה כי הנאשמת היא זו שהציתה את המזרן בכוונת מכוון.
9
10 **מצבה הנפשי של הנאשמת**
11 20. מצבה הנפשי של הנאשמת עובר לאירוע החל מהאכזבה שנגרמה לה כתוצאה מניתוק הקשר
12 הזוגי ועד לאירוע ההצתה עצמו מניח את התשתית ואת המניע לקבלת ההחלטה להתאבד
13 ולגרום למות ילדיה הקטינים.
14
15 עדותה של הנאשמת אינה מותירה ספק באשר למצבה הנפשי והרגשי הקשה עובר לקרות
16 אירוע השריפה. הנאשמת שטחה בעדותה במשך זמן ממושך את קורות חייה ואת המשברים
17 שהביאו אותה להתמודדות עם גידול ילדיה הקטינים לבד ועד למשבר האחרון של אהבה
18 נכזבת שהיווה לדבריה את ה"קש ששבר את גב הגמל" (פרוט' מיום 31.01.2019 עמ' 123 ש'
19 10-11), משבר שלאחריו הגיעה להחלטה הנוראית להביא לקץ חייה ולקץ חיי ילדיה
20 הקטינים.
21 כך סיפרה על תחושותיה לפני האירוע: "... כמה ימים לפני שקרה האירוע עצמו, התחלתי
22 להבין שכבר אין לי כוחות להתמודד...בהתחלה אמרתי לעצמי וגם הסביבה הקרובה,
23 חברות ששיתפתי אותן, אז אמרו לי סיוון, את חזקה. עברת דברים קשים. בטוח את תעברי
24 גם את זה... ובאמת ככה האמנתי שיהיה, שזה יהיה שינוי, שזה כמה ימים ושזה יחלוף"
25 (עמ' 119 ש' 8-12).
26
27 מצבה הנפשי של הנאשמת ותכניתה להתאבד ולהביא למות הקטינים עולים גם מהמכתבים
28 למשפחתה, לחברותיה ולאולוקים אותם כתבה ביום חמישי עובר לאירוע ואשר אותן ביקשה
29 שיקראו בהלווייתה. כך לדוגמא במכתב למשפחתה (ת/ 17): "אני היום, בוחרת אני לסיים
30 את תיקוני ותיקון בניי, אין לי מושג אם זה הנכון והטוב, איני יודעת מה מצפה ומחכה לי
31 למעלה, אך די לי בסבל, קצתי ביסורים"
32

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד השופט יובל ליבדרו

ת"פ 65130-02-18-18
20 יוני 2019

1 כן ניתן ללמוד על מצבה הנפשי של הנאשמת מהודעות הפרידה ששלחה לאחותה ולחברותיה
2 באמצעות אפליקציית "WhatsApp" בערב שבת תוך חילול השבת.
3 כך לדוגמה בהודעת "WhatsApp" ששלחה לחברתה: "את בטח לא תביני איך אני
4 רושמת בשעה זו. אך בעוד קולך מתנגן ברקע וזולגות מעיניי הדמעות בוחרת אני לומר די
5 לייסורי...קצתי בסבלי...תהיי שמחה בשבילי שאינני סובלת עוד...".
6 עוד לפני כן כתבה הודעת "WhatsApp", בתגובה לדברי חברתה שכתבה לה: "הילדים שלך
7 את לא יכולה לקטוע להם תחיים... מה הם אשמים... משיבה הנאשמת: "אל תדאגי הם
8 איתי יהיו תמיש... תמיד. איפה שלא אהיה באש ובמים" (דגש לא במקור וטעויות במקור,
9 י' ל') (ת/5 ג' תחת "כושית"). נדמה כי בענייננו ניסתה הנאשמת ליתן תוקף למטבע לשון
10 זאת.

11
12 כן ראו במכתב שכותרתו היא "ריבוננו של עולם אבא שלי" את פנייתה של הנאשמת
13 לאלוהים באשר לתכניתה: "...כואבת לי סטירת הלחי שכ"כ לא נעמה שנתת לי אבא, כואב
14 לי ועצוב לי, הדמעות זולגות ללא הרף...וגם אם ביום מן הימים רצית לתת לי את מתנת
15 יום הולדתי, משאלת ליבי, מוותרת אני עליה ואומרת לך שאוטוטו אני ובניי באים אליך
16 בבקשה תקבל את פנינו יפה...בלי נדר, אני בוחרת להעניק לעצמי מתנת יום הולדת אחרת.
17 נתראה בקרוב". את המכתב חתמה הנאשמת "סיון –נשמה מתה שמהלכת בעולם".

משבר אמוני

20 המשבר של הנאשמת שנבע מאהבה הנכזבת שלפי דבריה הייתה בבחינת "הקש ששבר את
21 גב הגמל" ואשר הביא אותה לקבל את ההחלטה להתאבד ולהמית את הקטינים, לווה גם
22 במשבר אמוני ומתחושה פנימית של חטא ואכזבה מהאל. כך בהודעתה במשטרה (ת/21)
23 כשנשאלה מה האכזבה שעברה והשיבה: "התאכזבתי מאלוקים" (עמ' 3 ש' 77). כזכור, לצד
24 אכזבה זו מאלוקים הנאשמת פעלה בניגוד לאמונתה בכך שחיללה את השבת עת הדליקה
25 את מכשיר הטלפון הנייד, שמעה שירים ולשלחה הודעות פרידה באמצעות אפליקציית
26 "WhatsApp" לאחותה ולחברותיה.

27 באחת מהודעות ה-"WhatsApp" ציינה הנאשמת כי: "הוא שכח אותי ואינו מקשיב לה...
28 לי במקום מתנת יום הולדת שכח ציפיתי לה קיבלתי סטירה בועת האמונה התפוצצה וככה
29 מלך העולם החליט..." (שגיאות במקור, י' ל' ב-ת/5 תחת "אביטל לוגסי").

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד השופט יובל ליבדרו

ת"פ 65130-02-18
20 יוני 2019

שאלת קבילות הודעות ה-WhatsApp והמכתבים

- 1
- 2 .22 בטרם אמשיך בפרישת מסכת הראיות אתייחס לטענות ב"כ הנאשמת באשר לקבילות
- 3 הראיות הקשורות בהודעות ה-WhatsApp ששלחה הנאשמת ובמכתבי הפרידה אותם
- 4 רשמה, ואשר נתפסו על ידי המשטרה.
- 5
- 6 .23 ב"כ הנאשמת טען כי תפיסת מכשיר הטלפון הנייד של הנאשמת והחיפוש שביצע בו השוטר
- 7 ברמי נעשו שלא כדין משום שלא ניתנה הסכמה של הנאשמת לחיפוש שכזה, וזה נעשה אף
- 8 ללא קבלת צו מתאים מבית המשפט, ועל כן תוצריו של החיפוש, הפלטים והצילומים של
- 9 הודעות ה-WhatsApp, אינם קבילים. ב"כ הנאשמת הוסיף כי צו החיפוש שניתן בהמשך
- 10 על - ידי בית המשפט לא מכשיר את החיפוש שנעשה תחילה בדירת הנאשמת, שכן, כאמור,
- 11 מקור פעולות החיפוש בטלפון הנייד של הנאשמת היה פגום, מה שמשליך על כל הליכי
- 12 החיפוש ותוצריו.
- 13 אף ביחס למכתבי הנאשמת שנתפסו בסלון דירתה, העלה ב"כ הנאשמת התנגדות להגשתם
- 14 אל תיק המוצגים בין היתר מטעמים הקשורים בפרטיות הנאשמת.
- 15
- 16 במהלך דיוני ההוכחות קיבלתי את הודעות ה-WhatsApp והמכתבים אל תיק המוצגים
- 17 כאשר קבעתי כי החלטה מהותית בשאלת הקבילות תתקבל במסגרת הכרעת הדין (החלטתי
- 18 זו התייחסה אל הודעות ה-WhatsApp אך מצאתי להתייחס במסגרת הכרעת הדין גם
- 19 אל המכתבים).
- 20
- 21 .24 המאשימה ביקשה לדחות את טענות ב"כ הנאשמת ביחס לקבילות הודעות
- 22 ה-WhatsApp והמכתבים. ביחס להודעות ה-WhatsApp טענה המאשימה כי אין
- 23 לראות בפעולת החלקת אצבעו של השוטר ברמי על גבי מסך הטלפון הנייד של הנאשמת
- 24 משום פעולת חיפוש, זאת כאשר מדובר בשוטר אשר נכנס לדירת הנאשמת על פי חוק
- 25 (בהתאם לסעיף 25(2) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969
- 26 (להלן: "הפסד"פ)), לא כל שכן עת זה ביצע פעולתו בתום לב ומתוך כוונה לעזור לדיירי
- 27 הבית.
- 28 ב"כ המאשימה הוסיפה כי התוצרים שהופקו מהטלפון הנייד של הנאשמת הופקו בסופו של
- 29 יום על ידי שוטר אחר, לאחר קבלת צו חיפוש מבית המשפט, ומכאן שאף אם תתקבל הטענה
- 30 כי פעילות השוטר ברמי בדירה הייתה בגדר חיפוש לא חוקי אזי שאין בה כדי לפסול הראיות
- 31 שהושגו בהמשך לאחר קבלת צו בית המשפט.
- 32

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד השופט יובל ליבדרו

ת"פ 65130-02-18
20 יוני 2019

1 האם הודעות ה- "WhatsApp" והמכתבים הושגו בעקבות חיפוש לא חוקי

2 .25 אין חולק כי תפיסה של טלפון נייד ועיון בתוכן שנמצא בטלפון הנייד, כמו גם עיון במכתבים
3 על ידי מי שלא היה הנמען לאותם מכתבים מהווים פגיעה בפרטיות. הזכות לפרטיות היא
4 זכות בעלת מעמד חוקתי שקיבלה ביטוי הן בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו (סעיף 7)
5 (להלן: "חוק היסוד") והן בחוק ספציפי, הוא חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א – 1981 (להלן:
6 "חוק הגנת הפרטיות").

7
8 .26 ההגנה על פרטיות הרשומות, הכתבים וכליו של האדם עוגנה באופן ספציפי הן בסעיף 7 (ג)
9 לחוק היסוד שלפיו: "אין עורכים חיפוש ברשות היחיד של אדם, על גופו, בגופו או בכליו"
10 והן בסעיף 7 (ד) שלפיו: "אין פוגעים בסוד שיחו של אדם, בכתביו או ברשומותיו". אף
11 בחוק הגנת הפרטיות הובהר כי שימוש בתוכנו של מכתב שלא נועד לפרסום בלי רשות מאת
12 הנמען או הכותב מהווה פגיעה בפרטיות (סעיף 2(5)).

13
14 בבש"פ 6071/17 מדינת ישראל נ' פישר רונאל (פורסם בנבו, 27.08.2017) התייחס בית
15 המשפט העליון (כב' השופט י' עמית) לפגיעה הקשה הנגרמת לפרטיותו של אדם כאשר
16 מעיינים בטלפון הנייד שלו ללא הסכמתו:

17 "....רוצה לומר, כי אם "בעולם הישן" הפגיעה בפרטיות היתה באה,
18 למשל, לידי ביטוי בעיון ביומנה האישי של מתלוננת בעבירת מין, הרי
19 שהפגיעה בפרטיות בעקבות עיון במחשב האישי או בטלפון הנייד של
20 המתלוננת, עלולה להיות קשה ואנושה בהרבה (ואזכיר, לדוגמה בלבד,
21 את התופעה הנפוצה לצערנו במקומותינו, של משלוח תמונות אינטימיות
22 באמצעות הטלפון). היסטוריית הגלישה יכולה לספר לא רק על תחומי
23 העניין של המשתמש אלא גם על הנעשה במוחו. המשתמש עצמו אינו
24 מודע לעיתים לכך שהמחשב או הטלפון הנייד משרטטים את סיפור
25 חייו....".

26
27 יש לתת את הדעת כי הפגיעה בפרטיות אגב חיפוש בטלפון נייד אינה מתמקדת רק בבעל
28 מכשיר הטלפון כי אם גם בצדדים שלישיים שפרטים אישיים שלהם כמו תמונות או הודעות
29 נמצאות באותו מכשיר טלפון.

30
31 .27 אודות החיפוש שערך בדירה השוטר ברמי ניתן ללמוד מ-ת/24, הוא דו"ח הפעולה של
32 השוטר ברמי מיום האירוע. בכותרת הדו"ח צוין "שריפה בשטח עירוני". בפרטי המקרה
33 צוין: "....אנשים נשרפים בתוך הבית". בפרטי הטיפול באירוע צוין כי: "התקבל האירוע

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד השופט יובל ליבדרו

ת"פ 65130-02-18-18
20 יוני 2019

1 מזדום בדרכי למקום מסרתי לכלל הניידות הפנויות למשוך לאירוע... בהגעתי למקום יחד
2 עם צוטי כבא שהגיעו גם הם הבחנתי... בקומה השניה באישה הנראית מעורפלת עם פיה
3 על פניה שיושבת על עדן החלון וצועקת: "הילדים שלי"... לאחר סיום פינוי העשן בדירה
4 נכנסתי לדירה לסריקה... בדירה היה ריח של גז... נכנסתי לחדר השינה בדירה והבחנתי
5 כי כל המזרן שרוף כליל... והבחנתי כי על השידה של הדירה יש פלאפון חכם בצבע שחור
6 בתמונה הראשית של מסך הפתיחה של הפלאפון נראית התמונה של אותה בחורה
7 שישבה על עדן החלון, פתחתי את הפלאפון והבחנתי בתוך אפליקציית הוואטספ כי יש
8 התכתבויות אובדניות שנשלחו לשם: "כושית" פלאפון מספר... בניסיון לחייג לטלפון אינו
9 זמין כמו כן נשלח לפלאפון מכתב התאבדות שככל הנראה סיוון השאירה, ניגשתי לשולחן
10 שבכניסה לדירה שם איתרתי מכתב שבו היא מוסרת את הכוונות האובדניות שלה המכתב
11 נתפס על ידי קרן מירה החוקרת... שלחתי את השוטרת ויקטוריה לאסותא... לעצור את
12 האישה סיוון חזן בגין כך שנתפס על האישה מכתב ובו נטיות אובדניות יחד עם ילדיה..."
13 (שגאות במקור, י' ל').
14
15 בעדותו של השוטר ברמי ציין זה כי מלכתחילה לא התכוון לתפוס את מכשיר הטלפון הנייד
16 כראיה וכי פתח את הטלפון על מנת לבדוק את זהות בעליו של הטלפון ולהשיבו במטרה
17 לעזור (פרוט' מיום 31.01.2019 עמ' 76 ש' 22-21) או למצוא בן משפחה (עמ' 80 ש' 5-3).
18 השוטר ברמי הוסיף כי לא חיטט במכשיר הטלפון ולא נכנס לאפליקציות השונות (עמ' 73
19 ש' 22-24). עוד הוסיף כי כאשר החליק את אצבעו על מסך מכשיר הטלפון נפתח ישירות
20 במסך ה-"WhatsApp" (עמ' 78 ש' 9-7) וכי לאחר שקרא את ההודעות ב-"WhatsApp"
21 שנפתח הבין כי מדובר במקרה של התאבדות (עמ' 80 ש' 17-15).
22 בהמשך הבהיר השוטר ברמי כי לאחר שקרא את התוכן בהודעת ה-"WhatsApp" התייחס
23 אחרת אל האירוע ואז הוא "הולך פשוט לחפש עוד דברים ואז נתקלתי במכתב הזה. ואת
24 המכתב כן אתה קורא אותו כדי להבין בעצם מה..." (עמ' 80 ש' 17-14). כן ציין כי "כמה
25 שניות אחרי שכבר הפלאפון היה מול העיניים שלי ואז כבר הבנתי. ואז כבר הלכתי לחפש
26 עוד ממצאים" (עמ' 84 ש' 14-13, דגש לא במקור, י' ל').
27 מן האמור עולה כי לא יכולה להיות מחלוקת שבשלב שבין החשיפה להודעת ה-
28 "WhatsApp" לבין תפיסת המכתבים והעיון בהם כבר היה שינוי בתודעה של השוטר ברמי,
29 האירוע קיבל נופך של אירוע פלילי כשהחשד הוא כלפי הנאשמת, וחרף האמור המשיך
30 השוטר ברמי לערוך חיפוש ללא שקיבל צו שיפוטי קודם לכן או את הסכמת הנאשמת.
31
32 השאלה הראשונה שיש להכריע בה בהקשר של טענת הקבילות היא השאלה האם כלל ביצע
33 השוטר ברמי פעולה שניתן להגדירה כחדירה למחשב או כחיפוש במחשב.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד השופט יובל ליבדרו

ת"פ 65130-02-18-18
20 יוני 2019

- 1
2 סבורני כי בעניין זה הצדק נמצא לצד ב"כ הנאשמת. סבורני כי החלקת אצבע על גבי מסך
3 של טלפון נייד באופן שגורם למידע שנמצא בטלפון הנייד להיחשף בפני מי שביצע את פעולת
4 החלקת האצבע, מהווה חדירה אל הטלפון הנייד וחיפוש בו.
5 החלקת האצבע על מסך הטלפון הנייד משולה לפתיחת דלת עם מפתח. שוטר המחליק את
6 אצבעו על גבי מסך הטלפון הנייד של חשוד, ותוכנו של הטלפון הנייד נגלה בפני השוטר עקב
7 כך, כמוהו כשוטר הפותח מנעול דלת ביתו של חשוד ומתחיל בסריקה בבית. שאלת המניע
8 לביצוע פעולה זו של פתיחת הטלפון הנייד פחות רלוונטית לשאלת ההגדרה של פעולה זו
9 כחיפוש, כי אם יותר לשאלת הכשרת הראיות שנתגלו כתוצאה מאותו חיפוש, כפי שיפורט
10 להלן.
11 למותר לציין כי אף עיון במכתב שנתפס בבית מהווה משום תפיסה וחיפוש בכתבים של
12 אדם.
13
14 29. כאן המקום לציין, ביחס להודעות ה-"WhatsApp", כי סעיף 23 א' לפסד"פ קובע שחדירה
15 למחשב והוצאת פלט ממנו תחשב כפעולת חיפוש שיש לעורכו באמצעות אדם מיומן ובזו
16 של שופט. חיפוש בטלפון הנייד הוכר ונתפס כחיפוש במחשב, בהתאם להגדרות הרלוונטיות
17 (ראו למשל הדיון שנערך בע"פ (ת"א) 61187-06-14 קורס נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו,
18 30.3.2015), (פסקאות 8-9).
19 בענייננו אין מחלוקת כי לא התקבל כל צו שיפוטי לעניין החיפוש בטלפון הנייד של הנאשמת
20 קודם לפעולתו של השוטר ברמי בדירה.
21
22 30. בהעדר צו שיפוטי לביצוע חיפוש (כללי, לאו דווקא בטלפון נייד), יכולים להיות שני בסיסים
23 לביצוע החיפוש. הבסיס הראשון נמצא בסעיף 25 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש)
24 [נוסח חדש], התשכ"ט – 1969 (להלן: "הפסד"פ") לפיו:
25 "שוטר רשאי, בלא צו חיפוש, להיכנס ולחפש בכל בית או מקום אם –
26 (1) יש לשוטר יסוד להניח שמבצעים שם פשע, או שפשע בוצע שם זה מקרוב;
27 (2) תופס הבית או המקום פונה לעזרת המשטרה;
28 (3) אדם מצוי שם פונה לעזרת המשטרה ויש יסוד להניח שמבוצעת שם עבירה;
29 (4) השוטר רודף אחרי אדם המתחמק ממצור או נמלט ממשמורת חוקית".
30
31 הבסיס השני לביצוע חיפוש ללא צו, יכול להיות שעה שמתקבלת הסכמה מדעת וזאת
32 בהתאם לרע"פ 10141/09 אברהם בן חיים ואח' נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 6.3.12)
33 (להלן: "הלכת בן חיים"), בפסקה 31:

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד השופט יובל ליבדרו

ת"פ 65130-02-18-18
20 יוני 2019

- 1 "סיכומו של דבר, בהעדר מקור סמכות אחר ובנסיבות המצדיקות זאת, הסכמתו של
2 אדם לעריכת חיפוש על גופו, בכליו או בביתו, עשויה להוות מקור סמכות עצמאית
3 לביצוע החיפוש... תנאי לכך הוא שאותה הסכמה תהיה הסכמת אמת מודעת
4 ורצונית. כדי להבטיח זאת אין די בבקשת הסכמתו של אדם מושא החיפוש לעריכת
5 החיפוש אלא יש להבהיר לו במפורש כי נתונה לו הזכות לסרב לביצוע החיפוש וכי
6 הסירוב לא ייזקף לחובתו".
7
- 8 31. סבור אני כי אף לא אחד משני הבסיסים לחיפוש ללא צו בית משפט, מתקיים בענייננו,
9 למצער ביחס להודעות ה-"WhatsApp".
10 באשר לטענת המאשימה כי הבסיס לחיפוש השוטר ברמי מצוי בסעיף 25(2) לפסד"פ, אציין
11 כי קיים ספק אם בסיס זה הוכח. סעיף 25 (2) לפסד"פ מאפשר חיפוש אם "**תופס הבית או**
12 **המקום פונה לעזרת המשטרה**". בענייננו אין אינדיקציה שהנאשמת פנתה לעזרת
13 המשטרה, להבדיל מפניה לבקשת עזרה מהשכנים (ראו עדויות השכנים ת/1, ת/2. כן ראו
14 ת/8ב' - תמלול שיחות למוקד 100 ממנו עולה כי מי שפנה למשטרה הם השכנים ולא
15 הנאשמת, היא "תופס הבית או המקום"). יצויין כי אף מהאזנה לשיחות 100 לא עולה כי
16 בשלב זה היה "יסוד להניח" שבדירת הנאשמת מבוצעת עבירה.
17
- 18 32. ייתכן ודווקא ניתן למצוא בסיס לתפיסה ולחיפוש **במכתבים** בסעיף 25(1) לפסד"פ שכן
19 החיפוש אחר ממצאים בדירה, שבמהלכו נתפסו המכתבים, החל לאחר החשיפה אל הודעות
20 ה-"WhatsApp" והחשד שנולד עם חשיפה זו. הווה אומר שבשלב זה, לאחר קריאת הודעת
21 ה-WhatsApp, היה לשוטר ברמי יסוד להניח שפשע בוצע בדירה "**זה מקרוב**", מה שיכול
22 להצדיק את התפיסה והחיפוש במכתבים.
23 יחד עם זאת, ניתן לטעון כי החיפוש הראשוני בטלפון הנייד, שנעשה ללא בסיס חוקי, לא
24 יכול להכשיר את המשך החיפוש, למצער בדירה. לא מצאתי להתייחס לטענה זו נוכח כך
25 שמצאתי להכשיר הראיות מטעמים אחרים, כמפורט להלן.
26
- 27 33. בענייננו אין גם מחלוקת כי החיפוש בדירת הנאשמת, בכתביה או בטלפון הנייד שלה לא
28 נעשה על פי הסכמת הנאשמת. יכול הטוען לטעון כי הנחת מכתבי הפרידה בסלון הדירה על
29 ידי הנאשמת מגלמת מתוכה הסכמה מכללא לכך שתופס המכתבים יקרא את דברי הפרידה
30 של הנאשמת ואולם, הדרישה היא ל"הסכמה מדעת", על כל הנגזר ממושג משפטי זה,
31 והסכמה שכזו לא היתה במקרה דנן.
32
33 נוכח האמור, נראה כי החיפוש, בטלפון ובמכתבים נעשה שלא כדין.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד השופט יובל ליבדרו

ת"פ 65130-02-18-18
20 יוני 2019

- 1
2 **האם החיפוש הלא חוקי פוסל את הראיות.**
3 34. לאחר שקבעתי כי החיפוש בטלפון הנייד של הנאשמת היה שלא כדין, וקיים ספק לגבי
4 החיפוש הקשור במכתבים, יש לבחון עתה את תוצאות החיפוש, דהיינו האם העובדה
5 שהחיפוש נעשה בניגוד לדין פוסלת את הראיות שנתפסו אגב חיפוש זה מלשמש כראיות
6 קבילות.
7
8 35. אקדים מסקנה לדין ואומר כי לטעמי בנסיבות העניין, אין מקום להורות על פסילת
9 הראיות שנתפסו במהלך החיפוש בדירת הנאשמת.
10
11 36. בענייננו לכאורה ניתן להורות על פסילת הראיות הן מכוח עילת פסילה חוקית והן מכוח
12 עילת פסילת פסיקתית.
13
14 37. באשר לעילת הפסילה החוקית, יש מקום להפנות לסעיף 32 לחוק הגנת הפרטיות הקובע כי:
15 **"חומר שהושג תוך פגיעה בפרטיות יהיה אסור לשמש ראיה בבית משפט, ללא הסכמת**
16 **הנפגע...".**
17 יחד עם זאת, בהמשכו של אותו סעיף נקבע כי לבית המשפט שמורה האפשרות להכשיר
18 ראייה שהושגה תוך פגיעה בפרטיות, **"...זולת אם בית המשפט התיר מטעמים שירשמו**
19 **להשתמש בחומר, או אם היו לפוגע, שהיה צד להליך, הגנה או פטור לפי חוק זה"**.
20
21 38. מעבר לעילת הפסילה של חוק הגנת הפרטיות הנ"ל, עילת הפסילה הטבעית יותר,
22 והמתבקשת בענייננו, היא עילת הפסילה הפסיקתית שהוכרה בע"פ 5121/98 טור' רפאל
23 **יששכרוב נ' התובע הצבאי (פורסם בנבו, 04.05.2006) (להלן: "הלכת יששכרוב")**.
24
25 39. בהתאם לדוקטרינת הפסילה הפסיקתית, מוקנה לבית המשפט שיקול דעת לפסול ראיות
26 שהושגו שלא כדין. במסגרת זו בית המשפט בוחן את הנסיבות הספציפיות של המקרה
27 שלפניו כשמצד אחד עליו לשקול את הפגיעה בזכויות הנאשם והצורך לשמור על הזכות
28 להליך הוגן, ומן הצד השני עליו לשקול את האינטרסים הציבוריים השונים, לרבות הגנה על
29 שלום הציבור ומיצוי הדין עם פורעי חוק.
30
31 40. במסגרת האיזון שבין האינטרסים על בית המשפט לתת דעתו לשלוש קבוצות שיקולים.
32 הקבוצה הראשונה נוגעת לאופי וחומרת אי החוקיות שהייתה כרוכה בהשגת הראיה.
33 בקבוצת השיקולים השנייה, בית המשפט בוחן את מידת ההשפעה של אמצעי החקירה
34 הפסול על הראיה שהושגה.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 65130-02-18-18
20 יוני 2019

לפני כבוד השופט יובל ליבדרו

- 1 במסגרת קבוצת השיקולים השלישית, בית המשפט בוחן את השפעת פסילת הראיה על
2 מלאכת עשיית הצדק במובנה הרחב, דהיינו, בחינת השוואת המחיר החברתי הכרוך
3 בפסילת הראיה לתועלת החברתית שבפסילתה.
4
- 5 41. יישום המבחנים שנקבעו בהלכת יששכרוב מוביל לטעמי למסקנה לפיה אין מקום לפסול
6 את הראיות הרלוונטיות – הודעות ה-WhatsApp" והמכתבים.
7
- 8 סבורני כי בענייננו חומרת אי החוקיות הכרוכה באופן השגת הראיות אינה גבוהה, וזאת
9 גם כאשר נתתי את דעתי לרגישות הנדרשת בחיפוש בטלפון נייד "חכם" על מאפייניו
10 הייחודיים ובמכתבים כמפורט לעיל. כמפורט לעיל, בענייננו מדובר בתפיסה "תמימה" של
11 מכשיר הטלפון הנייד, שלא מתוך כוונה ל"תפוס ראייה" אלא במטרה לעזור להשיב את
12 הטלפון לבעליו ו/או ליצור קשר עם משפחת הנאשמת. התפיסה והחיפוש בטלפון הנייד
13 בוצעו מיד לאחר כיבוי השריפה בדירה, זירה שלכאורה אינה אמורה להיות זירת פשע, שעה
14 שהנאשמת כלל לא הייתה חשודה בביצוע עבירה כלשהי.
15
- 16 החומרה המופחתת של אי החוקיות הכרוכה באופן השגת הודעות ה-WhatsApp" מקורה
17 לא רק בתום ליבו של השוטר ברמי בסיטואציה אליה נקלע, כי אם גם מהאופן בו ביצע את
18 החיפוש – החלקת אצבע על מסך וצפייה במה שנגלה אל מולו באופן מקרי, וזאת להבדיל
19 מחיפוש מעמיק בטלפון תוך כניסה לאפליקציות שונות בכוונת מכוון לחפש מידע וכו'.
20
- 21 בעניין זה אציין כי קיבלתי את עדותו של השוטר ברמי כעדות מהימנה הן לעניין היקף
22 החיפוש שביצע בטלפון והן לעניין תכליתו של החיפוש.
23
- 24 42. באשר למבחן השני של מידת ההשפעה של האמצעי הפסול על הראיה סבורני כי מדובר
25 במידה מוגבלת למדי שכן בענייננו מדובר בראיות חפציות העומדות בפני עצמן ואין באמצעי
26 הפסול של אופן השגת המכתבים והודעות ה-WhatsApp" כדי להשפיע על מהימנותם
27 והאותנטיות שלהם.
28
- 29 43. באשר למבחן השלישי, זה של בחינת הנזק מול התועלת החברתית הכרוכים בפסילת
30 הראיה, צוין בפסקה 73 לפסק הדין בעניין יששכרוב כי:
31 "הפרמטרים העיקריים בעניין זה הינם חשיבות הראיה להוכחת האשמה, מהות
32 העבירה המיוחסת לנאשם ומידת חומרתה. כאשר מדובר בראיה חשובה ומכרעת
33 לתביעה וכאשר העבירות המיוחסות לנאשם חמורות מאד, הרי פסילת הראיה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 65130-02-18-18
20 יוני 2019

לפני כבוד השופט יובל ליבדרו

- 1 עשויה לפגוע יתר על המידה באינטרסים הנוגדים שעניינם לחימה בפשע והגנה
2 על שלום הציבור ועל נפגעי העבירה".
- 3
- 4 יחד עם זאת, הובהר בהמשך, ואף בפסיקה מאוחרת, כי הפרמטר של חומרת העבירה יכול
5 לשמש גם כפרמטר שעשוי להצדיק פסילת הראייה דווקא.
- 6
- 7 בענייננו, הראיות המדוברות, הודעות ה-"WhatsApp" והמכתבים, הן בעלות משקל של
8 ממש בתיק, שכן הן מתייחסות להלך נפשה של הנאשמת, למניעה ולפעולות שביצעה בפרק
9 הזמן הסמוך לאירוע. תוכן ההודעות והמכתבים מתייחס באופן ישיר לאישום, ובשים לב
10 לחומרת העבירה ולחשיבותן של הראיות למכלול התשתית הראייתית, בהיותה תשתית
11 ראייתית נסיבתית, וככזו ישנה חשיבות לכל ראייה ביצירת ה"תצרף" הראייתית, נדמה כי
12 אין הנזק שייגרם לאינטרס הציבורי במידה ותפסלנה הראיות הוא משמעותי.
- 13 מאידך גיסא, הכשרת הראיות לא תביא לפגיעה משמעותית באינטרס הציבורי, לרבות
14 באמון הציבור, וזאת בשים לב לנסיבות האירוע, העובדה כי מדובר בחיפוש תמים
15 וספונטאני ובשים לב לעובדה כי בהמשך ניתן צו של בית המשפט במסגרתו הותר למשטרה
16 לחפש בטלפון הנייד של הנאשמת, מה שמלמד כי אכן היה צורך ממשי לחפש בטלפון הנייד
17 של הנאשמת.
- 18
- 19 44. בטרם אסיים את הדיון בשאלת פסילת הראיות בהתאם לכלל הפסילה הפסיקתית חשוב
20 לשוב ולהדגיש כי:
- 21 "הנחת המוצא בשאלת קבילותן של ראיות היא זו הנוהגת עימנו מאז
22 ומתמיד, ולפיה ראייה שהיא רלוונטית – קבילה במשפט. עם זאת, לבית-
23 המשפט מסור שיקול – דעת לפסול קבילותה של ראייה בפלילים, אם הוא
24 נוכח לדעת כי הראייה הושגה שלא כדין וכי קבלתה במשפט תיצור פגיעה
25 מהותית בזכותו של הנאשם להליך פלילי הוגן החורגת מגדריה של
26 פיסקת ההגבלה" (פסקה 63 לפסק דין יששכרוב).
- 27
- 28 45. על-פי הניתוח שנעשה דלעיל, קיים ספק אם אם המכתבים כלל הושגו שלא כדין ומכל מקום
29 נקבע כי היקף הפגיעה בכל הקשור להשגת הודעות ה-"WhatsApp" והמכתבים הוא לא
30 משמעותי.
- 31
- 32 46. לטעמי, קיים ספק אף אם יש פגיעה בזכות הנאשמת להליך הוגן היה והראיות הללו
33 תוכשרנה ותשמנה כקבילות לצורך הכרעת הדין שכן הנאשמת בעצמה, כבר במהלך

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד השופט יובל ליבדרו

ת"פ 65130-02-18-18
20 יוני 2019

- 1 חקירתה הראשונה, סיפרה אודות המכתבים והודעות ה-"WhatsApp" ששלחה (ת/21 עמ'
2 1 ש' 12 – עמ' 2 ש' 13, עמ' 3 ש' 6 – עמ' 4 ש' 91, עמ' 4 ש' 96-97).
- 3
- 4 לא זו אף זו, תוכן ההודעות והמכתבים, קרי המשבר הנפשי אליו נקלעה הנאשמת ורצונה
5 של הנאשמת להתאבד ולהמית את ילדיה הקטינים לא נתון במחלוקת במשפט זה. על גרסה
6 זו חזרה הנאשמת במהלך משפטה ואף בתשובתה לכתב האישום ומכאן שהכשרת ראיות
7 שמתיישבות עם גרסתה במשפט ותשובתה לכתב האישום לא אמורות להוביל לפגיעה בזכות
8 הנאשמת להליך הוגן, וודאי לא פגיעה מהותית וכזו החורגת מגדרה של פסקת ההגבלה.
9 יש לזכור, כי המחלוקת בתיק הזה מתמקדת בחלק השני של כתב האישום, זה של אירוע
10 ההצתה, ואותן ראיות מושא דיון זה מתייחסות לחלק שאינו נתון במחלוקת לעניין כוונת
11 הנאשמת להתאבד ולהמית את ילדיה הקטינים. אותן ראיות מושא דיון זה מתייחסות
12 לשלב על ציר הזמן בו מודה הנאשמת. הראיות לא מתייחסות לשלב השנוי במחלוקת, זה
13 של יום שבת בצהריים, שלב ההצתה. מכאן, כאמור, שהכשרת הראיות לא תפגע בזכות
14 הנאשמת להליך הוגן באופן בלתי מידתי.
- 15 לו היה מדובר בנסיבות בהן הראיות השנויות במחלוקת מצביעות על גרסה מסוימת,
16 מפלילה, כאשר במהלך המשפט מעלה הנאשם גרסה אחרת, אזי שלהכשרת אותן ראיות
17 שהושגו באופן לא חוקי עלולה להיות תוצאה של פגיעה מהותית בזכות להליך הוגן. בענייננו,
18 לא כך הם פני הדברים.
- 19
- 20 47. עוד אבקש להדגיש, כי הכשרת הראיות לא תוביל לפגיעה נוספת בפרטיות הנאשמת באשר
21 הראיות המדוברות חוזרות למעשה על גרסת הנאשמת אותה היא שבה ומעלה הן בחקירתה
22 במשטרה, הן בתשובתה לכתב האישום והן במהלך עדותה, היינו, שבנקודת זמן היא קצה
23 בחייה וביקשה למות ולהמית את ילדיה הקטינים.
- 24
- 25 **הראיות הנגזרות – תוצרי החיפוש בטלפון הנייד של הנאשמת לאחר צו בית המשפט**
- 26 48. מספר שעות לאחר החיפוש בדירה, פנתה המשטרה בבקשה להוצאת צו חיפוש בטלפון הנייד
27 של הנאשמת (ת/5א). בית המשפט נעתר לבקשה והתיר חיפוש בטלפון הנייד של הנאשמת.
28 בהתאם לחיפוש שנעשה על פי הצו, הוצאו מספר הודעות ה-"WhatsApp" (ת/5ג).
- 29
- 30 49. סבורני כי אין מקום לקבל את טענת ב"כ הנאשמת לפיה החיפוש הלא חוקי שבוצע בטלפון
31 הנייד של הנאשמת בדירה פוסל גם את הראיות שהושגו בחיפוש על בסיס צו בית המשפט
32 שניתן בהמשך.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד השופט יובל ליבדרו

ת"פ 65130-02-18-18
20 יוני 2019

- 1 ראשית, הגם שבבקשה צוין כי בטלפון הנייד של הנאשמת יש התכתבויות המעידות על כוונה
2 של הנאשמת, אין בכך כדי ללמד כי הבסיס לבקשה שהוגשה מקורו אך בהודעות שנגלו
3 לשוטר בטלפון הנייד של הנאשמת, כי אם גם במכתבים שנגלו בפניו שלגביהם לא ברור
4 שהחיפוש היה שלא כדין.
5 שנית, אם מצאתי בנסיבות העניין ועל פי האיזון בין השיקולים השונים להכשיר את הראיות
6 שהושגו במהלך החיפוש בדירה, הדבר הינו מתבקש מכוח קל וחומר ביחס לחיפוש שנערך
7 על פי צו בית משפט שבחן את העניין.
8 שלישית, בהלכת יששכרוב הבהיר בית המשפט העליון כי "תורת פרי הערץ המורעל" לא
9 נתקבלה בישראל הגם ששאלת פסילתן של ראיות נגזרות לא נשללה מכל וכל אלא הושארה
10 היא לבחינה בכל תיק ותיק על פי מבחנים דומים (פסקה 71 וראו גם ע"פ 4988/08 פרחי נ'
11 **מדינת ישראל**, פורסם בנבו, 01.08.11). אף אם נסתכל על הראיות שהושגו בעקבות צו בית
12 משפט כמעין ראיות נגזרות, סבורני כי באיזון הנדרש במקרה זה יש מקום להכשירן, והכל
13 גם בשים לב לגרסת הנאשמת במשפטה, גרסה הכוללת למעשה את תוכן הודעות ה-
14 "WhatsApp".
15
16 50. לסיכום, אני מוצא את הראיות שהושגו במהלך החיפוש בדירה (הודעות ה-"WhatsApp"
17 והמכתבים) ואת הראיות שהושגו בעקבות צו בית המשפט כראיות קבילות שניתן להתבסס
18 עליהן במסגרת הכרעת הדין.
19
20 **התנודתיות בהחלטת הנאשמת להתאבד ולהמית את הקטינים**
21 51. מגרסתה של הנאשמת באשר למצבה הנפשי לא ניתן שלא להבחין בתנודתיות בין רצונה
22 להגשים את החלטתה להתאבד ולהמית את הקטינים, לבין התפכחות מהחלטה זו. את
23 התנודתיות תיארה הנאשמת עצמה בהודעתה (ת/20) מיום 19.02.2018: "**כמו שאמרתי לך**
24 **אני יום חמישי לא ידעתי איך להתמודד עם האכזבה ולכן כתבתי את המכתבים. יום שישי**
25 **הלכתי עם הודיה לבית קפה ושמה התפקסתי, הלכתי לקנות חלות ממול הייתה חנות של**
26 **טמבור אמרתי אני אקנה וזהו...שמה הלב יגבור הוא לא גבר לא העזתי. שמעתי שירים**
27 **בשישי...ודיברתי עם האלוקים הבנתי שאני רוצה להתמודד עם החיים...ולכן בחרתי**
28 **לחיות"** (עמ' 8 שי'239-עמ' 9 שי'243).
29
30 וכך תיארה בעדותה את תחושותיה **ביום חמישי**, יומיים קודם לאירוע: "**הגעתי ליום**
31 **חמישי. זה היה ב-15.2 כמדומני, בערב אחרי שהילדים שלי נרדמו ואני פשוט רק בוכה.**
32 **אני שומעת שלושה שירים שממש אהבתי באותה תקופה ואני כאילו רואה לנגד עיני רק**
33 **שחור. אני אפילו לא יודעת להסביר את הראייה הזאת. אבל כאילו אתה לא מוצא פתרון,**

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד השופט יובל ליבדרו

ת"פ 65130-02-18-18
20 יוני 2019

1 דרך, כלי להתמודד... אבל באותו רגע, במצב הרגשי שהייתי בו, הרגש התעלה על השכל,
2 שאני מדברת על כתיבת מכתב. כאילו, כאילו אמרתי לעצמי סיוון, זהו, תעזבי את השכל.
3 השכל תשכחי ממנו. את לא יכולה להתמודד. לך קשה. ואז ככה עליתי לישון שאני חצויה
4 ביני לבין עצמי, השכל, הרגש, הרגש, השכל, אלוקים" (עמ' 119 ש' 12- עמ' 120 ש' 7).
5 כזכור, ביום חמישי כתבה הנאשמת גם את מכתבי ההתאבדות.
6

7 ביום שישי בבוקר, יום לפני האירוע, לאחר שפגשה בחברותיה, שוב חשה ש"השכל גובר על
8 הרגש": "ואז קמתי בבוקר יום שישי יום רגיל, לקחתי את הילדים שלי לגן...ואז שם
9 פגשתי את חברה שלי טובה, הודיה ויחד עם בעלה הם אמרו לי בואי, בא לך לשתות קפה?
10 בדיוק בשבת זו הייתה היום הולדת שלי...ושם הם דיברו לשכל שלי והבנתי בתוך תוכי
11 את השכל ואיך שהוא הרציונל של השכל התגבר על הרגש. כי הבנתי שאין הגיון למות.
12 שאין הגיון לשבור את הכלים...אמרתי לעצמי סיוון, זה לא שווה כלום...כאילו שום דבר
13 לא שווה את החיים...במיוחד שיש לי את שני האוצרות שלי" (עמ' 120 ש' 7 – עמ' 121 ש'
14 2).
15

16 ואולם, כבר באותו יום, זמן קצר לאחר שנפרדה מחברתה, התחלפו שוב תחושותיה:
17 "...הוצאתי את הילדים מהגן ואז הלכנו למרכזון לקנות חלות שבת...תכננתי לעשות עם
18 הילדים בבית שבת כדי לחגוג לי יום הולדת ואז קרצה לי חנות של טמבור שהייתה שם
19 בסביבה. ואז איכשהו אמרתי לעצמי רגע, סיוון, עכשיו השכל עלה על הרגש, אבל מה אם,
20 אולי כדאי שיהיה ליתר בטחון סתם מחשבה שטותית שעברה לי במה שנקרא מהשטן,
21 שלא באמת הייתה לה איזה שהיא כוונה או איזה שהיא תכלית. שיהיה. כמו שהולכים
22 לסופר ואומרים אני אקנה שתיים גבינה שיהיה שאם וייגמר. שיהיה. אז באמת קניתי
23 שלוש כדורים...של רעל..." (עמ' 121 ש' 6-12).
24

25 ביום שישי בערב, לאחר שהקטינים נרדמו, מצבה של הנאשמת המשיך להיות קשה: "ואז
26 הם נרדמו. ואז פעם ראשונה בחיים מזה 29 שנה שהדלקתי פלאפון. מעולם לא חיללתי
27 שבת ושמעתי את שלושת השירים שאני אוהבת וכאילו הרגשתי חסרת אונים. לא ידעתי
28 מה לעשות. כמו אסיר. כמו מצד אחד אתה רואה שחור. אתה כאילו לא מוצא כל כך פתרון
29 למה שאתה מרגיש בתוך הלב ואתה יודע שהקשיים לא הולכים להיגמר". (עמ' 122 ש' 21-
30 24).

31 בשלב זה שלחה הנאשמת שלוש הודעות "WhatsApp" "ואז שלחתי את השלוש הודעות
32 "WhatsApp" שהיה עליהם קודם דיון לאחותי ולשתי חברות שלי שידעתי שהן דתיות
33 והן לא יראו את זה" (עמ' 125 ש' 3-5).

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד השופט יובל ליבדרו

ת"פ 65130-02-18-18
20 יוני 2019

1

2 מיד אחרי ששלחה את הודעות "WhatsApp" לאחותה וחברותיה טענה הנאשמת כי
3 התפכחה שוב מכוונתה: "...אבל אז הנפש שלי לא רגוע...אבל כאילו השכל שלי לא הסכים
4 להשלים עם אותה מציאות...הסתכלתי על שני הילדים שלי אמרתי איך אני עושה את זה
5 להם?...למה זה מגיע להם?...זה לקח לי איזה שעותיים, שלוש... אז זהו אמרתי
6 לעצמי...קשה לך, את חייבת איש מקצוע...ואז בעצם ככה הלכתי לישון..." (עמ' 125 ש' 7-
7 16).

8

9 בהמשך תיארה את שאירע ביום האירוע, יום שבת: "...ואז בשבת בבוקר קמנו אני
10 והילדים, שיחקנו, עשינו קידוש...ואז הורדתי את השקית של הרעל מהארון, הכנסתי
11 אותה לתוך השקית של הפח אשפה וירדתי עם הילדים לזרוק את הזבל לתוך פח האשפה
12 החיצוני..." (עמ' 126 ש' 5-7).

13

14 כזכור, כאן מתחיל השלב השני של האירוע, של יום שבת בצהריים, בו ארעה השריפה
15 בדירה, שריפה שהנאשמת מכחישה כל קשר אליה.

16

17 בשים לב לגרסת הנאשמת, יש לתת את הדעת לכך שלא קיים כל ביטוי חיצוני, ולמעשה לא
18 קיימת כל ראיה פיזית, שתתמוך בגרסת הנאשמת, בדבר החלטתה לזנוח את רעיון
19 ההתאבדות וההמתה קודם להצתה, ולאחר שלטענתה השליכה את כדורי הרעל לאשפה.
20 נהפוך הוא הנכון, ישנם ראיות וסימנים המצביעים על כך שהנאשמת לא באמת זנחה את
21 כוונתה להתאבד ולהמית את הקטינים.

22

23

מכתבי ההתאבדות נשארו גלויים על שולחן הסלון.

24 העובדה כי הנאשמת הוציאה במהלך יום שבת בצהריים את המכתבים מהמגירה בחדר
25 השינה, טרחה וקמה ממיטתה לאחר שנשכבה לישון בין ילדיה שנרדמו, הלכה אל הסלון
26 והניחה את המכתבים על השולחן בסלון, כשהם גלויים ובמקום גלוי, זמן קצר לפני אירוע
27 השריפה, במקום להשליכם לפח האשפה כפי שהיה מצופה ממנה שתעשה לו באמת זנחה
28 את תכניתה, וכפי שעשתה לטענתה עם כדורי הרעל, מלמדת על כך שהנאשמת לא זנחה את
29 תכניתה.

30 ניסיון החיים מלמד כי אנשים המבקשים לשים קץ לחייהם נוטים לא פעם להשאיר מכתב
31 או מסר שיוכל להגיע אל אחרים. כך עולה אף מדברי הנאשמת כי כתבה את המכתבים על
32 מנת שאלה יגיעו אל אחרים וייקראו בהלווייתה (ת/21 עמ' 4 ש' 97-98).

33

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד השופט יובל ליבדרו

ת"פ 65130-02-18-18
20 יוני 2019

1 אי שליחת הודעות מבטלות ב-WhatsApp.
2 54. סימן נוסף לכך כי הנאשמת לא זנחה את תכניתה היא העובדה שהיא לא מצאה לנכון לשלוח
3 הודעות ביטול לאחותה ולחברותיה, להודעות הפרידה ששלחה להן ב-WhatsApp.
4 הסבריה של הנאשמת אודות כך שהחליטה שלא להוסיף לחלל את השבת נראים דחוקים
5 בנסיבות העניין, בעיקר בשל סמיכות הזמנים שבין שליחת ההודעות לשלב שבו היא
6 החליטה, לטענתה, לחזור בה מתכניתה. כזכור, באותו זמן ממש הנאשמת לא רק שלחה
7 מספר הודעות אלא גם האזינה לשלושה שירים באמצעות הטלפון.
8

הסיבה לזריקת כדורי הרעל

9
10 55. הנאשמת טוענת כי העובדה שהיא זרקה את כדורי הרעל מלמדת על כך שחזרה בה תכניתה
11 להתאבד ולהמית את הקטינים. מוצא אני לציין, כי אף אם השליכה הנאשמת את כדורי
12 הרעל, אין בכך כדי ללמד, בהכרח, כי הנאשמת זנחה את תכניתה או, למצער כי היא לא
13 שבה אל התכנית לאחר שזנחה אותה. אודות כך ניתן ללמוד מחוסר הבהירות בכל הקשור
14 לסיבה שהובילה את הנאשמת לזרוק את כדורי הרעל.
15 מתמלול החקירה של הנאשמת (ת/20ב') מיום 19.02.2018 עולה כי הנאשמת מסרה גרסה
16 ראשונית בבית החולים לפיה החליטה לזרוק את הרעל כי לא ידעה אם הרעל יצליח להרוג
17 (עמ' 53 ש' 15 – עמ' 54 ש' 7). כן ראו החקירה המוקלדת (ת/20 עמ' 7, ש' 196-197): **"כמו**
18 **שאני אמרתי ואני אומר לך שוב, יש מקרים בטעות, אתה יכול לאכול דברים רעילים ואתה**
19 **לא בטוח מת..."**
20

המניע לביצוע העבירה

21
22 56. הנאשמת פירטה את המשברים בחייה ואת האהבה הנכזבת שחוותה מספר ימים עובר
23 לאירוע כמניע שהניע אותה להחלטה לשים קץ לחייה.
24
25 ביחס לקטינים הסבירה הנאשמת בהודעתה במשטרה (ת/21) שהתכוונה לשים קץ לחייהם
26 כי: **"...אני לא יכולה בלי הילדים והילדים לא יכולים בלעדי..."** (עמ' 1 ש' 9) ובהמשך:
27 **"חשבתי לנסות לסיים את החיים שלנו...שלי והפקדונות שהקב"ה נתן לי..."** (עמ' 3 ש'
28 60-62). כשנשאלה האם התכונה להתאבד יחד עם ילדיה בשל אכזבה שעברה בתקופה
29 האחרונה השיבה: **"...זה לא מדויק, אני לא רציני שדביר ויונתן יהיו עול על אף אחד, ומצד**
30 **שני לא רציני שיסבלו ללא אמא ואבא... שאז הם יעלו כצדיקים וילמדו תורה לצד ה' ואני**
31 **יעלה למעלה ויקרה מה שיוחלט איתי"** (עמ' 3 ש' 71-67).
32 דברים דומים מסרה הנאשמת בעדותה: **"...הקדוש ברוך הוא נתן לי אותם הפיקדונות למה**
33 **להפיל את האחריות שלי על מישהו אחר? אז רציני לקחת אותם ממקום טוב... שהם ינוחו**

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד השופט יובל ליבדרו

ת"פ 65130-02-18-18
20 יוני 2019

1 לצד הקדוש ברוך הוא תינוקות של בית רבן שלא חטאו...לא חלילה מתוך מקום להזיק
 2 להם". (פרוט' מיום 31.1.2019 עמ' 121 ש' 24- עמ' 122 ש' 5).

3 הנאשמת כינתה את ילדיה הקטינים בביטוי "פיקדונות" בהודעתה במשטרה, במכתב
 4 שכתבה (ת/17) ובעדותה בבית המשפט.

5 כשנשאלה בחקירתה הנגדית לפשר הביטוי פיקדונות השיבה: "את משתמשת המילה
 6 פיקדונות, נכון? ת. אמת. ש. מה? מה זה אומר? מה זה פקדונות? ת. תראי באמונה הדתית
 7 כל ילד שיורד לעולם הוא בעצם פיקדון. זה מתנה שהקדוש ברוך הוא נותן...ש. וכשאת,
 8 וכשאת אומרת כאן בבית המשפט "פקדונות", אז את מדברת על הילדים? ת. אמת. ש.
 9 וכשאת כותבת במכתבים פקדונות, התכוונת לילדים שלך ... ת. כן." (עמ' 146 ש' 13-3).

10

11 הנה כי כן, מגרסת הנאשמת עצמה עולה כי לנאשמת היה מניע להמית את ילדיה הקטינים,
 12 לצד התאבדותה. הנאשמת שבשל מצבה ביקשה לסיים את חייה לא רצתה להשאיר את
 13 הקטינים כעול על אחרים ומצד שני לא רצתה שאלה יסבלו ויגדלו ללא אם ואב ולכן רצתה
 14 להמית אותם יחד איתה.

15 לעניין מניע לביצוע עבירה כראיה נסיבתית ראו ע"פ 728/84 שמעון חרמון נ' מדינת ישראל
 16 מא617(3) (19.07.87):

17 **"...ברם, משהוכח קיומו של מניע, הוא מהווה ראיה נסיבתית נוספת**
 18 **להוכחת ביצועה של העבירה המיוחסת לנאשם, כחלק בלתי נפרד**
 19 **מהחומר המפליל של התביעה...ראה גם ע"פ 543/79, 622 [1]641, בעמ'**
 20 **150..."**

21

22 57. הנאשמת הרבתה לכנות את ילדיה הקטינים בביטוי "פקדונות". מקור השימוש בביטוי
 23 פיקדונות כמתאר את ילדיו של האדם מובא במדרש משלי וקשה שלא לעמוד על הדמיון
 24 בין האירוע דן לבין הסיפור המובא במדרש משלי:
 25 "מעשה בר' מאיר שהיה יושב ודורש בבית המדרש בשבת בשעת המנחה, ומתו שני בָּנָיו.
 26 מה עשתה אִמָּם? הִנִּיחָה שְׁנֵיהֶם על המטה ופָּרְשָׁה סִדִּין עֲלֵיהֶם. בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת בָּא ר' מֵאִיר
 27 מִבֵּית הַמְּדַרְשׁ לְבֵיתוֹ. אָמַר לָהּ: הֵיכָן שְׁנֵי בָנָי? אָמְרָה לוֹ: לְבֵית הַמְּדַרְשׁ הֵלְכוּ. אָמַר לָהּ:
 28 הִסְתַּכַּלְתִּי צְפִיתִי בְּבֵית הַמְּדַרְשׁ וְלֹא רָאִיתִים. נִתְּנָה לוֹ כּוֹס שֶׁל הַבְּדֵלָה וְהַבְּדִיל, חֲזַר וְאָמַר
 29 לָהּ: הֵיכָן שְׁנֵי בָנָי? אָמְרָה לוֹ: הֵלְכוּ לְמָקוֹם פְּלוּנִי וְעָקְשׂוּ הֵם בָּאִים. הִקְרִיבָה לְפָנָיו לְאָכַל.
 30 לְאַחַר שֶׁאָכַל, אָמְרָה לוֹ: רַבִּי, שְׂאֵלָה אַחַת יֵשׁ לִי לְשֶׁאל. אָמַר לָהּ: אֲמָרִי שְׂאֵלְתְּךָ.
 31 אָמְרָה לוֹ: רַבִּי, לִפְנֵי יוֹם הַשַּׁבָּת קָדַם הַיּוֹם בָּא אָדָם אֶחָד וְנָתַן לִי פְקָדוֹן, וְעָקְשׂוּ בָּא לְטַל
 32 אוֹתוֹ – אֶחָזֵר לוֹ אוֹ לֹאוֹ? אָמַר לָהּ: בְּתִי, מִי שִׁישׁ לוֹ פְקָדוֹן אֵינוֹ צָרִיךְ לְהַחְזִירוֹ לְבַעֲלָיו?

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד השופט יובל ליבדרו

ת"פ 65130-02-18
20 יוני 2019

1 אִמְרָה לוֹ: לְלֹא הַסְכַּמְתָּךְ חוּץ מִדַּעְתְּךָ לֹא הֵייתִי מְחֹזְרֵת אוֹתוֹ. מָה עָשִׂיתָ? תִּפְשָׁה אוֹתוֹ בְּיָדוֹ
 2 וְהַעֲלֵתוֹ לַחֲדָר וְהַקְרִיבָה אוֹתוֹ לַמִּטָּה. הַסִּירָה נְטִלָה הַסָּדִין מֵעֲלֵיהֶם וְרָאָה שְׂגִיחָם מֵתִים
 3 וּמְנַחִים עַל הַמִּטָּה. הַתְּחִיל בּוֹכָה וְאוֹמֵר: בְּנִי, בְּנִי! רְבוּתִי, רְבוּתִי! בְּנִי בְּדֶרֶךְ הַטֶּבַע בְּדֶרֶךְ
 4 אֶרֶץ, וְרְבוּתִי שֶׁהָיוּ מְאִירִים עֵינַי בְּתוֹרָתָם! בְּאוֹתָהּ שָׁעָה אִמְרָה לוֹ: רַבִּי, לֹא כָךְ אִמְרָתְךָ לִי,
 5 שְׂאֲנוּ צְרִיכִים לְהַחְזִיר פְּקֻדוֹן לְבַעֲלָיו— כָּךְ" ה' נָתַן וְה' לָקַח, יְהִי שֵׁם ה' מְבָרָךְ" (מִדְרַשׁ מִשְׁלֵי
 6 לֹא, י').

7 הִנֵּה כִּי כֹן גַּם בְּמִדְרַשׁ מְדוּבָר עַל סִיפּוֹר הַמֵּתְרַחֵשׁ בַּשַּׁבָּת, עִם שְׁנֵי בָנִים (יְלִידֵיהֶם שֶׁל רַבִּי מֵאִיר
 8 וּבְרוּרִיהָ אֶשְׁתּוֹ), בְּאִירוֹעַ מִצַּעַר שֶׁל מוֹת וּבְאֵם הַמַּכְנֶה אֶת יְלִידָהּ כִּי"פְקֻדוֹן".
 9 דָּא עֵקָא, שְׁכַל מִטְרַתּוֹ שֶׁל הַמִּדְרַשׁ הוּא לְהַבְהִיר שֶׁאֵין לְהוֹרִים זְכוּת עַל חֵיי יְלִידֵיהֶם קֵל וְחוֹמֵר
 10 לְקַפֵּד אֶת פְּתִיל חֵייהֶם כֵּאלֹלוֹ מְדוּבָר בְּרִכּוּשׁ, וְכִי הֵם (הַיְלִידִים) כְּפְקֻדוֹן שֶׁנִּמְסַר לֵהֶם
 11 (הַהוֹרִים) עַל יְדֵי ה' לְצוּרֶךְ גִּידוּלָם וְחִינוּכָם.

צִירוּפֵי הַמְקָרִים בְּתִיק

14 58. כְּפִי שִׁיפּוֹרֵט לְהֵלֵךְ גֵּרֶסֶת הַנֶּאֱשַׁמֶת טוֹמֶנֶת בְּחוּבָה צִירוּפֵי מְקָרִים חֲרִיגִים, לֹא כֹל שֶׁכֵּן אִם
 15 מִסְתַּכְלִים עַל כֹּל צִירוּפֵי הַמְקָרִים גַּם יַחַד.

17 59. צִירוּפֵי הַמְקָרִים הָרֵאשׁוֹן מְקוּרוֹ בְּמִישׁוֹר הַזְּמַן. הַמְדוּבָר בְּשִׁלּוּב הָעוֹבְדָה שֶׁהַנֶּאֱשַׁמֶת הַחֲלִיטָה
 18 לְהִתְאָבֵד וְלִהְיוֹת אֶת הַקְּטִינִים בְּיוֹם חֲמִישִׁי וּבְיוֹם שִׁישִׁי קִנְתָּה כְּדוּרֵי רַעַל, יַחַד עִם הָעוֹבְדָה
 19 שְׁבִיּוֹם שַׁבָּת, אֶךְ יוֹם לְמַחֲרָת, פְּרָצָה שְׂרִיפָה שֶׁסִּיכְנָה אֶת חֵייהָ וְאֶת חֵיי הַקְּטִינִים, מִסִּיבָה לֹא
 20 בְּרוּרָה אֲלִיבָא דְנֶאֱשַׁמֶת.

22 60. צִירוּפֵי מְקָרִים שְׁנֵי הָעוֹלָה מִגֵּרֶסֶת הַנֶּאֱשַׁמֶת, שֶׁאֵף הוּא קָשׁוֹר לְמִישׁוֹר הַזְּמַן, מְקוּרוֹ בְּעוֹבְדָה
 23 הָעוֹלָה מִהַמְכַתְּבִים שֶׁהַשְּׂאִירָה הַנֶּאֱשַׁמֶת וּלְפִיָּה הִיא מִתְכוּוֹנֶת לְהִתְאָבֵד וּלְהַרוֹג אֶת הַקְּטִינִים
 24 בְּיוֹם שַׁבָּת (ת/17) יַחַד עִם הָעוֹבְדָה שֶׁהַשְּׂרִיפָה הַבְּלִתִּי מוֹסִבֶּרֶת סִיכְנָה אֶת חֵייהָ וְאֶת חֵיי
 25 הַקְּטִינִים, אֲכֵן אִירְעָה בְּיוֹם שַׁבָּת.
 26 בְּהַקְּשֵׁר זֶה, יֵשׁ לְתֵת אֶת הַדַּעַת כִּי אֵין מְדוּבָר בִּ"סִתֵּם" יוֹם שַׁבָּת, כִּי אִם בְּיוֹם הַוּלְדָתָהּ שֶׁל
 27 הַנֶּאֱשַׁמֶת, שֶׁאֵף הַזְּכוּרָה זֹאת בְּאֶחָד מִמְכַתְּבֵיהָ וְהוֹסִיפָה כִּי הִיא דוֹאגָת לְמִתְנַה אַחֲרֵת לְיוֹם
 28 הַוּלְדָתָהּ (ת/19). כִּךְ יָדוּעַ כִּי יֵשׁ זִיקָה מִסוּיֶמֶת בֵּין יוֹם הַפְּטִירָה לְיוֹם הַוּלְדָתָהּ אֵף בְּמִקְרוֹת
 29 (תַּלְמוּד בְּבִלִי, רֵאשׁ הַשָּׁנָה, י' א').

31 61. צִירוּפֵי מְקָרִים שְׁלִישִׁי הָעוֹלָה מִגֵּרֶסֶתָהּ שֶׁל הַנֶּאֱשַׁמֶת, הַקְּשׁוֹר לְמִישׁוֹר הַמְּקוֹם, מְקוּרוֹ בְּעוֹבְדָה
 32 שֶׁהַנֶּאֱשַׁמֶת אֲשֶׁר תִּכְנֶנָּה, לְמִצַּעַר יוֹם קוֹדֵם לְאִירוֹעַ הַשְּׂרִיפָה, לֹא רַק לְהִתְאָבֵד, כִּי אִם גַּם

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד השופט יובל ליבדרו

ת"פ 65130-02-18-18
20 יוני 2019

1 להמית את שני ילדיה הקטינים, נמצאה יחד עם ילדיה באופן מפתיע במקום שבו השריפה
2 פרצה, ודוק, השריפה הייתה רק במקום בו שהו השלושה ולא במקומות אחרים בדירה.
3
4 צירוף מקרים רביעי העולה מגרסתה של הנאשמת, בשילוב עם ראיות נוספות שיפורטו .62
5 להלן, מקורו בשילוב העובדה שהשריפה פרצה בדירתה מסיבה לא ברורה, יחד עם העובדה
6 שכפתורי הגז בכיריים שבמטבח הדירה היו פתוחים באותה עת מסיבה לא ברורה.

7
8 צירוף מקרים כשלעצמו לא יכול לבסס הרשעה בפלילים ואולם, שעה שמדובר בריבוי של
9 צירופי מקרים הדבר משליך בהכרח על סבירותה של הגרסה אותה מעלה הנאשמת, ועל
10 אחיזתה במציאות. התייחסות חשדנית אל ריבוי צירופי מקרים בגרסת הנאשם ניתן למצוא
11 בע"פ 220/17 דנקנר ואח' נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 29.08.2018) (פסקה 59) לפסק דינו
12 של השופט ג' קרא, תוך שהוא מפנה למקורות נוספים:
13 **"...על מקריות אמר בית המשפט את הדברים הבאים:**

14 **"מקריות' הינה על פי עצם טיבה, חד פעמית או דו פעמית, אך במקום**
15 **'שהמקריות' מצטרפת אל 'מקריות' והשתיים מצטרפות אל 'מקריות'**
16 **נוספת יוצרות כל אלו 'שיטתיות' או 'חוקיות' והיא עניינו" (בש"פ**
17 **1585/93 מדינת ישראל נ' חלוואני, [פורסם בנבו] תק-על כרך 93(1),**
18 **1457).**

19 וכן:

20 **"מעשה אל ודבר ה' אינם חזון נפרץ, וכאשר 'מעשי אל' (כנטען) באים בזה**
21 **אחר זה בשרשרת נסיבות שכל אחת מהן לעצמה מצביעה אל עבר אשמתו**
22 **של נאשם, נאמר אנו – כבני אנוש – כי יש להרשיע אותו נאשם כי לא**
23 **ניטע ספק סביר בלב, אכן יד המקרה, מעשה אל, אצבע אלוהים, מחזה**
24 **תעתועים, כאשר באים הם בזה אחר זה באותה מערכת עצמה, אין הם**
25 **מצטרפים האחר אל רעהו אלא כופלים הם אלה את אלה, כך הופכת**
26 **מקריות לחוקיות, וערכה של טענת תעתוע ממעל שואפת לאפס" (ע"פ**
27 **6251/94 בן ארי נ' מדינת ישראל, פ"ד מט(3) 45, 128-129; דנ"פ 3391/95**
28 **בן ארי נ' מדינת ישראל, פ"ד נא(2) 377, 478).**

29
30 לסיכום, בהינתן ריבוי התרחישים ה"אקראיים" במהלך התקופה הרלוונטית לאישום
31 תתקשה כל ערכאה לקבל הסבר של מקריות ככזה שיכול לעורר ספק סביר".
32
33
34

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד השופט יובל ליבדרו

ת"פ 65130-02-18-18
20 יוני 2019

- 1 **פתיחת ברז הגז וכפתורי הגז בדירה**
- 2 לשאלת פתיחת ברז הגז וכפתורי הגז בדירה, משקל של ממש ביחס לשאלת זהות המצית .63
- 3 וביחס לשאלה האם המזרחן הוצת בכוונת מכוון או ברשלנות. כפתורי הגז וברז הגז במצב
- 4 "פתוח" מחשידים במידה רבה את הנאשמת כמי שהציתה את המזרחן הן בשל העובדה כי
- 5 הקטינים יתקשו בשל גילם הם פיזית לסובב את כפתורי הגז ואת ברז הגז והן בשל העובדה
- 6 כי אין להם כל מניע לעשות זאת.
- 7
- 8 בהודעתה במשטרה (ת/13 מיום 21.02.2018), כשנשאלה הנאשמת לראשונה כיצד היא
- 9 מסבירה את העובדה שכפתורי הגז היו במצב "פתוח", השיבה: "אני בכלל לא נגעתי בגז.
- 10 הגז מכובה מיום שישי. אולי הילדים שיחקו בזה. הקע של התנור בחוץ יש שקע של פלטה.
- 11 אולי הם הילדים שיחקו בכפתורים" (עמ' 4 ש' 86-87). כשנשאלה על כך שנית בחקירתה
- 12 במשטרה מיום 25.02.2018 השיבה: "...השקע של הגז מכובה. יש לי פלטה שבת
- 13 במיוחד...איזה אינטרס יש לי להדליק את הגז. ולא ידעתי שאם השקע בחוץ הגז עדיין
- 14 עובד" (עמ' 3 ש' 52-53), וכשהטיח בה החוקר שילדיה אינם גבוהים דיים כדי לסובב את
- 15 הכפתורים השיבה: "אתה רציני. הם מגיעים לשם. הבן שלי גבוה מהגובה שהוא צריך
- 16 להיות בו. הילדים של גבוהים" (עמ' 3 ש' 56) (טעויות במקור, י"ל).
- 17
- 18 הנאשמת העידה כי היא סוגרת את כפתורי הגז ואת ברז הגז לפני כניסת השבת ומניחה על
- 19 הגז את פלטת השבת וכן שהיא "לא לוקחת סיכון, יש לי ילדים קטנים..." (פרוט' מיום
- 20 31.01.2019, עמ' 128 ש' 15-23).
- 21
- 22 כפי שיפורט להלן, גרסתה של הנאשמת, במספר מישורים, היא גרסה תמוהה, וכך גם לעניין .64
- 23 הגז. כך לא ברור מדוע יש צורך בסגירת ברז הגז כאשר לא נעשה שימוש בגז, שהרי די,
- 24 לכאורה, בכך שכפתורי הגז סגורים. גרסה זו של הנאשמת, במסגרתה היא טוענת לביצוע
- 25 פעולה שאינה מקובלת, אף על ידי מי שלא מבקש להשתמש בכירי הגז או בתנור במהלך
- 26 השבת, של סגירת ברז הגז, נתפסת כפעולה שיש בה כדי להרחיק את האשמה ממנה.
- 27 אף הגרסה שהעלתה במהלך חקירתה, לפיה יתכן וילדיה שיחקו בברז הגז, נתפסת כגרסה
- 28 המבקשת להרחיק את האשמה ממנה.
- 29
- 30 הניסיון של הנאשמת להרחיק עצמה מכל נושא הגז לא בא לידי ביטוי אך בהעלאת טענות .65
- 31 או גרסאות שמעלות תמיהה, כי אם גם בהכחשה שברז הגז וכפתורי הגז היו פתוחים בעת
- 32 השריפה וזאת בניגוד לעדויות של מספר אנשים, אנשי משטרה וכיבוי, שנכנסו לדירה בסמוך
- 33 לאחר השריפה.
- 34

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד השופט יובל ליבדרו

ת"פ 65130-02-18-18
20 יוני 2019

עדותה של השוטרת קרן מירה

66. במזכר (נ/3) שערכה השוטרת מירה מיום 17.02.2018 ציינה כי: "נכנסתי לשטח המטבח, היה ריח חריף של גז. עמד כבאי לידי ואמרתי לו, הוא שם לב לידי שהברז פתוח שהיה מאחורי התנור וכי הכפתורים של הגז היו מסובבים. הוא קרא לאחראי שלו ואמר לו שלא ניתקו הגז וכי יש ריח...".

דברים דומים מסרה השוטרת מירה בעדותה: "בשלב מסוים המפקד שלי סרגיי קרא לי לעלות למעלה ... סרגיי קרא לי למטבח... בזמן שאני מדברת איתו אני מריחה ריח של גז חריף... היה שם כבאי ואמרתי לו שיש ריח חזק של גז, הוא הלך וחזר במטבח ואמר שהוא גם מריח ריח של גז, ואז חזרנו לתנור עם הכיריים וכשעמדתי פחות ממטר ממנו הוא ראה וגם אני ראיתי, אני לא זוכרת אם כפתור אחד או כמה כפתורים היו מסובבים והברז של הגז מאחורה היה פתוח. הוא אמר לי שהברז היה פתוח והוא סגר אותו..." עמ' 31 ש' 14-28.

בחקירה הנגדית חזרה על עדותה כי היא והכבאי הריחו ריח של גז אך לא יכלה לנקוב בשמו של הכבאי (עמ' 35 ש' 6-1). כשעומתה עם עדותו של הכבאי גבי שהעיד כי אף כבאי לא נגע בברז הגז השיבה: "שקר. אני ראיתי בעיניי שהכבאי סגר את הברז בתוך הדירה" (עמ' 35 ש' 13), וכשנשאלה מדוע לא כתבה במזכר שערכה כי הכבאי סגר את הגז השיבה: "לא כתבתי פה. כתבתי שהוא שם לב לידי שהברז של הגז פתוח... אני כן אומרת שהוא סובב. גם ההיגיון אומר, אם הוא רואה ברז פתוח של גז אז לסגור אותו" (עמ' 36 ש' 5-1).

עדותו של הכבאי לב נזר

67. הכבאי נזר העיד מטעם בית המשפט, זאת בעקבות קבלת עתירת המאשימה לזמנו לעדות לאחר שהסתיימה פרשת התביעה, בהתאם לסעיף 167 לחסד"פ (ראו החלטה מיום 3.3.2019). יצוין כי זהותו של עד זה, ותפקידו באירוע, נתגלו בשלב מאוחר של המשפט ולכן העד לא נכלל מלכתחילה כאחד מעדי התביעה.

מעדותו של הכבאי נזר עולה כי הוא זה שפרץ את דלת הדירה ונכנס אליה יחד עם הכבאי גבי (פרוט' מיום 24.03.2019 עמ' 113 ש' 13-5); כי נכנס לדירה עם מערכת נשימה פתוחה (עמ' 113 ש' 13); כי הם הפעילו דוחף עשן להוציא את העשן מהדירה; כי השוטרים נכנסו לדירה לאחר הוצאת העשן (עמ' 114 ש' 21); כי אחד השוטרים אמר שהוא מריח ריח של גז (עמ' 114 ש' 10, עמ' 115 ש' 10-4); כי הוא הלך למטבח שם הבחין כי ברז הגז וכפתורי הגז היו פתוחים (עמ' 115 ש' 23-14). בעניין זה העיד הכבאי נזר במפורש כי: "הלכתי כמונן לברז הגז ולגז עצמו...ומה שראיתי שהכפתורים של הגז מסובבים והברז עצמו פתוח". כן העיד הכבאי נזר כי גם הוא הריח את ריח הגז וכי הוא זה שסגר את כפתורי הגז ואת ברז הגז ודיווח על כך לראש המשמרת (עמ' 116 ש' 9-8, ש' 23-14).

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד השופט יובל ליבדרו

ת"פ 65130-02-18-18
20 יוני 2019

1 כשהתבקש להסביר איך יתכן שצוותי הכיבוי לא הריחו את ריח הגז השיב: "קודם כל,
2 אנחנו נכנסים עם מסיכות. אנחנו לא מריחים כלום" (עמ' 121 ש' 23), והוסיף כי לאחר
3 שהתחיל לצאת עשן אי אפשר כבר להריח כלום (עמ' 122 ש' 2-3), כן הוסיף כי קשה להריח
4 ריח של גז אחרי שריפה (עמ' 146 ש' 1-2) וכי מי שנכנס לדירה מבלי שהריח עשן יכול להריח
5 את ריח הגז (עמ' 145 ש' 14-23).

השוטר צחי ברמי

6
7
8 מדו"ח הפעולה של השוטר צחי (ת/24, מיום 17.02.2018) עולה כי זה הגיע למקום האירוע .68
9 יחד עם צוותי הכיבוי והבחין בנאשמת כשהיא יושבת על אדן החלון. לאחר שהכבאים פרצו
10 לדירה הם הפעילו מפוח על מנת להוציא את כל העשן וכי הורה לדיירים בבניין להישאר עם
11 דלתות סגורות בכדי לא לשאוף את העשן. בהמשך ציין כי "לאחר סיום פינוי העשן בדירה
12 נכנסתי לדירה לסריקה... בדירה היה ריח של גז ונראה כי מתג הגז היה פתוח...".
13 דברים דומים מסר בעדותו בבית המשפט: "אני אחרי שמפזרים את העשן, אחרי שכמובן
14 גם פנינו את כל הסקרנים, בסריקה נכנסנו, אני מריח ריח של גז... מתאר מתג פתוח של
15 גז. אני לא יודע בדיוק לתאר את המתג, לא יודע, לא זוכר את זה אבל את ריח של גז אני כן
16 זוכר..". (פרוט' מיום 31.01.2019 עמ' 61 ש' 10-13).
17 כנשאל מדוע לא הודיע על ריח הגז לכבאים או מדוע לא פנה לסגור את הגז השיב כי הוא
18 זוכר ששמע את הכבאים מדברים על הגז (עמ' 66 ש' 10-11). בהמשך כשנשאל על כך שנית
19 השיב: "אז אני אומר עוד הפעם, אני לא זוכר בדיוק את כל השתלשלות של האירועים...
20 שורה תחתונה ריח של גז היה. שורה תחתונה לא אני זה שכיביתי את הגז" (עמ' 69 ש' 1-
21 3), וכשנשאל האם הוא יכול להגיד בוודאות שסגרו את ברז הגז השיב בשלילה והוסיף כי
22 בשל כך כתב בדוח הפעולה "נראה שברז הגז היה פתוח" (עמ' 69 ש' 9-6).

הכבאי אזולאי גבי

23
24
25 גם מחוות דעת (ת/10) ומעדותו של הכבאי אזולאי גבי, עולה כי כפתורי הגז בכיריים היו .69
26 פתוחים בעת האירוע.
27 בחוות הדעת ציין המומחה מטעם המאשימה כי: "הכפתורים של הגז במטבח היו פתוחים
28 בזמן השריפה בחדר".
29 בעדותו בבית המשפט כשנשאל האם ראה את כפתורי הגז פתוחים השיב: "לא. אני עצמי
30 לא ראיתי" (פרוט' מיום 17.01.2019 עמוד 15 ש' 5), כאשר בהמשך הבהיר שכבאי שהיה
31 בדירה בא ואמר לו שהכפתורים היו פתוחים והוא סגר אותם (עמ' 15 ש' 12-16). כשנשאל
32 ביחס לברז הגז השיב כי אינו יודע אם הוא היה סגור או פתוח וכי אף אחד לא דיבר איתו
33 על ברז הגז (עמ' 15 ש' 17-20). כשנשאל ביחס לתמונה בה נראה ברז הגז סגור בדו"ח מסכם

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד השופט יובל ליבדרו

ת"פ 65130-02-18-18
20 יוני 2019

1 מז"פ (ת/6) השיב כי הכבאים מסרו לו שסגרו את הכפתורים של הגז ולא את הברז (עמ' 20
2 שי 22).

3 כשנשאל האם הוא הריח ריח של גז בדירה השיב בשלילה והוסיף כי אילו היה מריח היה
4 מציין זאת בדו"ח (עמ' 16 שי 8 ו-28). בהמשך ציין כי אף כבאי לא ציין שיש ריח של גז (עמ'
5 17 שי 3-1) וכי לא קיבל מידע מהשכנים על ריח של גז (עמ' 17 שי 12).

7 חוות דעת ועדות מומחה ההגנה – מר סורסקי

8 מומחה ההגנה הביע פליאה אודות הטענה בדבר היות ברז הגז פתוח, שכן זהו המצב .70
9 הנורמלי בו אמור להיות ברז הגז בכל בית אלא אם קיימות נסיבות מיוחדות (נ/4, עמ' 5
10 סעיף ה'). כן הוסיף כי אף אם ברז הגז היה פתוח, אין בדבר כדי לשלול את מסקנותיו. (פרוט'
11 מיום 21.02.2019 עמ' 93 שי 24- עמ' 94 שי 1).

12
13 באשר לכפתורי הגז טען מומחה ההגנה כי הטענה כי אלו היו במצב "פתוח" אינה סבירה
14 שכן מלוחות הזמנים של האירוע ומשך הזמן שבו הגז דלף עולה כי הכבאים שהיו בדירה,
15 לרבות חוקר השריפות, היו צריכים להריח את הגז ולפעול בהתאם, והעובדה כי רק השוטרת
16 מירה הריחה את הגז מחזקת את המסקנה שגז לא היה מעורב באירוע (נ/4, עמ' 5 סעיף ה').
17 כשנשאל בעדותו האם כבאים נכנסים לאירוע שריפה עם מסכות השיב "לא כולם" (עמ' 94
18 שי 11-13). וכשנשאל האם מסכות יכולות להפריע לכבאים להריח את הגז השיב: "מסיכות
19 יכולות להפריע להם להריח גז, בוודאי" (עמ' 95 שי 5) אך הוסיף כי אחרי שהשריפה כובתה
20 הם הורידו את המסכות ואז הם היו צריכים להריח.
21 ביחס לטענה כי הופעל מפוח כדי לנדף את העשן השיב מומחה ההגנה כי במקרה כזה היו
22 הכבאים צריכים להריח את הגז עוד בהיותם בחדר המדרגות (עמ' 96 שי 6-11).

23
24 ב"כ הנאשמת הגיש לאחר עדותו של הכבאי נזר מסמך נוסף מטעם מומחה ההגנה, שכותרתו
25 "תגובתי לעדות הכבאי לב נזר" (נ/4 א'). במסגרת "תגובה" זו, ציין מומחה ההגנה כי אין
26 בעדותו של הכבאי נזר להוסיף מידע אשר לא הובא בפניו לצורך עריכת חוות הדעת מטעמו,
27 וכי עדותו של הכבאי לב נזר דווקא מחזקת את חוות דעתו.

28
29 לסיכום עניין הגז, סבורני כי השילוב בין עדותה של השוטרת מירה, שהעידה כי הריחה ריח .71
30 גז בדירה, וכי ראתה כפתור או כפתורי גז פתוחים, והודיעה אודות כך לכבאי ואף ראתה
31 אותו סוגר את ברז הגז, לעדותו של השוטר צחי, שהעיד אף הוא שהריח ריח גז בדירה, לבין
32 עדותו של מומחה התביעה הכבאי גבי, אודות כך שכבאי הודיע לו שסגר את ברז הגז, לבין
33 עדותו של העד מטעם בית המשפט, הכבאי נזר, כי הוא זה שסגר את ברזי הגז, ואישר כי

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד השופט יובל ליבדרו

ת"פ 65130-02-18-18
20 יוני 2019

1 אחד השוטרים הפנה את תשומת ליבו לריח של הגז, וכן שאף הוא הריח ריח של גז, מוכיח
2 מעבר לכל ספק סביר כי ברז הגז וכפתורי הגז היו בעת השריפה במצב "פתוח".
3
4 ביחס לתמיהה שהשוטרים הם שהריחו ריח של גז, ולא הכבאים שנכנסו תחילה לדירה,
5 מוצא אני לקבל את הסברי הכבאים, לפיהם הכבאים נכנסו לדירה, בהתאם לנהלי העבודה
6 שלהם, עם מסיכות, מה שהקשה להריח את ריח הגז. בנוסף, כעולה מהעדויות, הופעל מפוח
7 לנידוף העשן ויש בכך, יחד עם הקושי להריח ריח של גז במקום אפוף עשן, גם לאחר נידוף
8 העשן, כדי לספק הסבר סביר לתמיהה זו. בעניין זה יוזכר כי השוטרים שהריחו את ריח הגז
9 הגיעו לדירה לאחר שהכבאים ביצעו פעולתם. לא למותר לציין כי גם הכבאי נזר העיד כי
10 לאחר שאחד השוטרים הפנה את תשומת ליבו לריח הגז ובהתקרבו אל המטבח הריח אף
11 הוא את ריח הגז.
12 עוד מוצא אני לציין, כי מצאתי את עדויות השוטרים והכבאים כמהימנות. עדויותיהם
13 השתלבו האחת בשנייה, וניכר כי לא היה ניסיון לתאם עמדות. לא התרשמתי כי למי
14 מהשוטרים או הכבאים היה אינטרס להפליל את הנאשמת ולא מצאתי מדוע כל אחד בפני
15 עצמו יבוא ויעיד עדות שקר אודות כך שהריח ריח של גז ו/או ראה כפתורי הכיריים פתוחים
16 ואת ברז הגז פתוח.
17 בעניין זה אציין, כי הגם שעדותו של העד מטעם בית המשפט (הכבאי נזר) הגיעה בשלב
18 מאוחר, ואף תחילה נמסרה למי שכבר העיד בבית המשפט (הכבאי גבי), מה שלכאורה יכול
19 היה להשליך על משקלה של העדות, מצאתי לתת משקל מלא לעדותו של העד מטעם בית
20 המשפט, נוכח הרושם החיובי שזה הותיר בפניי במהלך עדותו ונוכח העובדה שעדותו
21 השתלבה ביתר העדויות כמפורט מעלה.
22 נדמה כי אם היה רצון להפליל ביתר את הנאשמת, אזי שמלכתחילה הייתה נמסרת עדות
23 על ידי כבאי פלוני אודות כך שהוא הכבאי שסגר את הכפתורים, והעובדה שהכבאי אותר
24 אך בשלב מאוחר, דווקא מלמדת על כך שאין מדובר בגרסה שמבקשת להפליל את הנאשמת.
25 כזכור, התימוכין לעדותו של העד מטעם בית המשפט נמצאו הן בדברי השוטרת מירה,
26 שפנתה לכבאי מסוים, והן בחוות דעתו ובעדותו של הכבאי גבי, בה ציין כי כבאי מסוים
27 מסר לו כי הוא סגר את ברז הגז.
28
29 ב"כ הנאשמת התייחס בסיכומי טענותיו לשאלת דגם הכיריים, וטען כי בדגמים חדשים, על
30 פי התקן הקיים, לא די בכך שכפתורי הגז יהיו פתוחים לצורך יציאת גז, שכן יש צורך גם
31 בלחיצת הכפתור מעבר לסיבובו. סבורני כי ראוי היה שב"כ הנאשמת יוכיח טענותיו אלו.
32 יתכן והיה מקום שגם המאשימה תציג ראיה בעניין זה, ואולם, סבורני כי די בראיות
33 שפורטו מעלה, עדויות הכבאים והשוטרים, אותן מצאתי לקבל, להוכחת טענה זו על ידי

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 65130-02-18-18
20 יוני 2019

לפני כבוד השופט יובל ליבדרו

- 1 המאשימה, ולו רצה ב"כ הנאשמת לסתור עדויות אלו, יכול היה, למשל, להגיש חוות דעת
2 לעניין הכיריים הספציפיות.
3
4 לאור כל האמור, אני קובע כממצא עובדתי כי ברז הגז וכפתורי הגז בכיריים שבדירה היו
5 במצב "פתוח" בזמן השריפה בדירה.
6
7 **תמיהות בגרסתה של הנאשמת ואופן התנהלותה בחקירה.**
8 72. כאמור הנאשמת מסרה את גרסתה בהודעותיה במשטרה (שצורפו בהסכמה) ובעדותה בבית
9 המשפט. אקדים ואומר כי מצאתי את גרסת הנאשמת לא מהימנה, מעלה תמיהות
10 במקומות מסוימים ומתפתלת במקומות בהם היא נדחקה ומתקשה לתת תשובה.
11
12 73. כבר עתה אציין כי ההתרשמות מהנאשמת היא מנאשמת מתוחכמת, אסרטיבית שלא נאמר
13 מניפולטיבית. הנאשמת יודעת לציין כי לפי מה שלמדה בדיני עונשין אין עונש על מחשבות
14 (ת/20 עמ' 62); מחמיאה לחוקר (ת/20 עמ' 17); קרת רוח ומחושבת ואף אומרת לחוקר
15 איך לשאול שאלות (ת/20 עמ' 102). הנאשמת מסרבת להיכנס לדירה לערוך הובלה ושחזור
16 מבלי להתייעץ עם עורך דין קודם לכן (ת/15).
17 הנאשמת נשאלה בחקירתה הנגדית אם היו דברים שאמרה במשטרה שהם לא אמת והשיבה
18 תחילה: "תלוי מה..." אם כי בהמשך הבהירה כי כל מה שאמרה בחקירותיה היה אמת
19 לאמיתה (עמ' 168 ש' 19-22).
20 בעדותה חזרה הנאשמת מספר פעמים על כך שהחוקרים לא דייקו בדברים שהם כתבו, ונתנו
21 לדבריה פרשנות שונה מזו שהיא התכוונה, זאת למרות שדאגה לערוך תיקונים בחלק
22 מחקירותיה, ואף חתמה על חלק מחקירותיה (פרוט' מיום 31.01.2019, עמ' 168).
23
24 74. מעבר לצירופי המקרים החריגים שפורטו מעלה, בחינה מדוקדקת של תוכן גרסתה של
25 הנאשמת מעלה כי ישנן תהיות רבות נוספות העולות מהגרסה, תהיות להן התקשתה
26 הנאשמת ליתן הסברים שיניחו את הדעת.
27
28 75. התמיהה הראשונה אליה אבקש להתייחס קשורה בסוגית **השארית המכתבים בשולחן**
29 **בסלון הדירה**. גרסתה של הנאשמת לפיה בצהרי יום שבת, בסמוך מאוד לאירוע השריפה,
30 עת הלכה לישון עם הקטינים במיטתה, החליטה להוציא את המכתבים מספר התהילים
31 שבמגירה שבחדרה, קמה מהמיטה והניחה המכתבים באופן גלוי בשולחן הסלון, מתוך
32 כוונה לזרוק אותם לפח שמחוץ לביתה בהזדמנות הראשונה, מעלה מספר תהיות.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד השופט יובל ליבדרו

ת"פ 65130-02-18-18
20 יוני 2019

- 1 כך לא ברור מדוע לא השליכה את המכתבים, שנכתבו כזכור כבר ביום חמישי, לפח האשפה
2 יחד עם כדורי הרעל אותם כן מצאה להשליך. הסברה בעניין זה לפיו שכחה מהמכתבים או
3 כי לא ייחסה להם חשיבות (עמ' 184, ש' 23-24 לפרוט'י), לא משכנע.
4
5 ואולם בהקשר המכתבים קיימת תמיהה נוספת, אם כבר החליטה להשליך את המכתבים,
6 מדוע לא השליכה אותם לפח שנמצא בדירתה אלא הניחה אותם דווקא על שולחן הסלון
7 גלויים לעיני כל.
8 כשנשאלה מדוע לא השליכה את המכתבים ישירות לפח האשפה במקום להניחם על השולחן
9 השיבה הנאשמת תשובה מתפתלת כי: **"אני שמה שקית של זבל על הדלת לפני כל סעודת**
10 **שבת, שבסוף הסעודה אני זורקת אותה, הפח לא מלא, ואין לי תשובה לא רוצה לשקר**
11 **לך...תכננתי עם הילדים ישר לזרוק את זה לפח ברחוב ישר לא לחכות שהפח יתמלא"**
12 (ת/20 עמ' 7 ש' 185-187).
13
14 76. תמיהה נוספת קשורה לשאלת הימנעות הנאשמת לשלוח הודעות ביטול של הודעות
15 ה-"WhatsApp" ששלחה לאחותה ולחברותיה.
16 הנאשמת העידה כאמור, כי בעקבות המצב הנפשי בו הייתה שרויה היא החליטה לפעול
17 בניגוד לאמונתה, והדליקה את מכשיר הטלפון הנייד שלה בשבת בכדי לכתוב את הודעות
18 ה-"WhatsApp" לאחותה ולחברותיה. לטענתה, זמן קצר לאחר שליחת ההודעות, עוד
19 באותו ערב שבת, היא חזרה בה מהחלטה לעשות זאת. כשנשאלה מדוע אם כן לא כתבה
20 מיד הודעות בהן ציינה כי חזרה בה מהחלטה להתאבד ולהמית את הקטינים, השיבה באופן
21 תמוה כי לא רצתה לחלל שוב את השבת וכי התכוונה לעשות זאת במוצאי שבת (ת/20, עמ'
22 3 ש' 28-29; פרוט' מיום 31.01.2019, עמ' 176 ש' 5-6). כזכור באותו ערב שבת הנאשמת לא
23 רק שלחה הודעות פרידה, כי אם גם האזינה לשלושה שירים בטלפון הנייד. בנוסף, לטענתה
24 החזרה מכוונתה הייתה מיידית ומצופה היה כי תבקש להסיר כל דאגה מקרוביה, אף אם גם
25 הם שומרי שבת, שמא יצפו בהודעות עוד קודם היא תשלח הודעות ביטול במוצאי שבת.
26
27 77. תמיהה נוספת שיש לתת עליה את הדעת קשורה בעובדה שהנאשמת, אף לגרסתה היא,
28 נשארה ערה לאחר שילדיה הקטינים נרדמו בצהרי יום שבת (עמ' 184, ש' 10-17 לפרוט'י),
29 דבר שמקשה על אפשרות קבלת התזה החלופית המועלית על ידי הנאשמת, לפיה מי
30 מהקטינים גרם לשריפה, אלא אם במהלך השינה אחד הילדים התעורר וביצע את הצתה,
31 נתון שאין לו כל אחיזה בחומר הראיות.
32

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד השופט יובל ליבדרו

ת"פ 65130-02-18-18
20 יוני 2019

- 1 תמיהה נוספת עולה מגרסת הנאשמת קשורה בטענתה לפיה **דאגה לסגור את ברז הגז עובר** .78
2 **לכניסת השבת וזאת מטעמי בטיחות**. ראשית ישאל השואל, מה בין סגירת ברז הגז
3 לבטיחות באשר אין בעובדה שברז הגז פתוח כדי לגרום ליציאת גז. שנית, אם זהו מנגנון
4 בטיחות שעליו חשבה הנאשמת, מדוע לא דאגה לפעול כך במהלך כל השבוע אלא רק בסוף
5 השבוע.
6
- 7 תמיהה נוספת שעולה מגרסת הנאשמת קשורה בשאלת **אי יכולתה לצאת מהחדר דרך דלת** .79
8 **החדר**. בעניין זה יש לזכור כי הכבאי שהגיע לזירה נכנס דרך הדלת שלא הייתה נעולה (עדות
9 הכבאי נזר עמ' 113 שורה 22, עמ' 120 ש' 124, פ"ר 24.3.2019 ו-ת/10 דו"ח המומחה אזולאי
10 עמ' 2 פסקה ה' "**הדלת היתה סגורה אך לא נעולה**"). הנאשמת מסרה כי הדלת בערה ואולם
11 דיווח דומה לא התקבל מאנשי הכיבוי. בעניין זה העיד הכבאי נזר: "**את הדלת של הדירה**
12 **פרצתי. ואת החדר? החדר היה פתוח... הוא היה סגור, אבל לא נעול. מי פתח את הדלת**
13 **הזאת? אני. מה היה המצב של הדלת? איך המצב היה? רגילה. רגילה? הדלת לא היתה**
14 **שרופה? היא היתה אפופת פייח אבל לא שרופה... הדלת עוד לא נשרפה. המזרן היה שרוף**
15 **היה המון עשן בתוך החדר... פתחתי את הדלת היא היתה פתוחה..."** (עמ' 169 ש' 5-19.
16 בהמשך הוסיף כיף "**הדלת היתה פתוחה, שוב פעם לא נעולה. לא היה שום דבר שמסתיר**
17 **את הדלת. היא נפתחה בקלות. לא היה ארון שנפל על הדלת. כלום**" (עמ' 171 ש' 4-5), כאשר
18 בהמשך שב ומסר שלדלת עצמה לא קרה כלום, אם כי אישר שמצידה הפנימי הייתה מפויחת
19 (עמ' 172 ש' 2-4).
20
- 21 בהקשר זה של דלת החדר ראוי גם לתת את הדעת לסתירות שנפלו בגרסאות הנאשמת
22 בחקירותיה, כאשר תחילה מסרה כי הדלת לא הייתה סגורה והשאירה אותה חצי פתוחה
23 ובהמשך מסרה שלא יכלה לפתוח את הדלת כי הידית התלקחה. כשנשאלה איך הדלת
24 נסגרה אם היא השאירה אותה חצי פתוחה שעה שהיא הלכה לישון השיבה שאין לה מושג,
25 וכשנשאלה מדוע לא בעטה בדלת אם לטענתה הידית התלקחה השיבה שהיא לא חשבה על
26 כך. (ת/20 ב' עמ' 86 ש' 21-36).
27
- 28 בעדותה התקשתה הנאשמת לתת הסברים שמניחים את הדעת לחלק מהתמיהות שעלו .80
29 מגרסתה. כך למשל התקשתה הנאשמת להתמודד עם טענת ב"כ המאשימה לפיה תכננה את
30 מעשי ההמתה וההתאבדות ליום הולדתה. כזכור, בחלק מהמכתבים, שנכתבו ביום חמישי,
31 צוין התאריך שהיה צפוי להיות ביום שבת כתאריך הביצוע, והנאשמת אף משתמשת במילה
32 "היום":

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד השופט יובל ליבדרו

ת"פ 65130-02-18-18
20 יוני 2019

1 "היום זה יום הולדת, בחרתם להביאני לעולם לעבור מסלול, בו לתקן את מגרעותיי"
2 ובהמשך כתבה: "אך היום, בוחרת אני לסיים את תיקוני ותיקון בניי...אני יודעת מה
3 מצפה ומחכה לי למעלה, אך די לי בסבל, קצתי בייסורים" (ת/17).

4 כשנשאלה על הקשר בין יום הולדתה ליום האירוע השיבה הנאשמת תשובה תמוהה
5 ומתפתלת כי במקרה אחד כשכתבה "אך היום" התכוונה ליום חמישי ובמקרה השני
6 שכתבה "היום" התכוונה ליום הולדתה. בהמשך, כשעומתה עם הפעמים האחרות במכתב
7 בו ציינה את המילה "היום", כשברור שהיא מתכוונת ליום הולדתה, השיבה באופן סתמי
8 כי כתבה את תאריך יום הולדתה על המכתבים רק כדי לציין את יום הולדתה (עמ' 162 ש'
9 6-8). בהמשך, השיבה באופן דחוק שבכלל לפי התאריך הלועזי יום הולדתה חל לפני האירוע
10 (עמ' 163 ש'17-14).

11
12 כך גם באשר לניסיון הנאשמת להסביר כי למעשה לא הייתה לה תכנית סדורה לבצע את
13 זממה. כשנשאלה מדוע אם כן קנתה את כדורי הרעל ביום שישי, כשזכור כתבה את מכתבי
14 הפרידה יום קודם לכן, השיבה תשובה תמוהה: "...בעצם עשיתי סוג של תחבולה ליצר
15 הרע כדי שיפסיק להעיק עלי עם המחשבות הלא טובות..." (עמ' 166 ש'18-17). בהמשך
16 תירצה את התמיהה שבדבריה בכך שמדובר בעניין שרק דתיים יבינו (עמ' 172 ש' 20-18).
17 כך גם באשר להסבר שמסרה בחקירתה "...אמרתי לעצמי תקני מה יש לך להפסיד,
18 מקסימום תזרקי לפח..." (עמ' 3 ש' 21).

19
20 **הרשעת הנאשמת על בסיס הראיות הנסיבתיות**

21 81. מן המקובץ עד כה עולה כי אין כל ראיה ישירה בנמצא לשתי השאלות שבמחלוקת, דהיינו
22 בשאלה האם מדובר בהצתה מכוונת או בהצתה שהיא פרי התרשלות של מאן דהוא ובשאלת
23 זהות הגורם המצית. הראיות הקיימות הן ראיות נסיבתיות מהן ניתן להסיק את התשובות
24 לשתי השאלות.

25
26 82. בפסיקה נקבע כי ראיות נסיבתיות יכולות לשמש בסיס להרשעת נאשם רק אם הן "שלוכות
27 ואחוזות זו בזו באופן שהן מובילות למסקנה הגיונית אחת ויחידה והיא שהנאשם ביצע את
28 מעשה העבירה" (ע"פ 565/77 לוי נ' מדינת ישראל, פ"ד לב(1) 692).
29 ספק סביר מאידך, יכול להתגבש במידה וקיימת מסקנה הגיונית סבירה המצביעה על חפותו
30 של הנאשם.

31
32 הרשעה המתבססת על ראיות נסיבתיות הינה אפשרית, אף במצב שבו כל אחת מהראיות
33 הנסיבתיות, כשלעצמה, איננה מספיקה לצורכי הרשעה, ובלבד שמשקלן המצטבר של

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד השופט יובל ליבדרו

ת"פ 65130-02-18-18
20 יוני 2019

- 1 הראיות הנסיבתיות אינו מותיר ספק סביר בדבר אשמתו של הנאשם. לעניין זה ראו ע"פ
2 6073/11 סגל נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 11.06.2012); ע"פ 2304/12 מטר נ' מדינת
3 ישראל (פורסם בנבו, 13.01.2015).
4
5 המבחן שהותווה בפסיקה לצורך הרשעת נאשם על בסיס ראיות נסיבתיות הוא "המבחן
6 התלת שלביו":
7 "ראשית, על בית המשפט לבחון כל ראיה נסיבתית, בפני עצמה, ולקבוע האם ניתן
8 להשתית על אותה ראיה ממצאים עובדתיים. בשלב השני, יש לבחון, האם מסכת הראיות
9 בכללותה מקימה מסקנה לכאורית, לפיה הנאשם אחראי למעשים המיוחסים לו. למסקנה
10 לכאורית זו, ניתן להגיע על יסוד צירופן של מספר ראיות נסיבתיות, גם יחד, תוך הערכה
11 מושכלת של הראיות הללו, ובהתבסס על ניסיון החיים ועל השכל הישר. לבסוף, בשלב
12 השלישי, ולאחר שהוכחה, לכאורה, אשמתו של הנאשם, עובר הנטל הטקטי אל כתפיו
13 ועליו להציע הסבר חלופי לראיות הנסיבתיות, הסבר אשר עשוי להטיל ספק סביר בהנחה
14 המפלילה העומדת נגדו" (ע"פ 2460/15 תאבת ג' בארין נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו,
15 04.05.2016); ע"פ 2681/15 בן שטרית נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 14.02.2016).
16
17 83. לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים, את העדויות שנשמעו בפני ואת מכלול הראיות
18 הנסיבתיות שהוצגו בפני, הגעתי לכלל מסקנה כי עולה תרחיש המוביל בהכרח למסקנה
19 הגיונית סבירה אחת המפלילה מעבר לכל ספק סביר את הנאשמת בביצוע ההצתה, כפעולה
20 מכוונת.
21
22 84. כאמור, בהתאם למבחן הראשון של המבחן התלת שלבי יש לבחון כל ראיה בפני עצמה ואת
23 הממצאים העובדתיים העולים מהראיות. להלן, בתמצית, המסד העובדתי שניתן להשעין
24 על התשתית הראייתית.
25 הנאשמת נקלעה למשבר אישי – רגשי – נפשי בעקבות העובדה שבן זוגה עזב אותה ימים
26 ספורים לפני האירוע; הנאשמת החליטה ביום חמישי, יומיים קודם לאירוע להתאבד
27 ולגרום למות ילדיה; באותו יום חמישי כתבה הנאשמת שלושה מכתבי פרידה; הנאשמת
28 ציינה את תאריך יום הולדתה על המכתבים ולא את היום בו הם נכתבו, כאשר אירוע
29 ההצתה היה ביום הולדתה; הנאשמת ציינה במכתבים את החלטתה להביא לקץ חייה
30 ולגרום למות הקטינים כשהיא מתייחסת ליום האירוע; הנאשמת רכשה באופן יזום שלושה
31 כדורי רעל כאמצעי לבצע את זממה; הנאשמת שלחה הודעות "WhatsApp" לאחותה
32 ולחברותיה תוך חילול השבת בהן כתבה הודעות פרידה תוך גילוי דעתה לעניין כוונתה בערב
33 שבת; הנאשמת לא שלחה הודעות ביטול להודעות הפרידה ששלחה ב-"WhatsApp";

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 65130-02-18
20 יוני 2019

לפני כבוד השופט יובל ליבדרו

- 1 הנאשמת זרקה את כדורי הרעל שרכשה בשבת בבוקר כאשר בהודעותיה היא מוסרת שהיא
2 יודעת שלא תמיד שימוש ברעל מוביל בהכרח למוות; הנאשמת נעלה את דלת הכניסה
3 לדירתה ובעת האירוע הדירה הייתה נעולה; בעת האירוע שהו בדירה רק הנאשמת ושני
4 ילדיה הקטינים; ההצתה נגרמה על ידי אדם; ילדיה הקטינים של הנאשמת הם בני 5 ומספר
5 חודשים ו-4 וחודש; לקטינים לא הייתה גישה לגפרורים או למצת; הנאשמת לא לימדה את
6 הקטינים להדליק אש; ההצתה הייתה בחדר השינה של הנאשמת בלבד; בעת ההצתה שהו
7 בחדר הנאשמת אך הנאשמת והקטינים בדירה; הנאשמת הרדימה את הקטינים במיטתה
8 שבחדר השינה ולא בחדרם; הקטינים נרדמו עוד קודם נרדמה הנאשמת; הנאשמת הניחה
9 את מכתבי ההתאבדות על השולחן בסלון כשהם גלויים זמן קצר לפני קרות השריפה;
10 כפתורי הגז וברז הגז היו במצב "פתוח" בעת האירוע; במהלך השריפה דלת חדר השינה לא
11 הייתה נעולה; במהלך השריפה פתחה הנאשמת את החלון הזעיקה עזרה, הורידה את ילדיה
12 דרך החלון וחולצה דרך החלון באמצעות צוותי הכיבוי.
13
- 14 85. כידוע, בשלב השני של המבחן התלת שלבי על בית המשפט לבחון האם מסכת הראיות
15 בכללותה מקימה מסקנה לכאורית, לפיה הנאשם אחראי למעשים המיוחסים לו. למסקנה
16 לכאורית זו, ניתן להגיע על יסוד צירופן של מספר ראיות נסיבתיות, גם יחד, תוך הערכה
17 מושכלת של הראיות הללו, ובהתבסס על ניסיון החיים ועל השכל הישר.
18
- 19 סבורני כי בענייננו מסכת הראיות בכללותה מקימה מסקנה סבירה ויחידה שכזו, לפיה
20 הנאשמת היא שהציתה האש בדירה וזאת בכוונת מכוון. ניסיון החיים והשכל הישר עומדים
21 לצד מסקנה זו, וזאת מכמה טעמים.
22
- 23 86. ראשית צרוף העובדות כי דלת הבית הייתה נעולה, כי בבית שהו אך הנאשמת וילדיה בעת
24 האירוע וכי ההצתה נגרמה על ידי אדם מובילה כאמור לצמצום התרחישים האפשריים
25 באשר לזהות המצית לנאשמת או לקטינים.
26
- 27 שנית, העובדה כי הנאשמת סגרה את ברז הגז ואת כפתורי הגז לפני השבת (כטענתה), בצרוף
28 העובדה כי כפתורי הגז וברז הגז נמצאו במצב "פתוח" בעת האירוע, מובילה למסקנה כי
29 אלו נפתחו באופן יזום עובר לאירוע, אם אכן נסגרו קודם לכניסת השבת. לכך יש להוסיף
30 כי מניסיון החיים והשכל הישר לא סביר כי מי מהקטינים ביצע פעולה משולבת של פתיחת
31 ברז הגז, וכפתורי הגז (ושילח אש במקביל). זאת הן בשל גילם והן נוכח כך שאין להם כל
32 ידע כיצד לעשות כן או גישה למקור הצתה (אליבא דנאשמת). נתונים אלו מובילים למסקנה
33 כי הנאשמת היא זו שהעבירה את ברז הגז ואת כפתורי הגז למצב "פתוח".

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד השופט יובל ליבדרו

ת"פ 65130-02-18
20 יוני 2019

- 1
2 שלישית, התנודתיות במצבה הנפשי של הנאשמת, העובדה כי הנאשמת לא שלחה הודעות
3 ביטול להודעות הפרידה ששלחה ב-"WhatsApp" לאחותה וחברותיה, העובדה כי לא
4 השליכה את מכתבי ההתאבדות אותם כתבה כפי שהשליכה את כדורי הרעל, ציון יום
5 הולדתה במכתבים כיום בו היא מתכוונת לבצע את זממה (הוא היום בו פרצה השריפה),
6 חוסר הבהירות באשר לסיבה שהביאה אותה לזרוק את כדורי הרעל, העובדה כי הניחה את
7 מכתבי ההתאבדות גלויים על השולחן בסלון (פעולה המאפיינת מתאבדים) והעובדה כי
8 פתחה את כפתורי הגז ואת ברז הגז מובילים למסקנה כי הנאשמת לא באמת זנחה את
9 החלטתה לבצע את זממה בערב שבת עובר לאירוע כפי שטענה או למצער חזרה בה מהחלטה
10 לבצע את זממה עובר לאירוע השריפה.
11
12 שילוב מסקנות אלו עם מצבה הנפשי של הנאשמת, העובדה כי דאגה שהקטינים ישנו עמה
13 בחדר השינה שלה ולא בחדרם, העובדה כי השריפה התרחשה דווקא בחדר השינה שלה
14 במקום בו שהו היא וילדיה, העובדה כי לילדים לא היה כל גישה לגרורים או מצת, גילם
15 הרך של הקטינים והעובדה כי אלו נרדמו לפני הנאשמת, מוביל למסקנה לכאורית אחת ואין
16 בלתה כי הנאשמת היא זו שהציתה את המזרן בכוונת מכוון.
17
18 87. באשר לשאלה האם המזרן הוצת בזדון או ברשלנות, אציין כי הואיל והנאשמת טענה כי
19 המזרן כלל לא הוצת על ידה, הרי שממילא לא הועלתה על ידה הטענה כי המזרן הוצת על
20 ידה ברשלנות.
21 ואולם, מעבר לכך, ובכך העיקר, סבורני כי המסקנות העולות מהמסד העובדתי שפורט לעיל
22 מובילות בהכרח גם למסקנה כי המזרן הוצת אגב פעולה מכוונת של הנאשמת ולא כתוצאה
23 מרשלנות.
24
25 סבורני כי אין בהסכמת הצדדים שבמזרן היה מוקד בערה אחד, נתון שאינו מאפיין לכאורה
26 הצתה בזדון, כדי לשלול את האפשרות שהמזרן הוצת בזדון. מספר מוקדי בעירה יכול אולי
27 לשלול האפשרות להצתה ברשלנות, ואולם קיומו של מוקד בעירה אחד אינו שולל בהכרח
28 את האפשרות להצתה בזדון. הדברים נכונים אף ביחס לעובדה שלא נמצא חומר בערה על
29 גבי המזרן.
30
31 88. כאמור, התשתית הראייתית הנסיבתית מובילה למסקנה הלכאורית כי הנאשמת הציתה
32 את המזרן במתכוון כחלק מתכניתה להתאבד ולגרום למות ילדיה הקטינים. "לכאורית"
33 ולא חד משמעית שכן בשלב השלישי עובר הנטל אל ב"כ הנאשמת להציע תרחיש חלופי

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד השופט יובל ליבדרו

ת"פ 65130-02-18
20 יוני 2019

- 1 אפשרי והגיוני אחר. הציע ב"כ הנאשמת תרחיש שכזה הרי שיש בכך כדי להטיל ספק
2 באשמת הנאשמת ולזכותה מחמת הספק מהמיוחס לה בכתב האישום.
3
- 4 89. כאמור לעיל, ההגנה הציעה תרחיש חלופי אחר הנשען, ככל הנראה, על חוות הדעת של
5 המומחה מטעמה לפיה המזרן הוצת על ידי אחד הקטינים ברשלנות על ידי משחק בגפרורים
6 או במצת.
7 אציין כי מומחה ההגנה בעדותו לא קבע את התרחיש שאחד הקטינים ששיחק בגפרורים או
8 מצית וגרם להצתה ברשלנות כמסקנה חד משמעית, ואף לא שלל את האפשרות כי הנאשמת
9 היא זו שהציתה את המזרן. כך למשל העיד: **"עוד פעם, מכיוון שהגברת טוענת שהיא
10 ישנה, עוד פעם אני גם לא יכול לדעת אם היא הציתה או לא, או שמישהו אחר הצית, אבל
11 שה הוצת בגפרורים. זה לא הוצת במשהו אחר. אם היא הדליקה או לא הדליקה אני לא
12 יודע..."** (עמ' 82 ש' 16-18 פרוט' מיום 21.2.2019).
13 בהמשך הוסיף כי **"להגיד לך בוודאות, יכול להיות שהיא הדליקה, אני לא יכול לומר לך
14 בוודאות שלא"** (עמ' 84 ש' 20).
15
- 16 90. עיון בחומר הראיות שנפרס בפני מלמד כי למעט האפשרות שהועלתה על ידי מומחה ההגנה
17 לא קיימת כל ראיה, ולו נסיבתית, המצביעה על כך שהקטינים או מי מהם הצית את המזרן.
18 נהפוך הוא, בתיק קיימות ראיות המצביעות על כך שלקטינים לא הייתה כל גישה למקור
19 אש וכי הם לא ידעו להדליק אש.
20 בעניין זה ראו עדות הנאשמת עצמה אשר העידה כי **"ש. בבית היו גפרורים או מצת או
21 משהו כזה ביום האירוע? ת. באופן כללי תמיד יש לי בבית מצת. המצתים הגדולים שאיתם
22 בעצם אני מדליקה את נרות שבת ונרות לצדיקים אבל הם נמצאים בארון, בגובה גבוה
23 שהילדים לא יוכלו להגיע אליו"**. (עמ' 138 ש' 16-18 לפרוט' מיום 31.1.2019). בהמשך ציינה
24 כי יש לה מצת אחד, אותו היא מניחה בתא העליון ביותר בארון וכשנשאלה האם **"הילדים
25 יכולים להגיע לשם? ת. ממש לא. ש. למרות הגובה שלהם? ת. ברור שלא. ש. גם אם ישלחו
26 יד? ת. גם אם הם ישלחו יד"**. ש. לא יכולים להגיע? ת. אין אפשרות. ש. וחופץ מהמצת הזה
27 אין, ככל שאת יודעת כמובן, אין שום מקור אש אחר בבית. גפרורים? מישהו שמעשן ויכל
28 לשכוח מצת? ת. עד כמה שידוע לי וביום שישי לפני האירוע אני ניקיתי את כל הבית, לא
29 היה שום כלי הצתה אחר עד כמה שהעיניים שלי ראו ומצאו". (עמ' 140 ש' 4-17).
30
- 31 91. בהמשך חקירתה הנגדית, עת נשאלה האם לימדה את ילדיה להדליק אש, השיבה: **"אז אני
32 אענה לך ככה, בעיקרון, ברמה העקרונית אני לא לימדתי את הילדים שלי לא להדליק אש
33 ובטח שלא גפרורים או כלי הצתה כזה או אחר..."** (עמ' 141 ש' 3-5). בהמשך הוסיפה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד השופט יובל ליבדרו

ת"פ 65130-02-18-18
20 יוני 2019

1 הנאשמת כי ייתכן וילדיה ראו אותה מדליקה אש או למדו בבית חברים להדליק אש,
2 וכשעומתה עם גרסתה החד משמעית בחקירה אודות כך שילדיה לא יודעים להדליק אש
3 השיבה תחילה כי תשובתה התייחסה לחלק אחר של שאלה אך הוסיפה: "כמו שאמרתי
4 לחוקר, משה אדרי, ככה אני אומרת פה בפני בית המשפט, מבחינתי, מה שאני יודעת
5 נכון... לא יודעים להדליק אש... כי אני לא לימדתי אותם להדליק... אבל אם קרה בצורה
6 זו או אחרת שהם יודעים, אני לא יודעת מזה". (עמ' 144 ש' 15 – עמ' 145 ש' 4).

7
8 כאן המקום לחזור ולהזכיר את גילם של הקטינים בעת האירוע. בנה הגדול של הנאשמת
9 היה בעת האירוע כבן 5 ושלושה חודשים ובנה הקטן של הנאשמת היה בעת האירוע כבן 4
10 וחודש.

11
12 עוד ראוי להזכיר, כי גרסתה של הנאשמת בדבר שאלת הגורם לשריפה לא הייתה אחידה. 92
13 כך בחקירתה הראשונה ת/21 כלל לא העלתה את האפשרות שהקטינים או מי מהם גרמו
14 לשריפה כי אם העלתה אפשרות שמדובר בבעיית חשמל (ת/21 עמ' 3 ש' 83).
15 על אפשרות בעיית חשמל כמקור לשריפה חזרה גם בחקירתה השלישית (ת/13 עמ' 3 ש' 45-
16 48).

17 בחקירתה הרביעית, ת/14, ציינה, לאחר שקראה את חוות דעת מומחה המאשימה, כי:
18 "הוא רשם שם חשד להצתה. זאת אומרת שזה לא משהו חד משמעי. שנית הוא פסל כשל
19 חשמלי. לא אמרתי שבהכרח זה נבע מכשל חשמלי פשוט אין לי מושג איך זה קרה. אולי
20 זה עונש משמייים כדי ללמד אותי את משמעות החיים ולהעריך את החיים. שלישית, אם
21 תהיה לי אפשרות אני ארצה להביא דו"ח חוקר אחר שלא עובד עם המשטרה. אולי זה לא
22 אובייקטיבי..." (עמ' 3 ש' 44-49).

23 למעשה רק במהלך המשפט, במתן הבהרה לתשובה לכתב האישום שניתנה, העלתה
24 הנאשמת את האפשרות כי ההצתה נגרמה על ידי הקטינים. (פרוט' מיום 17.1.2019 עמ' 11
25 ש' 16-17).

26
27 אף בעניין מספר המצתים, לא הייתה גרסה אחידה לנאשמת. בעוד שבחקירתה מסרה שיש 93
28 לה מצת אחד, שלא עובד, (עמ' 91 ש' 16-17 לתמלול החקירה מיום 19.2.2018, ת/20 ב'),
29 הרי שבעדותה ציינה תחילה כי יש לה מספר מצתים, גדולים, שאיתם היא מדליקה נרות
30 שבת ונרות לצדיקים, שאותם היא מניחה בארון (עמ' 138 ש' 17-18 לפרוט' מיום
31 31.1.2019), ובהמשך מסרה גרסה אחרת לפיה יש לה מצת אחד שאיתו היא מדליקה את
32 נרות השבת ונרות הצדיקים (עמ' 139 ש' 17-18). הגרסה אם כן לא אחידה הן בעניין מספר
33 המצתים אותם מחזיקה הנאשמת, ובמידה ומדובר במצת אחד, האם הוא עובד אם לאו.
34

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד השופט יובל ליבדרו

ת"פ 65130-02-18-18
20 יוני 2019

- 1 מעבר לאמור, גם העובדה כי כפתורי הגז וברז הגז היו במצב "פתוח" בעת האירוע מרחיקה .94
2 את האפשרות שההצתה בוצעה על ידי הקטינים שכן האפשרות שאחד הקטינים יבצע פעולה
3 משולבת בלא כל סיבה אמיתית נראית לעין של פתיחת כפתורי הגז ופתיחת ברז הגז (בהנחה
4 שהנאשמת אכן סגרה את ברז הגז) ולאחר מכן ישחק עם גפרורים ליד המזרון נראית
5 מופרכת.
6
7 נדמה כי ההגנה ניסתה לבנות את גרסת הקטינים כמקור ליצירת השריפה על בסיס עדות .95
8 המומחה מטעמה. אציין כי עדותו וחוות דעתו של מומחה ההגנה בעניין זה שהילדים הם
9 המקור לשריפה לא הותירו עלי רושם טוב והן לא היו משכנעות. העדות וחוות הדעת בהקשר
10 של מקור השריפה - הנאשמת או ילדיה הקטינים - לא נשענו על נתונים הקשורים
11 במומחיותו של העד והם נדמו יותר כהשערות בלתי מבוססות. כך ציין המומחה מטעם
12 ההגנה כי התבסס לצורך הסקת מסקנתו שלא מדובר בהצתה מכוונת (של הנאשמת) על
13 גרסת הנאשמת עצמה (עמ' 70 ש' 17-12 לפרוט' מיום 21.2.2019), הווה אומר אין מדובר
14 בהתבססות על נתונים מדויקים, מדעיים או על ממצאים מהזירה כי אם בהתבססות על
15 גרסה של צד מעוניין, מה שיכול להשליך על מידת התקפות המדעית של המסקנה שהוסקה.
16
17 בעניין זה, שמשחק ילדים הוא המקור לשריפה, הרבה מומחה ההגנה להתבסס על השערות
18 בלתי מבוססות. כך למשל העיד כי: "**המחקרים קובעים שילד בן 8 שמצית כבר מודע**
19 **לסכנה ואז הוא בורח מהמקום, אבל הילד שלה שנשאר במקום והעיר את אמא שלו, אני**
20 **מניח שהוא העיר אותה מכיוון שהוא ראה אש וכנראה שהוא הדליק את זה...**" (עמ' 83 ש'
21 15-16 לפרוט' מיום 21.2.2019).
22 כך גם ציין בהמשך: "**... כנראה אחד הילדים שיחק עם גפרורים והדליק, אין לי הסבר**
23 **אחר לאיך שפרצה האש**". (עמ' 99 ש' 6-7).
24 העד ניסה לומר כי דפוס התפשטות האש הנובע מהעובדה שמדובר במקור בערה אחד מצביע
25 על כך שלא מדובר בבן אדם מבוגר שאחראי לשריפה (עמ' 84 ש' 19-18) אך שב והבהיר כי
26 הוא רק חושב שהשריפה נגרמה כתוצאה ממשחק ילדים שכן אדם מבוגר היה נוקט בדרך
27 אחרת (עמ' 92 ש' 8-6).
28 כשהפרקליטה הטיחה בפני מומחה ההגנה כי אם הוא מבקש להתבסס על גרסת הנאשמת
29 כדי להגיע למסקנה שהילדים הם המקור לשריפה אזי שעליו לדעת שהנאשמת בגרסתה
30 מסרה לילדיה אין גישה לאש ולמיטב ידיעתה הם לא יודעים להדליק אש. או אז, מומחה
31 ההגנה המשיך בשלו והוסיף: "**זה שהיא אמרה, אז היא טועה לחלוטין. ילדים בגיל הזה**
32 **יודעים בוודאות ומתוך סקרנות, ו-80% מהשריפות שנגרמות בבתים כתוצאה ממשחקים**
33 **של זה, זה ילדים בני 3 ו-4, שמדליקים גפרור הם משחקים, זה ניסוי וטעייה... ש. על**
34 **סמך מה אתה אומר ילדים יודעים? אתה מומחה לעניין ילדים... ת. רגע, סליחה, כן. יש**

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד השופט יובל ליבדרו

ת"פ 65130-02-18-18
20 יוני 2019

- 1 לי מאמרים שהבאתי, אני הבאתי אותם לשבועון כי הייתי בכנס של חוקרי שריפות
2 באטלנטה לפני הרבה שנים ושם קיבלנו הרצאות על נושא של מניע של סקרנות או... של
3 ילדים, בגילאים 3-7. ילד בן 3-4 שרואה שריפה קטנה חושב שהיא תישאר באותו גודל
4 ולא תתפשט וכדי לא להסתבך בצרות הוא לא מזהיר מפניה ולא מזעיק עזרה... (עמ' 97
5 ש' 14-3).
- 6 כשעימתה הפרקליטה את מומחה ההגנה אם כך שלפי טענת הנאשמת אחד מילדיה דווקא
7 כן קרא לה לעזרה, חרף העובדה שהוא בטווח הגילאים 3-7, שב מומחה ההגנה והמשיך
8 בשלו: "זו לא תורה מסיני, זה לא מתמטיקה. יש ילד שמעיר את אמא ויש ילד שלא...
9 (עמ' 97 ש' 20).
- 10 נדמה כי המומחה מטעם ההגנה נתפס לקונספציה לפיה דווקא הילדים שילחו את האש
11 במזרן כבר בחוות דעתו עת גלש למחוזות לא לו, היינו החורגים מתחום מומחיותו שעה
12 שציין בסעיף 1.6 ו' בעמ' 3 לחוות הדעת כי: "אין די במציאת מכתב אובדני אותו כתבה
13 הנאשמת אשר לטענתה כתבה יום לפני וחזרה בה, כדי לקבוע כי היא זאת שהציתה את
14 האש על המזרן האירועים, העובדה כי אף אחד מהילדים לא נכווה, מעידה כי פעלה
15 במהירות להרחיקם ממוקד השריפה זהו דבר שסותר כוונה לגרום להם נזק כלשהו". כך
16 גם בסעיף 4 לסיכום חוות דעתו קבע העד מטעם ההגנה כי: "השריפה הוצתה ככל הנראה
17 עקב משחק בגפרורים/מצת ולא ע"י הנאשמת ולא בעזרת חומר מאיץ (דלק)" (דגש לא
18 במקור, י' ל').
- 19 כזכור, במהלך עדותו הפנה מומחה ההגנה לספרות מקצועית בעניין משחקי ילדים כגורם
20 להצתה, ואולם אסמכתא שכזו לא הוצגה בפני בית המשפט, גם לאחר שבית המשפט הפנה
21 תשומת לב ב"כ הנאשמת לעניין זה במהלך שמיעת הסיכומים (עמ' 119, ש' 8-13 לפרוט'
22 מיום 21.05.2019).
- 23
- 24 לסיכום עניין זה אציין כי מצאתי לתת משקל לחלקים הקשורים במומחיותו של העד
25 ובמקצועיותו, ובעיקר על אלו שנשענו על ממצאים אובייקטיביים מדעים, כמו למשל לעניין
26 קיומו של מוקד בערה אחד על גבי המזרן. להבדיל, עת גלש המומחה למחוזות החורגים
27 מתחום מומחיותו, בהם נשען על תחושות ועל דברים ש"נראים לו" ולא על ממצאים של
28 ממש, מסקנותיו לא מקבלות על ידי משקל ואני דוחה אותן.
- 29
- 30 ביחס לטענת ב"כ הנאשמת לעניין כך שהמטרה ביצעה מחדל חקירתי, עת לא חקרה .96
31 הקטינים, אציין כי מת/23 עולה כי הייתה המלצה של עו"ס שלא לחקור את הקטינים בשל
32 מצבם. יש לזכור כי מדובר בקטינים כבני 4 ו-5 (בעת האירוע). כן יש לזכור כי הקטינים עברו
33 אירוע טראומתי בו נחשפו לאש ואף נפגעו אם כי לא בצורה קשה (ראו ת/9א', ב', תעודות
34 רפואיות של הקטינים). לא זו אף זו, הקטינים עברו אירוע טראומתי נוסף עת הושלכו מחלון

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד השופט יובל ליבדרו

ת"פ 65130-02-18-18
20 יוני 2019

1 הדירה מהקומה השנייה ועל כך יש להוסיף את הניתוק מאמם, שהיא המשמורנית היחידה
2 שלהם.

3 ברי כי לחקירה שכזו, ועוד בחשד כי האם היא זו שביקשה לפגוע בהם, יכולות להיות
4 השלכות נרחבות על שלומם הנפשי של הקטינים וגם לכך יש לתת את הדעת עת נבחנת טענת
5 המחדל באי חקירת הקטינים.

6 על גילם הצעיר של הקטינים, על הטראומה שעברו באירוע, על הרגישות הנדרשת בחקירת
7 קטינים כנגד אמם בנסיבות שכאלו, יש להוסיף גם את התשתית הראייתית הקיימת, עת
8 נבחנת טענה של מחדל חקירה. לסיכום, סבורני כי הגם שמבחינת הצדדים כולם עדיף היה
9 שתמסר גם גרסה עובדתית של הקטינים, ככל שאלו יכלו לתת גרסה, ספק בעיני אם ניתן
10 לראות במצב בו לא נמסרה הגרסה של הקטינים בנסיבות האמורות משום מחדל, במובנו
11 המשפטי.

12 ודוק, יש לחזור ולהזכיר כי בשלב החקירה כלל לא עלתה טענה בדבר משחק ילדים שגרם
13 לשריפה.

14 עוד אציין, כי אף אם הייתי רואה באי חקירת הקטינים כמחדל, אזי שאין בכך בהכרח כדי
15 להוביל לזיכוייה של הנאשמת. בעניין זה ראו למשל ע"פ 3620/10 פלוני נ' מדינת ישראל
16 (פורסם בנבו, 12.01.2012):

17 "גם בעניין זה נקבע לא אחת כי לא כל מחדל חקירה יוביל בהכרח לזיכוי
18 של נאשם. נפקותו של מחדל חקירה נטען תלויה בנסיבות המיוחדות של
19 העניין הנדון, ובפרט בשאלה האם מדובר במחדל כה חמור עד כי יש חשש
20 שמא קופחה הגנתו של הנאשם באופן שהתקשה להתמודד עם חומר
21 הראיות שמפלילו (ראו: ע"פ 2511/92 חטיב נ' מדינת ישראל (פורסם
22 בנבו, 5.7.93); ע"פ 4223/07 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו),
23 (29.11.2007) (פסקה 72).

סיכום התזה החלופית של ההגנה

24
25
26 כפי שצוין מעלה הנטל הטקטי עובר בשלב השלישי אל הנאשמת, היינו להציג מסקנה .97
27 חלופית סבירה והגיונית מהראיות הנסיבתיות שהוצגו. על המסקנה להישען על ראיות בנות
28 קיימא דהיינו, על הגרסה להיות מעוגנת ובעלת אחיזה בחומר הראיות ולא להישאר בגדר
29 אפשרות תאורטית בלבד. בעניין זה של הצורך להראות שגם לתזה החלופית יש אחיזה
30 בחומר הראיות ראו למשל ע"פ 6392/13 מדינת ישראל נ' קריאף (פורסם בנבו, 21.01.2015):

31 "בתי המשפט חזרו והדגישו כי על ההסבר המועלה על-ידי הנאשם
32 להיות מתקבל על הדעת, ולא הסבר מאולץ או תאורטי (ע"פ 16/82 מלכה
33 נ' מדינת ישראל... על ההסתברות להתקיימותה של האפשרות האחרת,
34 להיות מהותית ולא זניחה, צריך שתהיה לה אחיזה סבירה בחומר

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 65130-02-18
20 יוני 2019

לפני כבוד השופט יובל ליבדרו

- 1 **הראיות, ועליה לעמוד במבחני השכל הישר וניסיון החיים" ... על הנאשם**
2 **להציע גרסה שלמה, המתייחסת למכלול הראיות נגדו" (פסקה 100).**
3
4 98. בענייננו, הגרסה אותה הציגה הנאשמת היא גרסה שאין לה כאמור אחיזה בחומר הראיות
5 (למעט השערותיו הבלתי מבוססות של מומחה ההגנה), תאורטית ולא עומדת היא במבחני
6 השכל הישר וניסיון החיים, ומכאן שמצאתי לדחותה.
7
8 נוכח האמור, לא עמדה ההגנה בנטל שהועבר אליה ואנו נשארים עם המסקנה הסבירה
9 ההגיונית היחידה ממקבץ הראיות הנסיבתיות שפורטו ולפיה הנאשמת היא זו ששלחה את
10 האש במזרן ועשתה כן במזיד.
11
12 **סיכום הפרק העובדתי**
13 99. אני קובע כי הנאשמת שנקלעה למשבר רגשי-נפשי עקב אהבה נכזבת, ועל בסיס הקשיים
14 שהיו בחייה קודם לכן, החליטה לשים קץ לחייה ואף להמית את ילדיה הקטינים יחד איתה.
15 הנאשמת כתבה שלושה מכתבים בהם העלתה על הכתב את כוונותיה אלו וזאת ביום חמישי
16 כיומיים קודם לאירוע השריפה, תוך שהיא מציינת בחלק מהמכתבים שהדבר ייעשה ביום
17 הולדתה, יום שבת, הוא היום בו ארעה השריפה בחדרה. במהלך היום שלמחרת, יום שישי,
18 היו מספר שינויים במחשבותיה של הנאשמת לעניין ההוצאה לפועל של תכניתה זו, אם כי
19 במהלך יום זה קנתה הנאשמת שלושה כדורי רעל וביום שישי בערב אף שלחה מספר הודעות
20 "WhatsApp" לאחותה ולחברותיה בהן חזרה על כוונותיה לשים קץ ולהמית את ילדיה
21 הקטינים. במהלך יום שבת זרקה הנאשמת את כדורי הרעל לפח האשפה ואולם את
22 המכתבים לא זרקה. אף הודעות ביטול להודעות ה-"WhatsApp" לא שלחה הנאשמת.
23 בצהרי יום שבת הנאשמת והקטינים הלכו לישון בחדר השינה של הנאשמת, כשהקטינים
24 נרדמו לפני הנאשמת. בשלב זה הנאשמת מוציאה את מכתבי ההתאבדות מספר התהילים
25 שלה, יוצאת מחדרה ומניחה אותם במקום גלוי על שולחן בסלון. דלת הדירה של הנאשמת
26 הייתה נעולה. הנאשמת חזרה לחדרה ובשלב זה הנאשמת משלחת אש במזרן. בסמוך לכך
27 הנאשמת לוקחת את הקטינים ופונה אל החלון וצועקת לעזרה. הנאשמת מסתייעת בשכנים
28 ומעבירה את הקטינים באופן מיידי אל השכנים באמצעות זריקתם מיד אל יד. הנאשמת
29 נשארת בחדרה עד אשר מחולצת על ידי כוחות הכיבוי. כוחות הכיבוי פורצים את דלת
30 הדירה ונכנסים דרך הדלת אל חדר השינה של הנאשמת אשר לא הייתה נעולה. בעקבות
31 פנייה של שוטר אל כבאי לעניין כך שכפתורי כיריים וברז הגז פתוחים ולעניין כך שיש ריח
32 של גז, אחד הכבאים שהיה בדירה סוגר את ברז הגז ואת כפתורי הגז של הכיריים.
33

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד השופט יובל ליבדרו

ת"פ 65130-02-18
20 יוני 2019

ב. הפרק המשפטי

- 1
- 2 100. משנקבעה התשתית הראייתית יש עתה מקום להידרש לשאלת העבירה שהתגבשה והוכחה,
3 אם בכלל.
- 4
- 5 101. בעובדה 6 לכתב האישום המתוקן נכתב כי הנאשמת שלחה "במזיד אש במזרן המיטה בחדר
6 השינה של הנאשמת, בו ישנו שני ילדיה הקטינים באותה עת, **במטרה** להתאבד ולגרום
7 למותם של ילדיה הקטינים" (דגש לא במקור, י"ל). מהניתוח של הפרק העובדתי דלעיל
8 עולה כי עובדה זו הוכחה מעבר לכל ספק סביר. מכאן עולה השאלה האם אין מקום להרשיע
9 את הנאשמת בעבירה של ניסיון רצח הקטינים, עבירה לפי סעיף 305 לחוק העונשין, ושאלה
10 זו הובאה לפתחם של הצדדים במהלך המשפט, ואלה התייחסו לשאלה זו אף במסגרת
11 סיכומי טענותיהם.
- 12
- 13 102. כידוע על כתב האישום לכלול לא רק את תיאור העובדות המהוות את העבירה, כי אם גם
14 את הוראות החיקוק שבהן מואשם הנאשם (סעיפים 85(4) ו-5 לחסד"פ), וזאת, בין היתר,
15 על מנת לאפשר לנאשם להתכונן כראוי להגנתו.
16 יחד עם זאת, לבית המשפט האפשרות להרשיע נאשם בעבירה גם בהתבסס על עובדות שלא
17 נטענו בכתב האישום, אם אלו הוכחו בפניו או אף להרשיע בכל אחת מן העבירות שאשמתו
18 של הנאשם בהן נתגלתה מן העובדות שהוכחו לפניו, אף אם עבירה זו לא הוזכרה בכתב
19 האישום, והכל בהתאם ותחת המגבלות של סעיפים 184 ו-186 לחסד"פ.
- 20
- 21 103. בענייננו, עובדת מטרת הנאשמת להמית את הקטינים איננה בגדר עובדה שלא נטענה בכתב
22 האישום (כאמור בעובדה 6 לכתב האישום המתוקן), ואולם עבירת ניסיון הרצח לא הוזכרה
23 בכתב האישום. כאמור לעיל, גם בנסיבות אלה ניתן לעשות שימוש בסעיף 184 לחסד"פ
24 בשילוב עם סעיף 186 לחסד"פ (ראו בעניין זה ספרו של השופט ת' אורינוב: "**סוגיות**
25 **שימושיות בסדר דין פלילי**" כרך שני עמוד 916, וכן ע"פ 371/08 **מדינת ישראל נ' ביטאן**,
26 פורסם בנבו (27.10.08) (פסקה 27).
27 ברי כי נוכח כך שהעובדות שעל בסיסן ניתן היה להרשיע את הנאשמת בעבירת ניסיון הרצח
28 נכללו בכתב האישום המתוקן הדבר משליך בהכרח על ההזדמנות הסבירה שניתנה לה
29 להתגונן גם מפני עבירה זו.
30 יחד עם זאת, וכפי שיפורט להלן, אשמת הנאשמת בביצוע עבירה של ניסיון רצח, במובנה
31 המלא, לא הוכחה בפני, ומכאן שאין מקום להרשיע הנאשמת בעבירה זו חרף כך שהוכח
32 שעד שלב מסוים פעלה הנאשמת במטרה להמית את הקטינים.
- 33

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד השופט יובל ליבדרו

ת"פ 65130-02-18
20 יוני 2019

- 1 **ניסיון לרצח**
- 2 104. המאשימה טענה בסיכומיה כי הנאשמת חצתה את שלב ההכנה ביחס לחלק הראשון של
- 3 כתב האישום המתוקן (קניית הרעל והבאתו הביתה) ואולם נוכח העובדה כי הנאשמת לא
- 4 השלימה את ביצוע העבירה ותרמה תרומה מעשית למניעת התוצאה באמצעות זריקת כדורי
- 5 הרעל, הרי שעלה ספק בדבר קיומו של פטור עקב חרטה.
- 6 אף ביחס לחלק השני של האירוע, זה הקשור בהצתה, טענה המאשימה כי הנאשמת פעלה
- 7 מתוך כוונה לסיים את חייה וחי הקטינים, וכי פעולותיה יצאו מגדר שלב ההכנה, ואולם
- 8 ביחס לחלק זה של האירוע המאשימה טענה כי הנאשמת כלל לא טענה לפטור עקב חרטה,
- 9 ומכאן שפטור זה לא הוכח, ואף לא מתעורר ספק סביר בדבר התקיימותו.
- 10 נוכח האמור, המאשימה טענה כי ניתן להרשיע הנאשמת הן בעבירה של ניסיון לרצח והן
- 11 בעבירה של הצתה בנסיבות מחמירות, ואולם המאשימה סברה כי נכון יהיה במקרה זה
- 12 להרשיע הנאשמת בעבירה של הצתה בנסיבות מחמירות, כשבשולי הדברים העלתה
- 13 המאשימה ספק בדבר סמכות של מותב דן יחיד להרשיע בעבירה של ניסיון רצח.
- 14
- 15 105. כהערה מקדמית מוצא אני להדגיש כי יש לערוך הבחנה בין פררוגטיבת התביעה להאשים
- 16 בעבירה מסוימת ולא להאשים (או לא לבקש להרשיע) בעבירה אחרת, לבין סמכות, ואולי
- 17 חובת בית המשפט להרשיע (ובמקרה של חוסר סמכות להעביר הדיון מותב בעל סמכות),
- 18 בעבירה מסוימת שיכול והיא יותר מתאימה מהעבירה שיוחסה לנאשם מלכתחילה, שעה
- 19 שאשמת הנאשם באותה עבירה הוכחה בפני בית המשפט בכפוף לתנאי סעיפים 184 ו-186
- 20 לחסד"פ.
- 21
- 22 106. אחר הערה מקדמית זו, סבורני כי יש קושי לקבל את עמדת המאשימה בעניין החרטה של
- 23 הנאשמת. עיון בכתב האישום המתוקן אותו הגישה המאשימה כנגד הנאשמת מלמד כי
- 24 המאשימה סברה שהן ביחס לחלק הראשון של האירוע – השימוש ברעל (עובדה 5 לכתב
- 25 האישום המתוקן) והן ביחס לחלק השני של האירוע – ההצתה (סייפת עובדה 7) הנאשמת
- 26 התחרטה. בעובדה 7 לכתב האישום המתוקן, המאשימה ציינה ב"רחל בתך הקטנה" כי:
- 27 **"האש אחזה בחלק מהמזון והמיטה... בשלב זה, התחרטה הנאשמת על החלטתה לגרום**
- 28 **למות שני הקטינים"**. לא מצאתי מדוע המאשימה שינתה עמדתה ביחס לסוגיית החרטה
- 29 בין השלב שבו הגישה המאשימה את כתב האישום, אף זה המתוקן, לבין שלב הסיכומים,
- 30 שהרי הכחשת הנאשמת את הקשר שלה לאירוע ההצתה הייתה קיימת מלכתחילה, היינו
- 31 הנאשמת מלכתחילה לא טענה לחרטה ביחס לאירוע ההצתה.
- 32

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד השופט יובל ליבדרו

ת"פ 65130-02-18-18
20 יוני 2019

107. כאמור אין מחלוקת ביחס לחרטת הנאשמת בשלב האירוע הראשון, ומכאן שלא מצאתי להידרש ליסודות הניסיון של שלב זה, לרבות שאלת המעבר משלב ההכנה אל שלב תחילת הביצוע, והניתוח יתייחס אך לשלב השני, זה של אירוע ההצתה.
108. סבורני כי בחלק השני של האירוע יסודות עבירת הניסיון מתקיימים שכן הנאשמת עשתה מעשים שחורגים משלב ההכנה, ובעיקר הדברים באים לידי ביטוי בשילוח האש, שנעשה במטרה להמית את הקטינים ואת עצמה. אודות חפיפת היסוד הנפשי בעקבות ניסיון רצח לעבירת הרצח ראו למשל ע"פ 847/15 **מדינת ישראל נ' וזווז** (פורסם בנבו, 01.11.2018).
109. יחד עם זאת, וכפי שיפורט להלן, סבורני כי אף ביחס לחלק השני של האירוע, בו ניסתה הנאשמת להתאבד ולהמית את הקטינים בהצתה, עומד לנאשמת פטור עקב חרטה ביחס לעבירת ניסיון ההמתה, ומכאן שלא מצאתי להרחיב בדיון בדבר יסודות עבירת ניסיון הרצח (העובדתי והנפשי).
- לצד זאת אציין, כי אף אם היינו חושבים שהנאשמת לא השלימה את ביצוע עבירת ההמתה, שלא מחמת חרטה, כי אם בשל כך שלא הייתה יכולה מבחינה נפשית להשלים את ביצוע עבירת ההמתה, ולכן חילצה את ילדיה ואת עצמה לאחר שהמזרן עלה באש, ספק אם ניתן היה להרשיע את הנאשמת בעבירת ניסיון הרצח שכן ייתכן והדבר היה מגבש סוג מסוים של ניסיון בלתי צליח שמתבסס על המפנה הנפשי העמוק שחל בנאשמת מיד לאחר שהמזרן עלה באש עד כדי אי – צליחות של ביצוע מעשה ההמתה.
- בעניין חוסר מסוגלות נפשית להשלים את ביצוע העבירה כסוג של ניסיון בלתי צליח ראו פסקה 63 בע"פ 5767/14 **פלוני נ' מדינת ישראל**, (פורסם בנבו, 16.6.15) (להלן: "**הלכת פלוני**").
- אדגיש כי לא מצאתי להרחיב בדבר אפשרות זו, ואף לא להכריע בה, שכן הניתוח והדיון במהלך המשפט התמקד בשאלת חרטת הנאשמת והפטור שזו הקימה, כאשר בסופו של יום שני המסלולים מביאים לתוצאה דומה אף אם לא זהה.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 65130-02-18-18
20 יוני 2019

לפני כבוד השופט יובל ליבדרו

פטור עקב חרטה

110. סעיף 28 לחוק העונשין קובע כי: "מי שניסה לעבור עבירה, לא יישא באחריות פלילית לנסיון, אם הוכיח שמחפץ נפשו בלבד ומתוך חרטה, חדל מהשלמת המעשה או תרם תרומה של ממש למניעת התוצאות שבהן מותנית השלמת העבירה; ואולם, אין באמור כדי לגרוע מאחריותו הפלילית בשל עבירה מושלמת אחרת שבמעשה".

111. הרציונל העומד מאחורי הפטור מאחריות פלילית עקב חרטה הוא הרצון לספק למבצע העבירה מוטיבציה לחדול מביצוע המעשה העברייני או למנוע את תוצאותיו אפילו בשלב מאוחר שלאחר תחילת ביצועה. במקרים אלו, שבהם המנסה התחרט וחדל מיוזמתו מן הביצוע, הרי שאין סיבה שלא לפטור אותו מאחריות פלילית לעבירת הנסיון. בפסקה 36 להלכת פלוני הבהיר בית המשפט העליון כי:

"כדי ליהנות מהפטור על העושה להוכיח שלושה תנאים מצטברים: האחד, כי הוא חדל מהשלמת המעשה או תרם תרומה של ממש למניעת התוצאות שבהן מותנית השלמת העבירה; השני, כי עשה זאת מחפץ נפשו בלבד; השלישי, כי עשה זאת כך מתוך חרטה".

112. בהלכת פלוני נקבע ביחס לתנאי הראשון כי נדרשת חזרה מביצוע העבירה באמצעות פעולה חיצונית של העושה למניעת עשיית העבירה או השלמתה. ביחס לעבירה תוצאתית, כבעניינינו (ניסיון רצח) יש לבדוק, במידה ויסוד ההתנהגות כבר הושלם, האם הנאשם הקים תרומה של ממש למניעת התקיימות התוצאות שבהן מותנית השלמת העבירה (פסקה 41). עוד נקבע כי:

"התוספת של 'תרומה של ממש' נועדה להבליט את הדרישה לפיה כדי שיתגבש הפטור, על העושה להשקיע מאמץ – משמעותי ויעיל – למניעת התוצאה שבה מותנית השלמת העבירה... כוונת המחוקק בהוראת החלופה היתה להטיל על העושה חובה לפעול באופן אקטיבי למניעת התוצאות, וזאת גם בהשתתפות אחרים במניעת התוצאות, אך על התרומה של העושה להיות תרומה ממשית". כלומר, חלקו של העושה במניעת התוצאות חייב להיות מהותי" (פסקאות 46-47).

עוד צוין כי:

"במישור הנפשי, על העושה גם להיות מודע לכך שהוא חדל מהשלמת המעשה או שהוא תורם תרומה של ממש למניעת התקיימות התוצאות שבהן מותנית השלמת העבירה. זאת בנוסף ליסוד הנפשי המוגבר המיוחד

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד השופט יובל ליבדרו

ת"פ 65130-02-18-18
20 יוני 2019

- 1 הנאשמת היא זו שפנתה אל אחרים בבקשת עזרה, ואין כל ראיה שמלמדת על כך שהנאשמת
2 פעלה שלא מחפץ נפשה בלבד.
- 3
- 4 116. לכאורה, התנאי השלישי, של החרטה, הוא שעומד במרכז הדיון בעניינינו שכן, כפי שטענה
5 המאשימה, הנאשמת הרחיקה עצמה לגמרי מאירוע ההצתה וכלל לא טענה כי בשלב זה של
6 ההצתה היא התחרטה והצילה את הקטינים. נוכח האמור מזדקרת השאלה האם כלל
7 הייתה חרטה אצל הנאשמת?
8
- 9 117. כאן המקום לציין, כי הנטל להוכיח את הפטור עקב חרטה מוטל על הנאשמת, ואולם בניגוד
10 לאמור בסיכומי טענות המאשימה לא די ביצירת ספק סביר בעניין זה כי אם יש צורך לעמוד
11 במאזן ההסתברויות. (לעניין זה ראו ע"פ 297/11 סעיף נ' **מדינת ישראל** (פורסם בנבו,
12 22.07.2013 (פסקה 50); ע"פ 10110/03 **גמליאל נ' מדינת ישראל** (להלן: "**פס"ד גמליאל**")
13 (פורסם בנבו, 11.12.2006 (פסקה 18)).
14 אינני מוצא מקום להידרש לדרישה ראייתית מכבידה זו, על השאלות החוקתיות שהיא
15 מעלה, שכן סבורני שממילא הנאשמת הוכיחה **במעשיה** את תנאי החרטה גם בדרישה
16 ראייתית מכבידה זו של מאזן ההסתברויות.
17
- 18 118. הנאשמת לא מסרה בגרסתה הן במשטרה והן בבית המשפט כי היא התחרטה בשלב זה של
19 ההצתה. השאלה הנשאלת היא האם עצם העובדה שהנאשמת לא מסרה זאת, מונעת את
20 האפשרות לקבוע כי תנאי זה של החרטה התקיים בנאשמת.
21 נדמה כי יש לשוב ולזכור כי המאשימה עצמה סברה בשלב הגשת כתב האישום המתוקן כי
22 אין בשתיקתה זו של הנאשמת כדי למנוע הכרה בחרטה של הנאשמת (סייפת עובדה 7 לכתב
23 האישום המתוקן).
24
- 25 119. אכן, ככלל, יש להידרש לטענת פטור עקב חרטה על בסיס גרסה של נאשם, שבמסגרתה מוסר
26 הנאשם כי הוא התחרט וביקש למנוע את השתכללות העבירה, ואולם סבורני כי בעניינינו
27 אין בגרסת הנאשמת כדי לשלול האפשרות לקבוע שהנאשמת התחרטה גם בשלב ההצתה.
28 בעניינינו **מעשי הנאשמת יכולים לדבר בשמה**. בעניין זה צוין בהלכת פלוני כי:
29 **"מחשבות ודברים שבלב קשה מאוד להוכיח ובנקל ניתן לייחס לאדם את**
30 **קיומן או אי-קיומן... המשפט הפלילי, המבוסס על עקרון האשמה,**
31 **מתמקד בבחירות של העושה אשר קיבלו ביטוי חיצוני באמצעות**
32 **התנהגותו... בפטור עקב חרטה, ניתן ללמוד על הבחירות של העושה לפי**
33 **התנהגותו – בין אם חדל בהשלמת המעשה או בין אם תרם תרומה של**
34 **ממש למניעת התוצאות. התנהגותו החיצונית האובייקטיבית מעידה על**

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 65130-02-18-18
20 יוני 2019

לפני כבוד השופט יובל ליבדרו

1 בחירתו לחזור בו מהשלמת העבירה אך היא איננה יכולה להעיד על
2 מחשבותיו או על דברים שבליבו. דומה כי דרישה אשר מנסה לבחון את
3 "מהפכו הנפשי ו"חזרתו בתשובה" של העושה איננה ריאלית להוכחה
4 ואין לה מקום בשיטת משפט פלילי מתוקנת... על כן, יש לבחון את מעשיו
5 של העושה ואם אלה מעידים על שינוי נפשי בנוגע לכוונה לבצע את
6 העבירה וחזרה ממנה" (פסקה 66, דגש לא במקור, י"ל).
7

8 120. בפס"ד גמליאל הנ"ל התייחס בית המשפט העליון לשימוש ב"הנחת הכוונה", "הנחת
9 מטרה" כפתרון ראייתי בעבירות ניסיון ולפיו: "חזקה על אדם כי הוא פועל מתוך מטרה
10 להשלים עבירה – אם פעולותיו צפויות להוביל באופן טבעי ובהסתברות גבוהה
11 להשלמתה" (פסקה 41).

12 לטעמי ניתן להחיל חזקה זו גם בכיוון ההפוך, הפוטר, דהיינו שימוש בחזקה שאדם מבקש
13 שלא להשלים ביצוע העבירה אם פעולותיו צפויות להוביל באופן טבעי ובהסתברות גבוהה
14 לאי השלמת העבירה.

15 כאשר אדם מבצע פעולות משמעותיות ואפקטיביות ומחלץ אדם אחר מסכנה, באופן
16 שפעולתו מובילה באופן טבעי ובהסתברות גבוהה לכך שהסכנה לא תתממש, חזקה שאותו
17 אדם ביקש שלא להשלים את ביצוע העבירה שיצרה את אותה סכנה.

18
19 121. סבורני כי הכרה במתן אפשרות, במקרים חריגים, לקבוע קיומו של פטור עקב חרטה אף
20 אם נאשם לא טוען זאת במפורש מובילה גם למתן ביטוי הולם יותר לעקרונות יסוד של
21 השיטה הפלילית הישראלית, המבקשת להגן על זכות השתיקה והמכירה בחיסיון מפני
22 הפללה עצמית, שכן הטוען לפטור עקב חרטה כורך עם טענה זו גם הודאה בביצוע עבירות
23 שכבר הושלמו, או הודאה במחשבה או בהתנהגות ראשונית פסולה ברמה המוסרית –
24 חברתית (דוגמת אם המבקשת לפגוע בילדיה, על כל הכרוך בכך גם במישורים לבר פליליים
25 דוגמת משמורת על הילדים, כבענייננו).

26 לא זו אף זו, סבורני כי אם לבית המשפט יש סמכות להרשיע בעבירות שאשמת הנאשם בהן
27 הוכחה, אף אם עבירות אלו לא יוחסו בכתב האישום, אזי שלבית המשפט זכות, ואולי אף
28 חובה, לבחון תחולתן של הגנות על נאשם שהוכחו בפניו, אף אם הנאשם לא טען טענות הגנה
29 אלו מטעמים שונים.

30 ודוק, יש לעמוד על כך שטענת ההגנה, דוגמת טענת הפטור עקב חרטה, הוכחה כדבעי בפני
31 בית המשפט, בדרך אחרת, שלא באמצעות גרסת הנאשם.
32

33 122. בענייננו, כאמור לעיל, מעשיה של הנאשמת מדברים בעדה. הנאשמת החליטה על דעת עצמה
34 ובאופן יזום להפסיק את ביצוע העבירה. בחירותיה של הנאשמת נלמדות מהתנהגותה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד השופט יובל ליבדרו

ת"פ 65130-02-18-18
20 יוני 2019

1 החיצונית והאובייקטיבית המעידה על בחירתה לחזור בה מהשלמת העבירה. מעשיה של
2 הנאשמת הם שמעידים על השינוי הנפשי שחל בה בכל הנוגע לכוונתה לבצע את עבירת
3 ההמתה והחזרה ממנה. יש לחזור ולהדגיש כי בהלכת פלוני הבהיר בית המשפט העליון כי
4 אין עוד צורך להוכיח חרטה מוסרית, ואף מטעם זה יש לתת משקל מוגבר למעשים שנעשו
5 בפועל.
6
7 123. לאור כל האמור לעיל, סבורני כי בעניינה של הנאשמת הוכח קיומו של פטור עקב חרטה על
8 פי מאזן ההסתברות, ומכאן שלא ניתן להרשיעה בביצוע עבירה של ניסיון רצח, מה שמיתר
9 את הצורך להידרש לשאלת הסמכות שהעלתה המאשימה (שאלה חריגה בשים לב לנוסח
10 סעיפים 184-185 לחסד"פ שמדברים על העברה אנכית בין בית משפט השלום לבית המשפט
11 המחוזי אל מול סעיף 37 וחלק א' של תוספת ראשונה לחוק בתי המשפט [נוסח משולב],
12 התשמ"ד – 1984, המבחינים בין סמכות של דן יחיד למותב תלתא בבית המשפט המחוזי).
13

הצתה

14
15 124. כעולה מסעיף 28 לחוק העונשין קיומו של פטור עקב חרטה פוטר את הנאשם מעבירת
16 הניסיון ואולם החרטה לא פוטרת את הנאשם "בשל עבירה מושלמת אחרת שבמעשה".
17 השאלה הנשאלת עתה היא מהי העבירה האחרת שהושלמה, אם בכלל.
18
19 125. המאשימה ייחסה לנאשמת ביצוע עבירה של הצתה בנסיבות מחמירות (במטרה לפגוע בבני
20 אדם), עבירה לפי סעיף 448(א) סיפא לחוק העונשין.
21 סעיף 448(א) לחוק העונשין קובע כי: "המשלח אש במזיד בדבר לא לו, דינו - מאסר חמש
22 עשרה שנים; עשה כן במטרה לפגוע בנכס של המדינה, בנכס המשמש את הציבור, באתר
23 טבע, בצמחיה או בהבטחת דרי הסביבה או במטרה לפגוע בבני אדם, דינו - מאסר עשרים
24 שנים".
25 סעיף 448 (א) לחוק העונשין כולל שתי חלופות. החלופה הראשונה מתייחסת להצתה
26 בסיסית, קרי שילוח אש שאינו רכושו של המצית, כשהעונש לצד עבירה זו הוא 15 שנות
27 מאסר, ואילו החלופה החמורה יותר, זו המיוחסת לנאשמת, מתייחסת להצתה בכוונה
28 מיוחדת קרי שילוח אש מתוך כוונה לפגוע בבני אדם או לגרום נזק לאחד הנכסים המנויים
29 בסיפא של הסעיף, כשהעונש לצד עבירה זו הוא 20 שנות מאסר.
30

היסוד העובדתי

31
32 126. בפסיקה ובכתביה אין אחדות דעים ביחס לסיווגה של עבירת ההצתה, זו הבסיסית כמו גם
33 זו של הכוונה המיוחדת, כעבירה התנהגותית או כעבירה תוצאתית, הדורשת התקיימות של

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד השופט יובל ליבדרו

ת"פ 65130-02-18-18
20 יוני 2019

- 1 תוצאה מסוימת לשם התגבשות העבירה. בעניין זה ראו למשל דבריו של השופט יי קדמי
2 בספרו "על הדין בפלילים", חלק שני, מהדורת 2013, עמ' 1190: "אין בהגדרת העבירה
3 התייחסות ל"תוצאה"; ועל כן, על פני הדברים, בפנינו עבירה התנהגותית. עם זאת, הצתה
4 של דבר, גורמת בהכרח נזק ממשי לאותו "דבר" – או, לפחות, מעמידה את ה"דבר" בסיכון
5 ממשי ומוחשי של גרם נזק – ומן ההיבט הזה יש בסיס לטענה כי המדובר בעבירה
6 תוצאתית".
- 7 כן ראו התייחסויות שונות לסיווגה של עבירה זו בערכאות הדיוניות בת"פ (חיי) 30639-12-12
8 11 מדינת ישראל נ' מוסעב עמאש (פורסם בנבו, 13.2.13); תפ"ח (י-ם) 7032/06 מדינת
9 ישראל נ' אנואר אחדיש, (פורסם בנבו 16.7.18); ת"פ (חיי) 483-12-16 מדינת ישראל נ' עלי
10 מחאג'נה (פורסם בנבו, 11.1.18); ת"פ (י-ם) 36188-05-15 מדינת ישראל נ' מוחמד אלהור,
11 (פורסם בנבו 18.4.16).
- 12 על פניו, הואיל ואין בסעיף החוק דרישה לקרות תוצאה מסוימת לשם השתכללות העבירה,
13 נראה כי מדובר בעבירה התנהגותית.
- 14 יחד עם זאת, אפשר לתהות האם באמת עבירת הצתה משתכללת ומתגבשת אך אם פלוני
15 שילח אש בדבר לא לו. כך למשל, מקום בו אדם שילח אש באמצעות זריקת גפרור אל רכב
16 שאינו שלו או השתמש בלהביוור ושילח אש אל אותו רכב, כלום ניתן לומר כי השתכללה
17 עבירת הצתה אף אם האש שנשלחה פגעה ברכב אך לא נתפסה ברכב ולא נגרם לרכב כל
18 נזק? האם אין מדובר במקרה שכזה בניסיון הצתה? יתכן ויש לעמוד על כך שהאש נתפסה
19 ב"דבר" כרכיב תוצאתי, היינו ש"הדבר" אכן הוצת (ולאו דווקא נשרף כליל או באופן
20 משמעותי), כתנאי הנדרש לשם התגבשות העבירה. מכל מקום, בענייננו, אין צורך להכריע
21 בעניין, שכן אף אם אתייחס לעבירה כאל עבירה תוצאתית, אין מחלוקת כי במזרן נתפסה
22 האש וזה נשרף.
- 23
- 24 127. לסיכום, היסוד העובדתי של עבירת ההצתה, על שתי חלופותיה, כולל יסוד של "התנהגות"
25 קרי שילוח אש ויסוד של "נסיבה" קרי "בדבר לא לו". ניתן כאמור לשקול הוספת דרישת
26 רכיב של תוצאה ולפיה ה"דבר" אכן הוצת, קרי נתפסה בו האש ששולחה.
- 27
- 28 128. בענייננו הוכח כי הנאשמת שילחה אש במזרן שבחדר השינה כך שרכיב ה"התנהגות"
29 מתקיים. כאמור לעיל, אף רכיב ה"תוצאה", אם נקבל את סיווג העבירה כעבירה תוצאתית,
30 מתקיים, באשר האש נתפסה במזרן וזה נשרף. כן נגרמו נזקים נוספים כתוצאה משילוח
31 האש בשידות, בקירות, בשקע החשמל ובדלת החדר (ראו תמונות 11-16 ו-18 שבדוח מסכם
32 חקירת מז"פ (ת/6) כמו גם תמונות שבעמ' 6-4 שבחוות דעת מומחה (ת/10)).
- 33

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד השופט יובל ליבדרו

ת"פ 65130-02-18-18
20 יוני 2019

129. ב"כ הנאשמת העלה במסגרת סיכומי טענותיו טענה ולפיה רכיב ה"נסיבה" לא מתקיים בענייננו שעה שהנאשמת, כך על-פי הטענה, שילחה אש במזרן שלה, היינו לא מתקיים יסוד ה"דבר לא לו".
- 4
- 5 "דבר לא לו"
130. ביסוד ה"נסיבה" נדרש כי ה"דבר" לא יהיה של משלח האש. הרציונל הוא שלאדם עומדת הזכות לעשות בקניינו כחפצו, לרבות להציתו, כל עוד אין בכך כדי לפגוע באחר או בקניינו של האחר או אף להעמידם בסכנה.
- 9 בסיכומיה על-פה טענה המאשימה כי גם אם מדובר במזרן השייך לנאשמת הרי שאין חולק כי חדר השינה שניזוק מהשריפה אינו רכושה של הנאשמת. בנוסף טענה המאשימה כי המזרן אינו רכושה הבלעדי של הנאשמת אלא מדובר ברכוש המשותף לה ולילדיה והפנתה לפסיקה הקובעת כי פגיעה ברכוש המשותף למצית ולאדם אחר כמוהו כפגיעה בדבר לא לו.
131. סבורני כי יש לדחות את טענת ב"כ הנאשמת אף בעניין זה.
- 15 אמנם, הנטל לקיום ה"נסיבה" כי המזרן אינו רכושה של הנאשמת רובץ על המאשימה, וזו לא הציגה ראיות מפורשות לכך שהמזרן אינו רכושה של הנאשמת, (ויושם אל לב כי טענה זו הועלתה אך בשלב הסיכומים), ואולם סבורני כי נסיבות ביצוע העבירה וכוונת הנאשמת כפי שבאו לידי ביטוי בראיות שהוצגו (מכתבי התאבדות, הודעות WhatsApp ועדות בבית המשפט) מלמדות כי הנאשמת לא התכוונה אך להצית את המזרן אלא להצית את החדר או את הדירה על יושביה, וכך עשתה בפועל, באמצעות המזרן.
- 21 זאת ועוד, אומנם שילוח האש נעשה אל המזרן ואולם הנזקים לא נגרמו רק למזרן כי אם גם לנכסים נוספים. כך נזק לשקעי החשמל בחדר, לדלת החדר ולקירות החדר (כפי שאפשר להתרשם מן התמונות 11-16 ו-18 שבדוח מסכם חקירת מז"פ (ת/6) כמו גם מהתמונות שבעמ' 4-6 שבחוות דעת מומחה (ת/10)).
- 25 אף מדברי הנאשמת עצמה, בעדותה, ניתן ללמוד כי הנזק שנגרם כתוצאה מהשריפה לא התמקד אך במזרן אלה בדברים שהם לא שלה (עמ' 172 לפרוט' מיום 31.1.2019 ש' 15-16).
- 27 המזרן במקרה זה שימש כמעין "שליח", גורם ביניים, חומר בערה בלבד שבאמצעותו ביקשה הנאשמת לגרום לשריפה גדולה יותר לחדר השינה או לדירה כולה. בעניין זה ראוי להזכיר כי עובר לשילוח האש הנאשמת העבירה את כפתורי הגז וברז הגז בדירה למצב "פתוח", מה שמחזק את המסקנה כי המזרן עצמו לא היה ה"דבר" האמיתי אותו ביקשה הנאשמת להצית ולגרום לו נזק, וכי המזרן שימש אך גורם ביניים.
- 32 משל למה הדבר דומה? למצב בו נאשם מבקש לפגוע כלכלית בבעל מגרש מכוניות אשר לסברת הנאשם מכר לו רכב לקוי. הנאשם נכנס עם רכבו אל מגרש המכוניות ומחנה את

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד השופט יובל ליבדרו

ת"פ 65130-02-18-18
20 יוני 2019

1 רכבו בסמוך לרכבים אחרים שבמגרש ומשלח אש ברכבו שלו. אגב כך נשרפים לא רק רכבו
2 של הנאשם אלא גם רכבים נוספים של בעל מגרש המכוניות. כלום ניתן לומר שלא מתגבשת
3 עבירת הצתה אך משום שהאש שולחה במישרין לנכס שהוא של אותו נאשם?
4 בעניין זה יש לזכור כי ייחודה של עבירת ההצתה נעוץ בכך שפעולה קלה של שילוח אש
5 מזערית עלולה לגרום לנזק הרסני ורחב היקף כאשר למשלח האש אין יכולת לשלוט בגובה
6 הלהבות ובהיקף הנזק.
7 פרשנות תכליתית של רכיב הנסיבה של "דבר לא לוי", בשים לב לייחוד עבירת ההצתה, על
8 הסיכון הטמון בה, מקשה על קבלת טיעון ב"כ הנאשמת בעניין זה.
9 ב"כ הנאשמת הפנה כאסמכתא לטיעונו לע"פ 106/64 **היועץ המשפטי לממשלה נ' יעקב**
10 **הרוש**, פ"ד יט (1) 505 (11.4.65). במסגרת אותו פסק דין דחה בית המשפט העליון ערעור
11 המדינה על זיכוי נאשם בעבירת שילוח אש בזדון לפי סעיף 321 לפקודת חוק הפלילי, 1936.
12 הזיכוי התבסס על כך שאותו נאשם שילח אש ברכושו שלו, מה שלא מהווה שילוח אש "שלא
13 כדין". הגם שעל פניו יש בפסק דין זה כדי לתמוך בטענתו של הנאשם לעניין אי התגבשות
14 רכיב הנסיבה של העבירה, סבורני כי עיון מעמיק בפסק הדין מלמד כי יש להגיע למסקנה
15 שונה בענייננו. בפסק דין זה הודגש כי אותו נאשם לא גרם כל נזק לזולת. כך ציין השופט א'
16 מני כי: **"אני סבור, כי לעניין סעיף זה, אין לראות במעשה המשיב מעשה "שלא כחוק"**
17 **בכל מובן מהמובנים הנטענים... מפני שאין כל חוק במדינה האוסר על אדם לעשות במבנה**
18 **שלו ככל העולה על רוחו כולל הבערתו, כל עוד לא נגרם מכך כל נזק לזולת בין נזק גופני**
19 **ובין נזק אחר...".** כך ציין גם המשנה לנשיא מ' זילברג כי: **"העבירות שאנו דנים בהן**
20 **בערעור זה... באות למנוע מעשים "הגורמים נזק לרכוש", ולכן הדעת נותנת כי אין הן חלות**
21 **אלא על מעשים הפוגעים, או עלולים לפגוע, בנכס שיש לזולת בעלות בו או איזשהו קניין**
22 **חפצי – או לפחות מעין חפצי – אחר".** אף השופט צ' ברנזון ציין כי: **"בית המשפט המחוזי**
23 **קבע כי העובדה כי, הגם שלא נגרם למעשה נזק לרכוש אחר...".**
24 בענייננו, כאמור, גרמה הנאשמת במעשיה לא רק לנזק למזרן שהוא שלה, אלא גם, כמפורט
25 לעיל, לקירות החדר, לדלת החדר, לחלון החדר, לשקע החשמל שהם בבעלות בעל הדירה
26 ממנו שוכרת הנאשמת את הדירה, ואף לקיר החיצוני של הבניין, כעולה מצילום מספר 19
27 לדו"ח מז"פ (ת/6).
28 לא מותר יהיה להזכיר כי כתוצאה מאירוע ההצתה אף הקטינים ניזוקו, כאשר לפחות חלק
29 מהנזקים קשורים במישרין להצתה שביצעה הנאשמת **"...פנים מפויחות ושיערות שרופות**
30 **בנחיריים" (ת/9 א') ו- "פנים מפויחות וגם מעט בנחיריים" (ת/9 ב').**
31 בעניין זה ניתן לתהות אודות משמעות זיקת הקטינים, שעשו שימוש כדין במזרן, למזרן,
32 לעניין נסיבת "דבר לא לוי", דהיינו האם שליחת אש בנכס של פלוני, שהוא גם בשימוש כדין
33 על ידי אחרים, על-ידי פלוני, יכולה לגבש בנסיבות מסוימות עבירה של הצתה.
34

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד השופט יובל ליבדרו

ת"פ 65130-02-18-18
20 יוני 2019

1 לסיכום, סבורני כי גם רכיב הנסיבה "בדבר לא לו" הוכח, ומכאן שהיסוד העובדתי בענייננו
2 התגבש.

3

4

היסוד הנפשי

5 132. היסוד הנפשי הנדרש לעבירת ההצתה הבסיסית כולל את היסוד ההכרתי, היינו מודעות
6 להתנהגות ומודעות לנסיבות, ובמידה ונסווג את העבירה כעבירה תוצאתית גם מודעות
7 לאפשרות גרימת התוצאה, ואף יסוד חפצי של פזיזות. על כך ניתן ללמוד מן המונח "במזיד"
8 המופיע בעבירה עצמה עם שילוב סעיף 90א(1) לחוק העונשין.

9 באשר לעבירת ההצתה המעוגנת בסיפא 448 קיימת אותה דרישה בסיסית של מחשבה
10 פלילית, ואולם זאת "בתוספת כוונה מיוחדת ביחס למטרות של פגיעה בנכס המדינה, של
11 פגיעה בנכס המשמש את הציבור, של פגיעה באתר טבע, של פגיעה בצמחיה, של פגיעה
12 בבטיחות התושבים בקרבת הנכס המוצת או של פגיעה בבני-אדם בכלל" (ראו פרופ' ג'
13 הלוי, "תורת דיני העונשין", כרך ד', דיני עבירות, 551). יצוין כי פרופ' ג' הלוי סבור שמדובר
14 בעבירה התנהגותית. הוזה אומר, החלופה השנייה של עבירת ההצתה היא עבירת כוונה
15 מיוחדת ו"מאחר שמדובר בכוונה מיוחדת ביחס למטרות ולא ביחס למניע, כי אז ניתן
16 להוכיחה באמצעות חזקת הלכת הצפיות" (ראו פרופ' הלוי שם).

17

18 133. בענייננו, סבורני כי מתקיים בנאשמת היסוד הנפשי הנדרש. נסיבות האירוע ומעשיה של
19 הנאשמת, לרבות חילוץ הילדים והקריאה לעזרה, מלמדים על מודעתה של הנאשמת הן
20 לרכיב ההתנהגות והן לרכיב הנסיבה, ואף לאפשרות גרימת התוצאה במידה ועבירה זו
21 תסווג כעבירה תוצאתית.

22

23 134. הנאשמת הואשמה כאמור בחלופה השנייה של עבירת ההצתה, זו של הכוונה המיוחדת -
24 "במטרה לפגוע בבני אדם".

25 סבורני כי אף הדרישה לכוונה המיוחדת מתקיימת בנאשמת. כמפורט בפרק העובדתי,
26 הנאשמת שילחה האש כדי לפגוע בבני-אדם- ילדיה הקטינים (ובעצמה). הנאשמת הרדימה
27 את ילדיה עמה בחדר השינה, הניחה את מכתבי ההתאבדות שכתבה קודם לכן על השולחן
28 בסלון כשהם גלויים, דאגה בשלב מסוים לפתוח את כפתורי הגז והציתה את המזרן עליו
29 ישנו הילדים וזאת מתוך מטרה להתאבד ולגרום למותם של ילדיה הקטינים, וזאת גם
30 כעולה ממכתבי ההתאבדות שהשאירה ומהודעות ה"WhatsApp" ששלחה לחברותיה
31 ולאחותה. כמפורט לעיל לנאשמת, שביקשה לסיים את חייה, אף היה מניע להמית את ילדיה
32 הקטינים יחד איתה.

33

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד השופט יובל ליבדרו

ת"פ 65130-02-18-18
20 יוני 2019

- 1 יוכל הטוען לטעון כי הכוונה המיוחדת הנדרשת בעבירה זו של שילוח אש במטרה לפגוע .135
2 בבני-אדם לא התקיימה בנאשמת, שכן הנאשמת, על-פי עובדות כתב האישום המתוקן,
3 שילחה אש במטרה להרוג את ילדיה הקטינים ולא אך לפגוע בהם. היינו, כוונה להרוג לא
4 מהווה כוונה לפגוע.
5 סבורני כי אין מקום לטענה זו, שכן בעניין זה יש מקום להכיל את הכלל של "גדול בולע
6 קטן", היינו אם אדם מתכוון להרוג אדם אחר ממילא הוא מתכוון לפגוע בו, שכן גרימת
7 מוות היא הפגיעה החמורה ביותר.
8 לו הייתה הדרישה הפוכה, קרי הצתה מתוך מטרה להרוג והיה מוכח שהנאשם ביקש אך
9 לפגוע באמצעות ההצתה, לא ניתן היה להרשיע את הנאשם באותה עבירה, שכן "קטן לא
10 יכול לבלוע גדול".
11 בעניין זה יש לתת את הדעת לכך שסימן א' לחוק העונשין, העוסק ב"גרימת מוות" מהווה
12 חלק מפרק י' לחוק העונשין שכותרתו "פגיעות בגוף".
13
14 הואיל והכוונה המיוחדת של הנאשמת – לפגוע בקטינים ולהמיתם – הייתה קיימת אצל .136
15 הנאשמת בעת ההצתה, והואיל ועבירת ההצתה הבסיסית הושלמה, בין אם זו תוגדר
16 כמקובל כעבירה התנהגותית ובין אם זו תוגדר כעבירה תוצאתית (האש שנתפסה במזרן
17 שנשרף והנזקים שנגרמו לרכוש הנוסף שגיבשו את רכיב התוצאה), אזי שעבירת ההצתה לפי
18 סעיף 448 סיפא לחוק העונשין "במטרה לפגוע בבני אדם", הושלמה.
19
20 כאן יש מקום לחזור ולהדגיש כי התיבה "במטרה לפגוע בבני אדם" מהווה חלק מהיסוד
21 הנפשי של העבירה, היא הכוונה המיוחדת, ואין היא מהווה חלק מהיסוד העובדתי של
22 העבירה כנסיבה או כתוצאה הנדרשת לשם התגבשות עבירת ההצתה עצמה. כוונה מיוחדת
23 זו הייתה קיימת אצל הנאשמת מתחילת ביצוע ההצתה, עת שילחה האש, ועד להשלמתה,
24 אף זו תסווג כעבירה תוצאתית, עת האש נתפסה במזרן וגרמה לשריפתו ולנזק לרכוש נוסף.
25
26
27
28
29
30
31
32
33

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 65130-02-18-18
20 יוני 2019

לפני כבוד השופט יובל ליבדרו

סיכום

1
2 137. בסיום המסע המשפטי יש לחזור אל סייפת סעיף 28 לחוק העונשין הקובעת כי הפטור עקב
3 חרטה מוביל לכך שהנאשם לא יישא באחריות פלילית לעבירת הניסיון "ואולם, אין באמור
4 כדי לגרוע מאחריותו הפלילית בשל עבירה מושלמת אחרת שבמעשה".

5
6 מצאתי, כאמור לעיל, כי יש מקום לפטור את הנאשמת מעבירת ניסיון הרצח בשל החרטה
7 שעלתה מהתנהגותה, ואולם במעשיה של הנאשמת הושלמה עבירה אחרת, היא העבירה של
8 הצתה במטרה לפגוע בבני-אדם.
9 בכך ניתנה התשובה לשאלה עמה נפתחה הכרעת דין זו, דהיינו האם מדובר באמא שאך
10 חילצה את ילדיה מן האש או באמא שתחילה שילחה אש בדירתה מתוך כוונה לפגוע בעצמה
11 ובילדיה ובהמשך חילצה עצמה ואת ילדיה.

12
13 138. לאור כל האמור לעיל, אני מרשיע את הנאשמת בביצוע עבירה של הצתה במטרה לפגוע בבני-
14 אדם, עבירה לפי סעיף 448(א) סיפא לחוק העונשין.

15
16 ניתנה היום, י"ז סיוון תשע"ט, 20 יוני 2019, במעמד הצדדים.

יובל ליבדרו, שופט

17
18